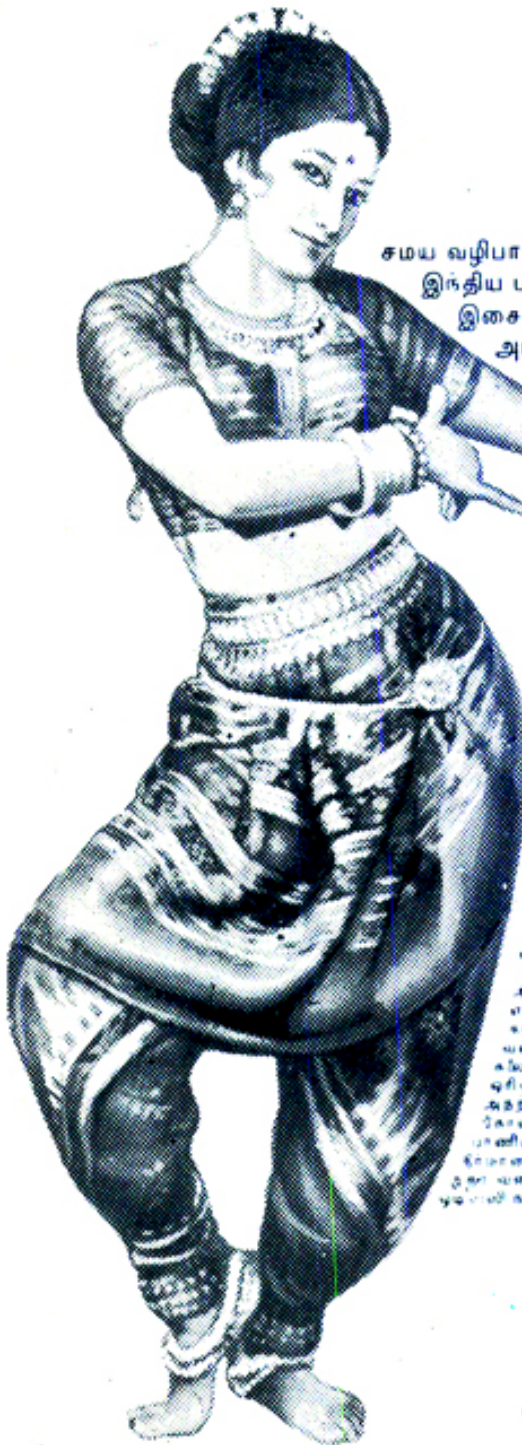

கல்கி

KALKI 6-5-79

75 ரூப

சமய வழிபாட்டின் ஒரு அங்கமாக இருந்து வருகிறது இந்திய பாரம்பரிய நடனம். அசைவிலே அழகு, இசைவிலே எழில்-எல்லாம் இறைவனுக்கு அர்ப்பணம். பண்ணும் இசையும் பாரதக் கலைக்கு பெருமை தேடித் தருகின்றன. எல்லாம் இறைவனின் திருவடிகளில் சரணடைகின்றன. சிவனே நாத்தனம்புரிந்த நடனக் கடவுள் தானே. சிவதாண்டவம் உலகத்தின் அசைவுக்கு ஒரு சின்னமல்லவா?

இதைப் போலவே தாவண்கரே பருத்தி ஆலையில் நாங்கள் கற்பனைக்கும் எட்டாத நயத்துடன் தாமுள்ள துணிமணிகளை பாரம்பரிய கலை வடித்துத் தருகிறோம். ஒவ்வொரு வரின் ரசனைக்கேற்ப எழிலான நெசவும் இழையின் கைதோர்ந்த இணைப்பும் எல்லோரையும் வியப்பில் ஆழ்த்தும்.

டி.கே.என். ஓரிசாண்டி கி.பி. இரண்டாவது நூற்றாண்டின் பன்னிருவாருக்களில் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிக் கூடப்படைவாக்க கொண்ட புராதன இந்திய நடன பாணி என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏழாவது நூற்றாண்டின் பழம வாய் கோவில்களிலிருந்து பதினாண்டாவது நூற்றாண்டு வரையுள்ள கோவில்கள் எடுத்துக் கொண்டால் நடனக் கலை கல்வில செதுக்கப்பட்ட கோவில்கள் ஒன்றுகூட ஓரிசாண்டி இலையென்று சொல்லலாம். கவிதையில் ஆற்றல் பெற்ற ஆண்டாளர்கள் கோவில் சடங்கு முறையாக கோவில்களுக்காக நடனங்களைப் பேணிக்காத்து வந்தார்கள். பாணியில் பாதி நாட்டியத்தை ஒத்திருந்தாலும், ஆற்றிக் கரீவ நேராளர்கள் பண்டச் சிறப்புகளை உடையது ஒழிவின் கிட்டியம். நள யுக நடன பாணிகளில் காணப்படாத "திரிபங்கா" ஓர் பாணி நடனத்தின் குறிப்பிடத்தக்க சினைகளில் ஒன்றாகும்.

நயமிக்க துணிமணிகள் எங்களுக்கு பரம்பரைச் சொத்து

தாவண்கரே

தி தாவண்கரே காட்டள மில்ல மிடிட்டெட், தாவண்கரே-577 002

கோரும்

சென்னை: 560 009, திருச்சூர்: 560 020, சத்யநகர்: 560 021, தாவண்கரே: 577 002

Kalki Shopping Page

Admired for beauty
Bought for performance

Bharat TV

Urvashi

Available at:

VIVEK & CO

Purasawalkam, Madras-600 007

Phone: 662462/663545

Mylapore, Madras 600 004

Phone: 76923 75661.

ACIL BT 12/79

Admired for beauty
Bought for performance

Bharat TV

Urvashi

TV TRADERS

2, C.P. Ramaswamy Iyer Road
Madras 600 018 Phone: 71238

AA155, Annanagar
Madras 600 040

ACIL BT 16/79

SHOWROOM 1
EXCLUSIVE

BINNY'S

Entire range of
BINNY TEXTILES
including silks.

VENKATESH VASTRALAYA

P. LTD.

State Bank of Mysore Bldg.
Opp. High Court,
Madras 600 001
Phone: 20201/2

அருந்துவீர்!

இம்பீயல்ஸ்

ஆர்ஜீலா

கக்கி

புகில்கள் !

8.4.79 கல்வியில் "காஞ்சி பெரியவருக்கு காடராக்குக்காக சஸ்திர சிஞ்சிசை செய்தவர் டாக்டர் பத்ரிநாத்; அப்போது நர்சாகப் பணி புரிந்தவர். டாக்டரின் மனைவி" என்று உள்ளது. இது தவறு.
 அப்போது நர்சாகப் பணி புரிந்தவர் எனது சகோதரியும் அடையாறில் உள்ள வி. நெஹ். எஸ். மருத்துவ மனையில் நர்சாகப் பணி புரிந்து வருபவருமான செல்வி கே. ஆனந்தம். சென்னை-15. க: சீதாலக்ஷ்மி

15.4.79 இதழில் 'எதிர்காலச் செல்வங்கள்' பகுதியில் எஸ். ராமதாஸ் எழுதியுள்ளது பிசுரு.

Chamber's Dictionary டுடி

- Many — Consisting of great number - numerous.
- Much — In great quantity in a great degree - to a great extent etc.
- More — (Comparative degree of many & much.)
 in greater number or quantity, greater in size or importance etc.
- Much } More — Most are the 3 degrees of
 Many } Comparison.

சென்னை ரமேஷ்

22.4.79 இதழில் "ஒரே குட்டையில் ஊறியவர்கள்தான் இரு கட்சிகளும்" என்ற உண்மையை ஒப்புக் கொண்ட நாவலரைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும். ஆனால்... மற்ற கேள்விகளுக்கு அவர் அளித்திருக்கும் "கருதி பேத" பதில்கள், அதுவும் குறிப்பாக அவர் கட்சி அமைத்துக் கலைத்த அழகை விளக்கும் போது...
 திருநாராயணபுரம் வ: கி: ராமாநுஜம்

அவ்வ உலக மதத் தலைவர்களாலும் பல்லாயிரக் கணக்கான வெளிநாட்டினராலும் போற்றப்பட்டு வருவதாலும், உலக நன்மையையே உயிர் மூச்சாகக் கொண்டிருப்பதாலும்

தான் காஞ்சி முனிவர் "ஜகத்குரு" என்று அழைக்கப் படுகிறாரே தவிர அவரசநிலைக் காலத்தில் அழிக்கப் பட்டு விடுமோ என்ற அச்சத்தால் வந்த பெயர் மாற்றம் இல்லை என்பதை அ. தி. மு. க. பொதுச் செயலாளர் "நாவலர்" உரை வேண்டும். தத்துவம் வேறு! தடுதலையும் வேறு.
 சி. பி. ஸ்ரீதர் சிதம்பரம்

சர்க்காரியா கமிஷனும் குற்றம் சாட்டப் பட்டவர்களைத் தன்னிடமே 99 சதவீதம் வைத்துக் கொண்டு பதில் சொல்வது சிரமம் தான். கமிஷனும் மட்டும் குற்றவாளி என்று கூறப்பட்டவர்கள் குற்றவாளிகள் அல்ல என்பது நாவலரின் கருத்தென்றால் அவ்வது எம். ஜி. ஆரின் கருத்தென்றால் தி. மு. க. வினர் பற்றி நீதிமன்றம் தீர்ப்பளிக்கும் வரையில் தேர்தலில் தீவிரிக்க வேண்டாமே. நீதிமன்றம் குற்றவாளி என்று கூறும் வரை 'கருணாநிதியும் அவரது சகாப்தமும் குற்றவாளிகள் இல்லை' என்று ஒப்புக் கொள்ளுமா? போலீஸ்.
 மேட்டுப்பாளையம் பிட்டர்

எழுத்துச் சீர்திருத்தம் பற்றி விளக்கும் நெடுஞ்செழியனாரே! உங்களுது கட்சியின் ஆஸ்தான ஏடுகளில் (தென்னகம், அண்ணா) எங்கே, ஐயா எழுத்தைச் சீர்திருத்தியுள்ளீர். ஏன்? நீங்கள் நடத்தும் "மன்றம்" பத்திரிகையில் எழுத்தைச் சீர்திருத்தியதுதானோ? தண்டையார்பேட்டை எம். எஸ். லக்ஷ்மி நாராயணன்

நான்கு அறுவைப் படங்கோயும் பார்த்து விமர்சனம் எழுதியுள்ள கௌரிகளுக்கு "அறுவைப்பட சமீப்பு மன்னன்" என்ற பட்டத்தை வழங்குகிறேன். 'மாம்பழத்து வண்டு' பட்டத்திற்கான கதையை எழுதியவர் ஆர். எம். கப்பையா. விமர்சகர் குறிப்பிட்டது போல் ஆர். எம். வீரப்பன் அல்ல. அமைச்சர் கோபித்துக் கொள்ளப் போகிறார்.
 மதுரை-11 சக்திநாயனார்

"மரணத்தின் போதும் தேசப்பணி" என்ற கட்டுரையில் வாசகர்களுக்குச் சில உண்மைகளைத் தெரியப் படுத்திய "கல்வி"யை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். காரைக்குடி-2 அருணா நமசிவாயம்

கௌரிகளின் "தெனியு" சிறுகதை கலவையான உள்மனம் கொண்ட கல்யாணமான நிறைய இளைஞர்களின் உள்ளங்களைத் தெனியு படச் செய்யும் என்பதில் எந்த விதமான சந்தேகமும் இல்லை.
 கோப்பளூர்புதூர் என். ரங்கசாமி பி. ஏ.

உலகம் போற்றும் தலைவர் சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாவாச்சாரியாரின் போற்றப்படக் கூடிய வாழ்க்கை வரலாற்றை வெளியிடும் முறை இது தானா? அதற்காக இரண்டே பக்கங்களை விட்டிருக்கிறீர்கள். அதிலும் துணுக்குகளைத் திணித்து விடுகிறீர்கள்.
 அம்மையப்பன் ரா. முரளிதரன்

[“பகவைக் காப்பாற்றுங்கள்” என்கிற வினோபா. “வினோபாவைக் காப்பாற்றுங்கள்” என்கிற ஜே. பி. “பக. வினோபா, ஜே. பி. அனைவரையும் காப்பாற்றுங்கள்” என்று இறைவனை மனப்பூர்வமாகப் பிரார்த்திக்கிறோம்.]

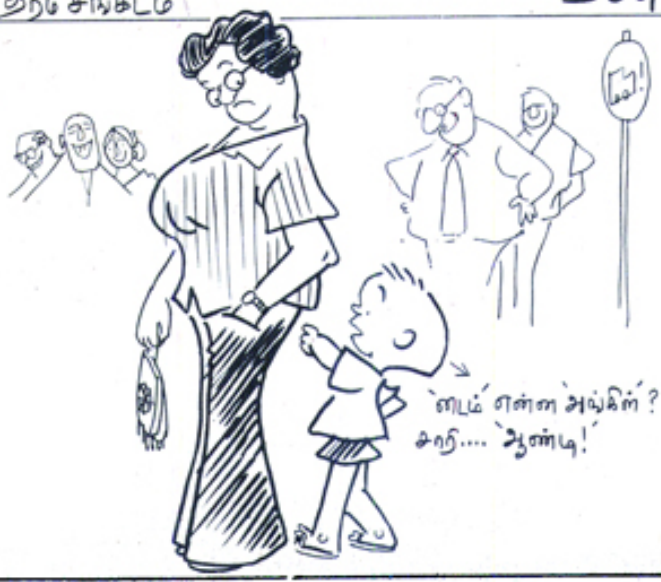
காளை: பகவதைத் தடுப்பு மசோதாக்கொண்டு வர வேண்டும் என்று வினோபாஜி உண்ணாவிரதம் இருக்கிறாரே அப்படியானால் தோலுக்காகவும் புலாளுக்குக்காகவும் காளைகள், எருதுகள் வெட்டப்படுவது பாதகமில்லா என்று அர்த்தமா? பக, காமதேனு என்றால் நாங்கள் நந்தி பகவான் அல்லவா? சிவபெருமான் ரிஷபாருடர் என்பது மறந்து விட்டதா?

குரங்கு: ரொம்ப சரி, நான் உங்கள் கருத்தை ஆமோதிக்கிறேன். “கொல்லான் புலால் மறுத்தானைக் கைகூப்பி எல்லா உயிரும் தொழும்” என்பது வள்ளுவர் வாசகம். பொதுவாக, “அனைத்து உயிர்களிடமும் அன்பு செலுத்துங்கள், கொல்லாமைமையைக் கடைப்பிடியுங்கள்” என்று வினோபாஜி கூறிக் குறிப்பிட்ட சில நாட்களுக்கு உண்ணாவிரதம் இருந்து மக்களிடம் மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்த முயன்றிருந்தால் அதை வரவேற்கலாம். ஏன் என்னையே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், அனுமான் என்ற எதை மூதாயை ஏடுவரை ஹிந்துக்கள் பயபக்தியுடன் பூஜிக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று எத்தனை ஆயிரம் குரங்குகளைப் பிடித்துப்போய் விடுவானைப் பரிசோதனைகள் என்று பெயரில் சித்திரவதை செய்கிறார்கள் தெரியுமா?

ஆடு: பக பால் கொடுத்து உதவுகிறது என்றால் நானும் தான் மனிதனுக்குப் பால் தருகிறேன். அறிய்சா மூர்த்தி ஏற்றது ஆட்டுப் பால்தான். வயலுக்கு உரம் வேண்டும் என்று எங்களை மந்தையாக அடைத்துப் போடுகிறார்கள். உழவு நடவு என்று ஆரம்பிக்கும் போது கசாப்புக் கடைக்கு ஒட்டிப் போய் விடுகிறார்கள். இது என்ன அறியாயம்? பகவைப் பூஜிப்பவர்கள் அதற்காகச் செலவு பண்ண முன் வரட்டும். நாடெங்கும் ஏராளமான கோ சம்ரக்ஷண சாலைகளை ஏற்படுத்தட்டும். கறவை தீர்ந்த மாடுகளை அங்கு அனுப்புமாறு எல்லோரையும் வேண்டிக் கொள்ளட்டும். எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை.

மீன் (பக்கத்தில் ஓடும் ஆற்றிலிருந்து எட்டிப் பார்த்து): பகவதைத் தடுப்புக்கு மதாபிமானம் மட்டும் காரணமில்லை; பொருளாதாரக் கண்ணோட்டமும் உண்டு. நானுக்கு நான் பகக்களின் எண்ணிக்கை குறைகிறது. எருமைப் பாலு மக்கள் சாப்பிட்டுப் பழகுவார்கள் என்றாலும் பகக்களின் எண்ணிக்கை குறைந்தால் கன்றுகளின் எண்ணிக்கையும் குறையும். நாளடைவில் விவசாயத்துக்குக்கூட காளைகள் போதிய அளவில் இருக்காது. ஆனால் மதச் சார்பற்ற சோஷலிச சமதர்ம சமுதாயத்தில் பகவுக்கு மட்டும் தனிச் சலுகை காட்டப் படுவதை நானும் ஆட்சேபிக்கிறேன். “உயிர்களிடத்தில் அன்பு வேணும், தெய்வம் உண்மையென்று தாழ்ந்தல் வேணும்” என்றுதானே பாரதி இறைபுணர்வையும் அன்பையும் இணைத்துப் பாடி

எம் என்ன அங்கிள்?
சார்... 'ஆண்டி'!

ஹர்? ஆனால் எங்களை மட்டும் 'நீ' வாழைக்காய்' என்று கிண்டல் பண்ணிச் சாப்பிட்டு விடுகிறார்களே! தூண்டில் நாங்கள் படும் சித்திரவதையையும் வெளியே எடுத்துப் போடப்பட்டதும் கவாசிக்க முடியாமல் நாங்கள் படும் துன்பத்தையும் யோசித்துப் பாருங்கள்! குளம் குட்டைகளைத் துப்புரவாக வைத்திருக்க நாங்கள் உதவவில்லையா? பகவான் மச்சாவதாரமும் எடுத்திருக்கிறார் என்பதை மறவாதீர்கள்!

பனி: பகவான் வராக அவதாரமும் தான் எடுத்தார்.

எலி: அப்படிப் பார்க்கப் போனால் விநாயகர் ஸ்பதிக வாகனராகத்தானே இருக்கிறார்? நாங்கள் ஏதோ எங்கள் சிறு வயிற்றை நிரப்பிக் கொள்ளச் சிலமணி தானியங்களைத் தின்று விடுகிறோம் என்பதற்காகப் பொறி வைத்துப் பிடித்து எங்களை அடித்துக் கொள்கிறார்களே!

ஆமை: பகவான் கர்மாவதாரம் எடுத்திருக்கவில்லையெனில் தேவர்களுக்கு அமுதமே கிடைத்திருக்காது. ஆக நாங்களும் இறைவனின் சொரூபம்தான். பகவை வணங்குவதையும் பகவதைத் தடுப்பு மசோதாவையும் நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் என்

இனத்தவரை 'டர்ட்டில் சூப்' பண்ணி உறிஞ்சுகிறார்களே, அதைத்தான் ஆட்சேபிக்கிறேன்!

சேவல்: முருகப் பெருமானின் கொடியில் நான் இடம் பெற்றிருக்கிறேன். அவ்வளவு மதிப்பு தந்திருக்கிறார் எனக்கு; ஆனால் எங்கையும் வெட்டி உணவாக்கி விடுகிறார்கள். அதுவாவது தேவலாம், எங்களது சின்னஞ்சிறு குஞ்சுகளை சிக்கள் பிரியாணி பண்ணி விடுகிறார்களே. அதை நினைத்தால் வேதனை தாங்கவில்லை. நெஞ்சை அடைக்கிறது. இதற்கு மேல் பேச முடியவில்லை.

பக: நீங்கள் பேசுவதையெல்லாம் கேட்க எனக்கு ரொம்ப வருத்தமாகவும் அவமானமாகவும் இருக்கிறது. என்னைக் காமதேனு என்று எண்ணிக் கும்பிடுகிறவர்கள் உங்கள் எல்லோரையும் கூடத்தான் வணங்குகின்றார்கள். ஆனால் உணவாக்கிக் கொள்ளவும் செய்கிறார்கள். உங்களையெல்லாம் விட்டு விட்டு எனக்கு மட்டுமே ஏதோ தனிச் சலுகை காட்டப்படுவது எனக்கு வேதனை அளிக்கிறது. எனவே நான் இன்று முதல் நம் அனைவருக்கும் சமீப்தி கோரி சாரும் வரை உண்ணுவிரதம் இருக்கப் போகிறேன். ஒன்று, 'மிருகங்கள் வதைத் தடுப்புச் சட்டம்' என்று நம் அனைவருக்கும் பொதுவான பாதுகாப்பு அளித்து சட்டம் கொண்டு வரட்டும். இல்லையெல் கம்மா இருக்கட்டும். எனக்கு மட்டும் தனிச் சலுகை வேண்டாம்!

குரங்கு: என்னது! உண்ணுவிரதம் இருக்கப் போறியா? அதற்கு அவசியமே இல்லை. பகவதைத் தடுப்புச் சட்டம் வந்து விட்டால், பிறகு நீ மட்டுமல்ல, உன் இனத்தவர் எல்லாருமே கறவை நின்றதும் உண்ணுவிரதம் இருக்க வேண்டியதுதான்! கறவை நின்ற எத்தனை பக்களைப் பட்டணத்திலோ ரிராமத்திலோ யார் கட்டி வைத்துத் தீனி போடப் போகிறார்கள்! கவரொட்டிகளை வேணுமானால் தின்று நகரங்களில் நீங்கள் ஜீவிக் முயலலாம். ரிராமங்களில் தோட்டம், வயல் என்று புருந்தால் உங்களை அடித்து விரட்டத்தான் செய்வார்கள். உங்கள் பாடு ரொம்பக் கஷ்டம்தான் போ. எங்களுடைய அடித்த அனுதாபங்கள்!

"புகு முகலாசி நரண மிலைகுத்து
அரணைக்கு வரலாம்கு
தகவல் அரைகுத்துமங்க!"

(விவாயிகள் பெராட்டம் வன்முறையை வளர்த்து இருதாய்பீடும் உயிர் பறிகொடுக்கும் கொண்டது குறித்து விவரித்து எழுதியது.)

கண்ணன் கடவுளாகவே இருக்கலாம்; ஆனால் அவனைப் பெற்றவர்கள் நீண்டகாலம் வன்முறைக்கு ஆளானார்கள். இறுதியில் கம்மலின் கை என்ன? கையினைத் தெளிவாக எதிரொலிக்கிறது. 'எப்ப சரித்திரம், எப்பநிலை அப்படியே தீர்க்கப்படுவீர்கள்.' 'பயத்தீர்க்க நினைக்கிறீர்களா, அப்படியே தீர்க்கப்படுவீர்கள்.' 'சாலைமீல் நீ போட்ட கண்ணாடித் துண்டு உண்டையேதான் குத்தும்' என்று ஒருமுறை நான் எழுதி இருக்கிறேன்.

ஏக தர்மத்தை விதைத்தார். உலகம் அதை அறுவடை செய்தது.

ஆனால், அநுதாபத்துக்குரிய இடங்களில் ஆத்திரத்தை உண்டாக்குகிறவன், நரிடவரைப் போலப் பிணம் தூக்க ஆவிமலாமல் கிடப்பான்.

ஊராரசைத் தாண்டி விட்ட யாரையாவது கொலை செய்கிறவன், அப்படியே கொல்லப்படுவான். நான் யாருடைய மரணத்தைவும் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆனால் எந்த ஆட்சியையும் எதிர்ப்பதற்கு, வன்முறைதான் வழி என்று எவ்வளவு கருதுவானால், அதே வன்முறையாலேயே அவன் அழிவான் என்பதை, இரூபப் படிக்கும் இளைஞர்கள் அனுபவத்தின் காண்டார்ட்டும்.

வண்ணாட்சன் பக்கம்

வன்முறை, திருப்பி வைக்கப்பட்ட ஒரு துப்பாக்கி: எவன் கருகூரேனே, அவனையே அது கொக்கும்.

பதவியை வருவதற்கு முன் ஹிட்லர் வன்முறைகளில் நம்பிக்கை வைத்திருந்தான். அவற்றிலே வெற்றியும் கண்டான். ஆகவே பதவியை வந்தபின்னும் அந்த முறையையே தொடர்ந்தான். வினாவு...? அவன் பிணங்கூட யார் கண்ணாக்கும் அகப்படாமற் போவகிட்டேது.

பாகஸ்தானுக்கு யானையாலே சாவு என்பது போல், வன்முறையாளனுக்கு வன்முறையாலேயே மரணம் திகழும்.

வன்முறையைத் தூண்டுதிறவர்களாலேயும் நடத்துகிறவர்களாலேயும் அவர்கள் தம் வாழ்நாளிலேயே அதன் எதிரொலியை எதிர்பார்க்க வேண்டியவரும்.

உலக வரலாற்றில் இதுவரையில், வன்முறையாளன் எவனும், திம்மதியாகக் செய்ததில்லை.

இந்திய மக்களில் சிலருக்காவது இந்த வன்முறை வெறி பிடித்துவிடும் என்பதற்காகத்தான் காத்தியடிகள் ஆரம்பத்திலிருந்தே அந்நிம்மையைப் போதித்து வந்தார்.

அவர் நடத்திய ஒரு போராட்டத்தில் ஒரு வன்முறைக் கும்பல் போலீஸ் ஸ்டேஷன் ஒன்றுக்குத் தீ வைத்து விட்டது. உடனேயே போராட்டத்தை திறந்திய காத்தியடிகள் அதற்காக மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டார்.

ஒரு மாவீரனுக்கும், மாமேதைக்கும் அதே இலக்கணம். அற்பக் குணங்கள், சிற்றினங்கள் அதிர்ஷ்டவசமாகப் பெரிய இடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு வன்முறையைத் தாங்களே தூண்டிவிடுவதைப் பாரதநாட்டிலே காண்கிறோம்.

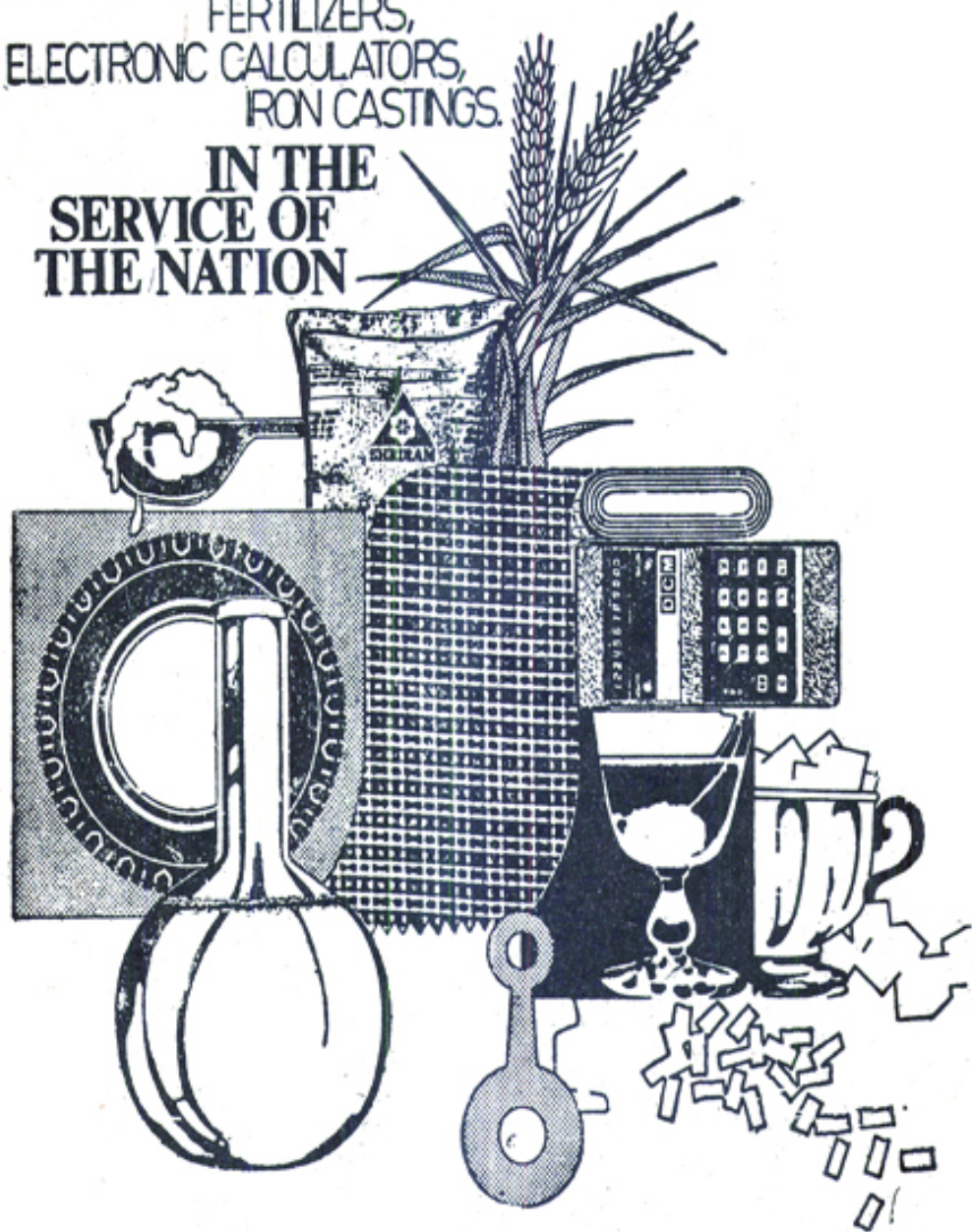
இந்த வன்முறைக்கு யார் பவியாடிரார்கள்? அப்பாக்கியர்கள்? அக்கிரபடிகாரர்களா இல்லை; கடமை வீரர்கள்; கண்ணியவான்கள்.

ஆகவேதான் தர்மம், வன்முறையாளர்களே திருப்பி அடிக்கிறது. சிதைவைப் பிரிந்த ராமன் கொஞ்ச நான் கலங்கத்தான் வேண்டியிருந்தது.

ஆனால் இறுதியில், ராவணனுக்கு ஏற்பட்ட மரணக் கலக்கம், ராமனுக்கு எப்போதும் ஏற்பட்டதில்லை.

TEXTILES, SUGAR,
INDUSTRIAL CHEMICALS,
ALCOHOLIC BEVERAGES,
VANASPATI, PVC, RAYON TYRE CORD
FERTILIZERS,
ELECTRONIC CALCULATORS,
IRON CASTINGS.

**IN THE
SERVICE OF
THE NATION**

ஹாக்கி

விரைவாக உயர்த்திக் கொண்டன என்று குறிப்பிடக்கூடாது! அவர்களுக்கு இது எவ்வாறு சாத்தியமாயிற்று?

கிருஷ்ணமூர்த்தி: அவர்களது அணுகு முறை தான். இந்தியாவும், பாகிஸ்தானும் ஹாக்கியில் உயர்ந்த இடங்களை வகித்ததால், இவ்விரு நாடுகளும் விளையாடும் போது அப்பந்தயங்களை Vedio Tapeஸ் படமாக்கி அடிக்கடி போட்டுப் பார்த்து இவ்வணிகளிடமிருந்த நேரத்தியான அம்சங்களைக் கற்றுக் கொண்டு, குறைகளைத் தவிர்த்து விளையாடத் தீவிரமாகப் பழகிக் கொண்டனர். ஆனால் நமது அணியினர் பழைய பெருமைகளிலேயே லயித்து விட்டனர். நூதன முறைகளைக் கையாண்டு தங்களது திறமைகளை உயர்த்திக் கொள்ளப் பாடு படவில்லை. அதோடு இன்னொரு மிக முக்கிய அம்சம் உண்டு. தற்போது உலக அரங்கில் ஹாக்கி விளையாட்டுக்கள் Astro Turf எனும் செயற்கைத் திடலில் விளையாடப்படுகின்றன. இத்தன்மை உள்ள திடல்களில் மேலைநாடுகள் தீவிரப் பயிற்சி செய்து தங்களது தயார் செய்து கொள்ளின்றன. நம் நாட்டில் இத்தகைய வசதி இல்லை. இதனை அமைக்க ஏராளமாகச் செலவாகும் என்பதால் அமைக்கப்படவில்லை.

கேள்வி: பாகிஸ்தானில் Astro Turf உள்ளதா? கிருஷ்ணமூர்த்தி: பாகிஸ்தானில் Astro Turf கிடையாது தான். ஆனால் இந்திய அணிக்கும் பாகிஸ்தான் அணிக்கும் மிகமிக முக்கியமானதொரு வேறுபாடு உள்ளது. மாநில, மொழி, ஜாதி, மத வேறுபாட்டு மனப்பான்மை துனியேனும் இவ்வாமல் ஆழ்ந்த தேசிய மனப்பான்மை

எங்கே போகிறோம்?

[பெர்த் ஹாக்கி இண்டர் நேஷனல் போட்டியில் இந்திய ஹாக்கி அணி மறு படியும் தோல்வியைச் சந்தித்துள்ளது. இந்திய ஹாக்கி அணியின் முன்னாள் கேப்டனும், 'அர்ஜுனா' பரிசு பெற்றவருமான திரு. பி. கிருஷ்ணமூர்த்தியைச் சந்தித்து, ஹாக்கியில் நாம் தாழ்ந்து போவதற்கான காரணங்களை விளக்குமாறு கேட்டபோது அவர் அளித்த பதில்கள்.]

கேள்வி: இந்திய ஹாக்கியின் தரம் எந்த ஆண்டிலிருந்து தளர்வடைய ஆரம்பித்தது என்று கூற முடியுமா?

கிருஷ்ணமூர்த்தி: 1960ம் ஆண்டு வரை உலக அரங்கில் நமது ஹாக்கி அணி 'முடிசூடாமன்னன்' போல் விளங்கிற்று. பிறகு நாம் தோல்விகளைச் சந்தித்தது உண்டு. ஆனால் மிகமிக கௌரவமான தோல்விகள் அவை. நமது ஹாக்கியின் தரம் குறைந்ததாக அத்தோல்விகளால் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. 1972க்குப் பிறகுதான் நமது அணியின் தரம் சரிய ஆரம்பித்தது.

கேள்வி: இதற்கான முக்கிய காரணமாக எதைக் கருதுகிறீர்கள்?

கிருஷ்ணமூர்த்தி: பல காரணங்கள் உண்டு. நமது தரமும் குறைய ஆரம்பித்தது. அதே சமயம் மேற்கு ஜெர்மனி, ஆஸ்திரேலியா, ஸ்பெயின், நியூசிலாந்து ஹாலந்து போன்ற நாடுகளின் ஹாக்கி அணிகள் விளையாடும் திறனை அதிகரித்துக் கொண்டன. பாகிஸ்தான் தனது தரத்தைச் சற்றேனும் குறையாமல் தக்க வைத்துக் கொண்டது. இச்சூழ்நிலையில் நமது அணி, நமது ஹாக்கி பாரம்பரியத்துக்கு அப்பிர்த்தி அளிக்கும் அளவில் தோல்விகளைச் சந்தித்து வருகிறது.

கேள்வி: மேற்கு ஜெர்மனி, ஹாலந்து, ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகள் தங்களது தரத்தை

அகாடமி தீர்ப்பு: பாவசந்தருக்கு வெற்றி

ராகங்களை உருவாக்குவது பற்றி மியூஸிக் அகாடமி யின் நிபுணர் குழு ஆராய்ந்து பின்வருமாறு ஏகமனதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியுள்ளது :

பண்டைய நூல்களில் ஒரு ராகத்தில் ஆரோகண, அவரோகணங்கள் தரப் பட்டிருக்கும்போது, அந்த ராகத்தை ஒரு விதவான் முதல் முறையாகப் பாடி அதன் சொகுபத்தை உணர்த்துகிறார் என்றாலும் அந்த ராகத்தை அவர் உருவாக்கியதாகக் கூற முடியாது. அந்த ராகத்தை அவர் பிரபலப்படுத்தியதாகத்தான் கருத முடியும்.

யுடன் பாடுவதால் அளி விளையாடுகிறது. நமது அணியில் மேற்கொள்ள யாகு பாடுகள் தற்போது அதிகமாகி விட்டன. இதனால் விளையாட்டின் தரம் பாதிக்கப் பட்டுள்ளது!

கேள்வி: விளையாட்டு நனுக்க முறையில் மேல் நாடுகளுக்கும், நமது அணியினருக்கும் வித்தியா சங்கள் உள்ளன என்றும் நமது தோல்விக்கு அதாவும் காரணம் என்றும் கூறப் படுகிறதே?

கிருஷ்ணமூர்த்தி: Half Line இடத்தில் விளையாடுபவரின் திறமை ஓர் அணியின் வெற்றி தோல்விக்கு முக்கிய காரணம் ஆகிறது. இவ்விடத்தில் விளையாடச் சிறப்பாகத் தேர்ச்சி பெற்ற ஆட்டக்காரர்கள் மேல் நாடுகள் அளவுக்கு நம்மிடம் இல்லை. நமது அணி 5 Front Line + 3 Half Line + 2 Defence + 1 கோலி என்ற கணக்கில் விளையாடுகிறது. மேல் நாட்டு அணிகள் 4 Front Line + 4 Half Line or Link Lane + 2 Defence + 1 கோல் என்ற கணக்கில் விளையாடுகின்றன. நமது Half Line இரூப் பவர்கள் தங்கள் இடங்களையும் கவனித்துக் கொண்டு Front Lineக்கும் அதிகப்படியான அளவுக்கு உதவும் வகையில் செயல்படுவ தில்லை. மாறாக பிறநாட்டு அணிகளில் Link Lineல் செயல்படுபவர்கள் அபாரமாக விளையாடுகின்றனர்!

மனை: என்னங்க நம்ம பையன் இந்த வகுறையும் பெயிலாவிட்டான்? மந்திரி: கவலைப்படாதே, இதுக்கும் விசாரணைக் கமிஷன் வைத்து விடுகிறேன். எல். சந்திர சேக்.

கேள்வி: இதுதருக் காரணம் என்னவென்று உருது நிர்க்கள்?

கிருஷ்ணமூர்த்தி: மேல் நாட்டு அணியில் ஒவ்வொரு ஆட்டக்காரரும், பெரும் பாலும் எந்த Positionல் ஆடச் சொன்னாலும் அதில் விளையாடத் திறமை பெற்றுள்ளனர். நமது அணியில் ஒவ்வொரு விளையாட்டுக் காரரும் ஓரிரண்டு Position களில்தான் விளையாடுகிறார்கள்!

கேள்வி: இக்குறையை தவிர்த்திக்கும் அளவுக்கு ஹாக்கி நிர்வாக போர்டு ஏன் பயிற்சிகள் அளிக்கக் கூடாது?

கிருஷ்ணமூர்த்தி: தற்போது சிறப்பான ஹாக்கி விளையாட்டுக்காரர்களின் எண்ணிக்கையே குறைத்திருக்கிறதே. எங்கள் நாட்களில் இந்திய அணிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட வேண்டுமானாலும் மிகக் கடுமையாக உழைக்க வேண்டி இருக்கும். மிக சிறப்பான திறமையுள்ள ஆட்டக்காரர்கள் நிறைய போர்கள் இருந்ததால் போட்டி ஏராளம். தற்போது நிலை மாறியுள்ளது.

கேள்வி: இந்நிலைக்கு அடிப்படக் காரணம்?

கிருஷ்ணமூர்த்தி: ஹாக்கி நமது தேசிய விளையாட்டு. பெயரில்தான் தேசியம் என்று உள்ளதே தவிர அந்த அளவுக்கு இவ்விளையாட்டு ஆட்டக்காரர்களுக்கு அந்தஸ்தும், ஒத்துழைப்பும், ஊக்கமும் அளிக்கப்படுவ தில்லை. ஹாக்கி தேசியப் போட்டியில் விளையாடச் செல்லும் போது ஒவ்வொரு ஆட்டக்காரருக்கும் ரூ 10 மட்டும் சாப் பாட்டுக்காக அளிக்கப்படுகிறது. நாலைந்து அணிகள் பெரிய ஹாலில் சேர்ந்து தங்கியிருக்க வேண்டிய நிலை. அடில் உலகப் போட்டிகளில் பங்கேற்க வெளி நாட்டுக்குப் போனாலும் இத்தியாவிலேயே விளையாடினாலும் கூடக் கிரிக்கெட் ஆட்டக் காரர்கள் பெறுவதில் பத்து சதவீதம் கூட ஹாக்கி விளையாட்டுக் காரர்களுக்கு அளிக்கப் படுவதில்லை.

கேள்வி: கிரிக்கெட் விளையாட்டில் அதிகமாக வருமானம் வருகிறது. அதனால் கிரிக்கெட் போர்டால் அந்த ஆட்டக்காரர்களுக்கு அதிகப் பணம் அளிக்க முடிகிறது. ஹாக்கியில் இந்நிலை இல் லையே!

கிருஷ்ணமூர்த்தி: நமது ஆட்டக்காரர்களுக்குப் போதிய உற்சாகத்தையும் ஊக்கத்தையும் அளித்து விளையாடச் செய்தால் விளையாட்டின் தரம் சிறப்பாக உயரும். பார்வை

யாளர்களும் வருவார்கள். தேசிய விளை யாட்டு என்பதால் மத்திய அரசும் மாநில அரசுகளும் இவ்விஷயத்தில் உதவத்தான் வேண்டும். நான் இந்தியன் ஏர்லைன்ஸ் டிபிள் இடுக்கிறேன். எங்களது நிர்வாகம் எங்களைச் சிறப்பாகக் கவனித்துக் கொள் கிறது. எங்கள் அணிதான் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாகத் தேசிய சாம்பியன். இந்திய அணியிலும் எங்கள் விளையாட்டுக்காரர்கள் அதிகம் உள்ளனர்.

கேள்வி: நம் நாட்டில் ஆட்டக்காரர்களின் திறமை அளிக்கப்படுத்தித் திசீச்சியனிக்கப் போதுமான போட்டிகள் உள்ளனவா?

கிருஷ்ணமூர்த்தி: போதிய தேர்ச்சி பெற நம் நாட்டில் திறைய போட்டிகள் உள்ளன. ஆனால் இப்போட்டிகளின் நோக்கம் பெரும்பாலும் பண வருவின் அப்படையில் இருக்கின்றனவே தவிர ஆட்டத் திறமையை அதிகரிக்கும் வகையில் இல்லை. நமக்குள் நாமே விளையாடிக் கொண்டிருப்பதில் என்ன பிரயோசனம்? திறமையான இளம் ஆட்டக்காரர்கள் மேல்நாட்டு அணியினருடன் அடிக்கடி விளையாட வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

கேள்வி: Penalty Corner அடிப்பதில் அற்புதமான தேர்ச்சி பெற்றிருந்த பிரதிபால் சிங் ஒய்வு பெற்ற பிறகு இத்துறையில் சிறப்பாகத் தேர்ச்சி பெற்ற எவரும் இல்லாததால்தான் நம்மால் பழைய நிலைக்கு உயர முடியவில்லை என்று கூறப்படுகிறதே?

கிருஷ்ணமூர்த்தி: இதில் ஓரளவு உண்மை இருக்கத்தான் செய்கிறது. தற்போது கர்ஜித்சிங் இத்துறையில் சிறப்பாகச் செயல்படுகிறார். பொதுவாகத் தோற்று விட்டால் இவர்தான் காரணம். அவர்தான் காரணம் என்றெல்லாம் குற்றம் சாட்டுவதைத் தவிர்த்து, ஒட்டுமொத்தமாக நமது திறமைகளை உயர்த்திக் கொள்ள முயற்சி செய்வது தான் நாகரீகம் எனக் கருதுகிறேன்.

கேள்வி: நூல்களின் திறமையற்ற உண்காளிய்பு கூட விளையாட்டின் தரம் குறையக் காரணமாகிறது என்று கூறப்படுகிறதே?

கிருஷ்ணமூர்த்தி: இவ்விஷயத்தில் ஒன்று சொல்லியாக வேண்டும். ஓர் ஆட்டக்காரர் சிறப்பாகப் பந்தை எடுத்துச் செல்லும் போது எதிர் ஆட்டக்காரர் தப்பாட்டம் ஆடுகிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதையும் மீறி முதல் ஆட்டக்காரர் பந்தை எடுத்துச் சென்று விட்டால் தப்பாட்டம் ஆடினதைப் பெரிதுபடுத்தி அவ்வணிக்குத் தண்டனை கொடுக்காமல் ஆட்டத்தைத் தொடர்ச் செய்வதை Advantage Rule பய நடுவர் அனுமதிக்கலாம். ஆனால் இவ்விதையைப் பெரும்பாலான நடுவர்கள் கடைப் பிடிக்காமல் அடிக்கடி 'விசில்' ஊதி ஆட்டத்தைத் தடைசெய்வதால் ஆட்டத்தின் விறுவிறுப்பும் குறைகிறது. ஆட்டக்காரரின் திறமையும் பாதிக்கப்படுகிறது!

பேட்டி: ஈயகன்

"அசூர் எம்.ஜி.ஆர்!"

ராஜ்வுக்கு இரண்டு வயதானது. நல்ல குரபு க்கதி உள்ள கட்டிப் பையன்.

ஒரு மாதம் முன்பு நானும் என் கணவரும் என் தாயாரைத் திருச்சி செல்லும் மல்க் கோட்டை எக்ஸ்பிரஸில் வழி அனுப்புவதற்காக எழுமூர் சென்றிருத்தோம். எங்கள் பையனுக்கு எம். ஜி. ஆர். அவர்களுடைய படத்தை ஒரு முறை காண்பித்து உள்ளோம். அன்று இரவு தமீரக முதல்வர் அதே ரயிலில் பிரயாணம் செய்ய வந்தார். முதல் வரப் பார்த்தவுடன் எங்கள் பையன் "அதோ எம். ஜி. ஆர்." என்று பலமாகக் கூவினார். இதைக் கேட்ட முதல்வரின் என் பையன் அருகில் வந்து "என்னை உனக்குத் தெரி

யுமா?" என்று அதற்கு "ஓ! நன்னாத்தெரியுமே" என்று பதில் அளித்தான். இதைக் கண்ணுற்ற கூடியிருந்த மக்கள் முதல்வர் குழந்தைகளிடம் கொண்டிருக்கும் அன்பைப் பாராட்டியதுடன், எங்கள் குழந்தையின் குரபு க்கதியையும் பாராட்டிய போது 746கள் அடைந்த மகிழ்ச்சிக் கு அளவேயில்லை. — பிரேம ரங்கன்.

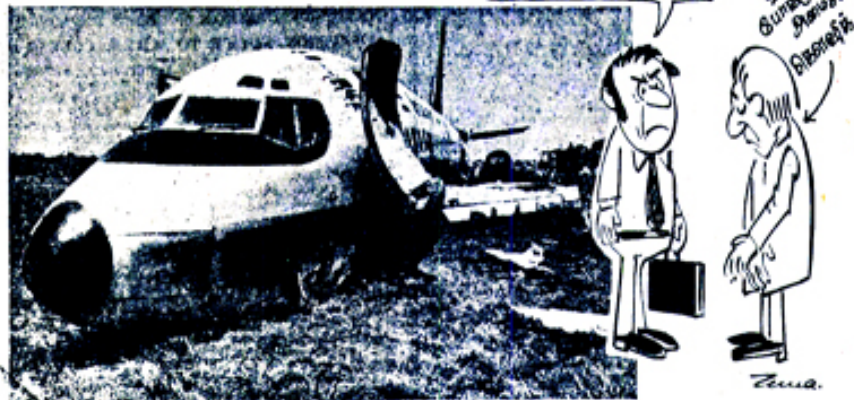

ஜனநாயக உட்கூசல்களுக்குத்
தீர்வு காண உயர்மட்ட
அறவர்குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பொறுங்கியது விமானம் மட்டுமல்ல
இந்தியன் ஏர் லைன்ஸ் மீது எங்களுக்குள்ள
நம்பிக்கையும் தான்!

விமானம்
கொடுக்க ஏற்க
செய்யவேண்டி
கொடுக்க

Zuma.

தமிழ்நாடு நடுநாள் பெற்ற - எங்கள் தாயென்று கும்பேடி பாம்பா - பாரதிதாள்.

அதிர்ச்சி வைத்தியம்!

மொய்ளிறன் எழுதிய நூல் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தி விட்டது. இந்திரா காந்திக்கு அமெரிக்கா தேர்தலுக்காகப் பணம் கொடுத்திருக்கிறது என்ற செய்தியை அவர் தமது நூலில் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

அது மட்டுமல்ல, இந்திரா கேட்டுக் கொண்ட தன் பேரிலேயே அமெரிக்கா பணம் தந்தது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்!

இதை 'அபாண்டப் பொய்' என்று இந்திரா மீறுத்துரைத்திருக்கிறார். வாஜ்பாயின் அமெரிக்க விஜயம் இது பற்றிய மேலும் பல உண்மைகளைக் கண்டறிய இந்திய அரசுக்கு உதவும்.

இந்திரா பணம் கேட்டுப் பெற்றது, உண்மையெனில் தன்மானமுள்ள எந்த இந்தியனும் தலைகுனிந்தேயாக வேண்டும்.

இதற்கு மறுபுறமாக இப்படித் தேர்தலுக்குப் பணம் கொடுத்து உதவ அமெரிக்க அரசு முன் வந்ததற்காக ஒவ்வொரு அமெரிக்கப் பிரஜையும் விசனப் பட வேண்டும்.

அமெரிக்கா ஏன் இப்படி நடந்து கொள்கிறது? பிற தேசங்களின் உள் நாட்டு விவகாரங்களில் அது ஏன் தலையிடுகிறது? மறைமுகமாக அந்நாட்டு ஆட்சியாளர்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்த ஏன் முயலுகிறது?

சோவியத் ரஷ்யாவின் செல்வாக்கு உலக அரங்கில் பெருகுவது கண்டு அதற்குக் கவலை. அதனால் இப்படி நடந்து கொள்கிறது. வெளிப்படையான ஆயுதப் போர் மட்டுமின்றி மறைமுகமான பனிப்போரும் நடத்துகிறது.

இங்கும் கூட, மேற்கு வங்கத்திலும், கேரளத்திலும் கம்யூனிஸ்டுகள் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று விடுவார்கள், அதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்ற காரணம் காட்டித்தான் இந்திரா கேட்டிருக்கிறார்; அமெரிக்கா பணம் கொடுத்திருக்கிறது என்று மொய்ளிறன் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

ஒரு நாட்டில் தனக்கு இசைவான ஆட்சியை ஸ்திரப்படுத்தவோ அல்லது இசைவற்ற ஆட்சியை வீழ்த்தவோ அமெரிக்கா பண பலத்தைப் பிரயோகிப்பது இது முதன் முறையல்ல. இவ்வாறு மேலாதிக்கம் செலுத்தப் பார்த்துப் பல நாடுகள் விஷயத்தில் அமெரிக்கா இறுதியில் தோல்வியையே சந்தித்திருக்கின்றது. ஈரானிலும் வியட்நாமிலும் மட்டுமின்றித் தென் அமெரிக்க நாடுகளிலும் இந்நிலையையே கண்டோம். இந்திராவுக்கு உதவியதிலும் அமெரிக்கா கடைசியில் தோல்வியையே கண்டது. கம்யூனிஸ்டுகளை வெற்றி காண இந்திராவுக்கு உதவப் போய்க் கடைசியில் இந்திராவே ஜனநாயகத்தை இங்கு குழி தோண்டிப் புதைத்ததைத் தான் அமெரிக்கா பார்த்தது.

அமெரிக்காவின் மனிதாபிமானத்துடன் கூடிய, நிபந்தனைகளற்ற பொருளாதார உதவியை உலகம் வரவேற்கும். ஆனால் அயல் தேசங்களின் உள்நாட்டு விவகாரங்களில் தலையிட்டு உலக அரங்கில் ரஷ்யாவுக்கு எதிராகத் தன் செல்வாக்கைப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம் என இவ்வளவுக்குப் பிறகும் அமெரிக்கா நினைக்குமானால் அனுபவம் தரும் படிப்பினைகளைப் பெற அது விரும்பவில்லை என்று தான் அர்த்தமாகும்.

அமெரிக்கா - இந்தியா ஆகிய இரு பெரும் ஜனநாயகங்களுக்குமே தலைகுனிவை ஏற்படுத்தும் இந்த நிகழ்ச்சியில் ஆறுதல் தரும் ஒர் அம்சமும் உண்டு. மொய்ளிறனின் நூலில் இந்தப் பகுதிகள் அமெரிக்காவை இடித்துக் காட்டுவதற்காக எழுதப் பட்டதே. தேசத்துக்கே இழுக்கைத் தேடித் தரும் என்றாலும் உண்மைகளை ஒளிக்காமல் வெளியிட்டு அதன்மூலம் அதிர்ச்சி வைத்தியம் செய்யலாம் என்பதுதான் நோக்கம்.

இந்த உரிமையும் கத்திரிமும் அமெரிக்க ஜனநாயகத்தில் இருக்கிறது. நாமும் இன்று குறைவறப் பெற்றுள்ளோம்.

ஜனநாயகங்களின் மீட்பு பெரிய பலம் இதுதான்.

அத்தியாயம் 33

காரியாலயத்துக்குள்ளேயே ஒருவருடன் ஒருவர் பேசிக் கொள்ள வசதியான இன்டர் காம் டெலிஃபோனை எடுத்து நித்யா சொன்னாள். "பாஸ், முக்கியமான கடிதங்களை ஸ்டடி பண்ணிக்கிட்டிருக்கார். ஐந்து நிமிஷம் கழித்துக் காளமேகத்தை அனுப்புவீங்க."

"தட்ஸ் குட்!" என்றான் சத்யா, "ஐந்து நிமிஷம் அவகாசம் பெற்றுத் தந்ததற்கு நன்றி! ஒரு டிரிங்குக்கு டைம் இருக்கு!"

"போதும்னு சொன்னுக் கேட்கவா போறீங்க?" என்று கூறியபடியே நித்யா எடுத்துத் தந்தாள். அதை எப்பி பண்ணிய படியே சத்யா எக்ஸ்ப்ளூடிவ் நாற்காலியில்

பின்னுக்குச் சாய்ந்தான். பின்னால் நின்ற நித்யாவின் நெஞ்சில் அவன் தலை பதிந்தது. நித்யா அவன் நெற்றியை இலேசாக 'மசாஜ்' பண்ணிக் கொடுத்தாள்.

"அப்டாடா! எவ்வளவு நிம்மதியாக இருக்கு! இந்த ஒரு கணத்திலே நான் அனுபவிக்கிற இந்தச் சுகம்தான் நிதியானது நித்யா. இதுதான் இன்பம்!" என்றான் சத்யா. "மற்றபடி நண்பர்கள், உறவினர்கள், காதலி, பெற்றோர், சகோதரி, காரியாலயம், தொழிலகம், எல்லாவற்றின் மீதும் அன்பு பாசம் 'ஆசை' எல்லாம் வைத்து எதையோ சாதிக்கிறதா நினைக்கிறோமே அதெல்லாம் மாயை தான்!"

இப்படிக்கூறிய படியே சத்யா தன்

கரத்தை உயர்த்தி நித்யாவின் கழுத்தைச் சுற்றி வளைத்துத் தன் முகத்தோடு இழுத்தான். கதவு தட்டப்படுகிற ஒலி கேட்டது.

“டாம் இட்! அதுக்குள்ளே ஐந்து நிமிஷம் ஆயிடுத்தா?” என்று அலுத்துக் கொண்டவனாக அவளை விடுவித்து விட்டு நிமிர்ந்தான் சத்யா. டிரிங்கை அவசரம் அவசரமாக இரண்டு மூன்று மீட்டு விழுங்கி விட்டுக் கொலை நித்யாவிடம் தந்தான். அதை அவள் மினிகாகட்டெயில் அலமாரியில் வைத்து முடிவிட்டு அறைக் கதவைத் திறத்தான்.

“வணக்கம்!” என்று கரம் கூப்பியவாறே உள்ளே நுழைந்தார் கானமேகம். “வணக்கம்! உட்காருங்க” என்று சத்யா உபசரித்தான்.

“நேரத்தை விணக்காம நேரே விஷயத்துக்கு வரேன்!” என்று ஆரம்பித்தார் கானமேகம் அமர்ந்தபடியே. “ஸேபர் கமிஷனர் கூப்பிட்டு அனுப்பினார். போயிட்டு வந்தேன். நம்ம நிறுவனத்தைப் பற்றி அரை மணிநேரம் பேசினார். உங்க அப்பாவைப் பற்றி ரொம்ப உயர்வாச் சொன்னார்!”

“ரொம்ப சத்தோஷம்!” என்றான் சத்யா மகிழ்ச்சியை வலலேசமும் வெளிப்படுத்தாத குரலில்.

அதைக் கவனித்தும் கவனித்தறியாதவர் போல் கானமேகம் தொடர்ந்தார்: “மத்திய அரசிலேயிருந்தே அவர்களுக்குத் தாக்கீது வந்திருக்காம். எந்த நிறுவனத்திலும் வேலை நிறுத்தம் தொடர்ந்து நடப்பதைச் சும்மா பார்த்துக்கிட்டு இருக்க வேண்டாம். உரிமைகளைத் தொழிலாளர்கள் கேட்பதை ஆட்சேபிப்பதற்கில்லை. ஆனால் கூடியவரை வேலையில்

இருந்துக்கிட்டே, வேலை பார்த்துக்கிட்டே கேட்கட்டும். அதற்கு அதிகாரிகள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும். வேலை நிறுத்தங்களை வளரவிட்டுக்கிட்டே போன தேசத்துக்கு நஷ்டம். மக்களுக்குக் கஷ்டம், ஸ்டிரைக்குகளைத் தவிர்க்கவே முயற்சி பண்ணணும்” என்றெல்லாம் எழுதியிருக்காங்களாம். அதனாலே ஸேபர் கமிஷனர் ‘வேலை நிறுத்தத்தை வாபஸ் வாங்கும்’ கன்னு ரொம்ப வற்புறுத்திச் சொன்னார். அவர் சொல்லுக்கு மதிப்புத் தர வேண்டியது எங்க கடமை. அதனால் நாங்க ஸ்டிரைக்கை விட்டிரா பண்ணத் தயாராயிருக்கோம். நீங்களும் கொஞ்சம் பெரிய மனசு பண்ணிப் பிடிவாதத்தைத் தளர்த்துங்க.”

“வேலை நிறுத்தத்தை வாபஸ் வாங்கறதுள்ளு எப்படி? — அங்கண்டிஷனலாவா?”

“அதெப்படிங்க நிபந்தனை இல்லாமல் வாபஸ் பெற முடியும்? பெண்டிங் ரிகோஷி யேஷன்னு லெட்டர் எழுதிக்கிட்டு வந்திருக்கேன்.” இப்படிக்கூறியபடியே தமது ஜீப்பையைத் திறந்து ஒரு கடிதத்தைத் தேடி வெளியே எடுத்தார் கானமேகம்: “இதுக்கே கூட நம்ம தொழிலாளின்க ரொம்ப எதிர்ப்பு தெரிவிச்சாங்க. நான் ரொம்பச் சிரமப்பட்டுச் சமாளிக்க அவங்களை இதுக்கு ஒப்புக்கொள்ளவைச்சிருக்கேன். அப்புறமாப் பேச்சுவார்த்தை நடத்திக்கலாம். இப்பலாக் அவுட்டை

விட்டப் பண்ணுங்க. அவங்க வந்து வேலை செய்யட்டும்!"

"பெண்டிப் நிகோஷியேஷன்ஸ்கு என்ன அர்த்தம்? அவங்க உள்ளே வந்து வேலை செய்யப் போறாங்களா, இல்லே பேச்சு வார்த்தை நடத்திக்கிட்டிருப்பாங்களா?"

"என்னங்க இப்படி வெட்டு ஒண்ணு துண்டு ரெண்டாப் பேசினு எப்படி?"

"பின்னே என்னமாப் பேசறது? அவங்களை உள்ளே விட்டா பிறகு கோஸ்ட்டோம்பாங்க, ஒரு அவசரத்துக்கு ஓவர் மடம் செய்யுங்கன்னு முடியாதாம்பாங்க, மிஷினரி எதை யாவது உடைச்சு வைப்பாங்க; இன்னும் வேண்டாத இடைஞ்சல் எல்லாம் பண்ணு வாங்க. வேண்டவே வேண்டாம்!"

"இதுதான் உங்க முடிவான பதிலா?"

என்றார் கானமேகம்.
"என்னுடைய முடிவான பதில் இல்லை, என் அப்பா வைத்தியஸிங்கம் இருக்கார் பாரங்க, அவருடைய பதில்!"

"என்ன? என்ன? அவர்தான் பொறுப்பை உங்க கிட்டே ஒப்படைச்சுட்டாரா?"

"அது கம்மா வெளி உலகத்துக்காக. உண்மையில் அவர் கட்டுப்பாட்டுக்குக் கீழே தான் எல்லாமே இயங்குது; நான் பொம்மை. அவர்தான் என்னை ஆட்டுவன்கிறவர், நான்

சண்டுகாருக்கு வந்த ஒரு வெளிநாட்டு உல்லாசப் பயணி, ஊரைச் சுற்றிப் போகக் ஒரு குதிரையை அமர்த்திக்கொண்டார். 4 மணி நேரம் சுற்றிய பின் குதிரைக்காரன் உல்லாசப் பயணியிடம் பணம் கேட்டான். ஆனால் அவரோ, தான் பணத்தை முடித்துவிட்டு, குதிரையிலிருந்து இறங்கியதும் பணம் தருவதாகச் சொன்னார். அதுமட்டுமன்றி, ஒரு கத்தை நோட்டை எடுத்துக் காட்டி, தான் 3 மாதங்கள் குதிரையிலிருந்து இறங்கப் போவதில்லை என்றும், அவ்வளவு பணம் தள்ளிட்டுள்ளது என்றும் கூறினார். பிறகு இருவரும் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்றனர். தான் குதிரை ஏறும் போது, இவ்வளவு நேரத்தில் இறங்க வேண்டும் என்று 'கண்டிஷன்' போலீஸிடம் என்றும், அதனால், தான் இஷ்டப்பட்ட போதுதான் இறங்க முடியும் என்றும் அவர் கூறினார்! போலீசும் ஏன் என்றும் செய் முடியவில்லை!
—எம்.பத்ருமணி

என்ன பண்ணட்டும்? எவ்வளவோ சொல்விப் பார்த்துட்டேன் கேட்க மாட்டேங்கிறார்."

"என்னங்க இது? நம்பவே முடியாமையே! ரொம்ப நல்ல மனுஷராச்சே அவர்! வேபர் கமிஷனர் கூட அவரைப் பற்றி ஏகமாச் சொன்னாரே!"

"அவர் நல்லவர்தான்! ஆனால் இந்த அருள் ராஜ் பேச்சைக் கேட்டுக் கேட்டுப் போனார்!"

"ஆமா, நான் கூடக் கேட்க னும்தான் இருந்தேன். அருள்ராஜைக் கூட அனுப்பிட மன்களாமே! சற்று முன்புதான் கேள்விப்பட்டோம். தொழிலாளர் எல்லாரும் ரொம்ப வருத்தப்பட்டார்கள். மறுபடியும் அருள்ராஜை வேலைக்கு வைக்கணும்பிறகு அவர்களுடைய கோரிக்கைப் பட்டியலிலே புதுசா சேர்த்திருக்கு!"

"அழகுதான். அடிவருடி அருள்ராஜ் ஒழிக! துரோகி அருள்ராஜ் ஒழிக'ன்னெல்லாம் கோஷம் போட்டாங்களே, மறந்து போச்சா அதுக்குள்ளே?"

"மறக்கலை சார்! அன்றைக்கு அவர் முதலாளித்துவத்தின் அடி வருடியாக இருந்து தொழிலாளர் நலனுக்கு விரோதமாக செயல்புரிந்தார். அதனால் அப்படிக்கோஷம் போட்டாங்க. ஆனால் இன்றைக்கு அவரே முதலாளி வர்க்கத்தினால் வஞ்சிக்கப் பட்டு விட்டார். அப்படி யிருக்கும்போது ஒரு சக தொழிலாளியை நங்க விட்டுக் கொடுக்க முடியுமா?"

"நான்சென்லம்!" என்றான் சத்யா. "அந்த அருள்ராஜ்தான் தொழிலாளர் விரோதி நெம்பர் ஒன். அவனிடம் ஏமாந்து போகாதீங்க. என் அப்பாடையத் தொழிலாளர் விரோதியா மாற்றியதே அவர்தான். உங்களுக்குத் தெரிஞ்சிருக்குமே, அரசியல் சார்பில்லாமல் இங்கே யூனியன் நடத்த காலத்திலே அவர்தான் யூனியன் தலைவராக இருந்தான். நீங்க கட்டிக் கொடியோடு வந்தப்புறம் அவன் ராஜினாமா பண்ணும்படி ஆயிரஞ்சக. தொழிலாளரிடம் அவனுக்கு இருக்க செல்வாக்குப் போயிருத்து. அதற்குப் பழி வாங்குகிற மாதிரி அவன் தொழிலாளர் விரோதியாவிட்டான். உங்க தலைமையில் நடக்கிற முயற்சிகள் எதுவும் வெற்றி பெறக் கூடாதென்று விரும்பலுன்."

"அவர் கதை இருக்கட்டுங்க, அது இப்ப பிரச்சனைக்கு முக்கியமில்லை. வேபர் மினிஸ்டர் ஸ்போன் பண்ணினார். 'இந்த ஆட்சியிலே எங்கே பார்த்தானும் ஸ்டிரைக் - லாக் அவுட்தான். தொழிற்சாலைகளில் அமைதி இல்லை. உற்பத்தி குறைந்து மாதிரியத்தின் பொருளாதார முன்னேற்றமே பாதிக்கப் படுது'ன்னு சட்டசபையில் எதிர்க்கட்சிக் காரங்க பேசுவாங்கன்னு நினைக்கிறார். அதனால் பிரச்சனைகளுக்குச் சுமுகமான தீர்வு காணுமாறு வற்புறுத்தினார். அதை உங்க அப்பாவிட்டே சொல்லுங்க!"

"எல்லாம் சொல்லிவாச்சு, வேபர் மினிஸ்டர் என்ன? ஸி. எம்.மே ரொம்ப சிரத்தை காட்டலுன்னு கூட சொல்விப் பார்த்துட்

டேவ். அவர் கேட்கிற வழியா இல்லே. இந்த அருள்ராஜ் கிட்டேதான் பூரண நம்பிக்கை வைச்ச அவன் சொல்றபடியெல்லாம் ஆடூர். ஆனா அருள்ராஜ் பத்தாயிரம் ரூபாய் சிபிராட் பண்ணிக் கம்பெனியை ஏமாற்றியதற்கு இன்றைக்குத்தான் தீர்மானமான சாட்சியம் கிடைச்சது. அப்பா என்ன வேணும்னாலும் நினைச்சுக்கிட்டுப் போகட்டும் எப்படி வேணும்னாலும் கோவிச்சுக்கட்டும்னு தீர்மானிச்ச அந்த அருள்ராஜுக்குச் சீட்டுக் கிழிச்சுட்டேன்!"

"ஸார்! என்னென்னமோ சொல்றீங்க! எனக்குத் தலையைச் சுத்துது" என்றார் காளமேகம். உண்மையில் அவருக்கு எதை நம்புவது எதைத் தள்ளுவது என்று புரியவில்லை.

"உங்களுக்கு மட்டுமா? எனக்கும்தான் தலையைச் சுத்துது. ஆனா அதற்குக் காரணம் வேறே!" என்று கூறி நித்யாவைப் பார்த்துக் கண் சிமிட்டினான் சத்யா. இவன் போனதும் இன்னொரு காக்கடெய்ல் தயார் பண்ணு என்று கூறுவது போலிருந்தது அந்தக் கண் ஜாடை.

"சரி, நீங்க முடிவா என்னதான் சொல்றீங்க?" என்றார் காளமேகம்.

"நான் தொழிலாளிங்களுக்கு தியாயம் பண்ணணும்னுதான் விரும்புபேறன். ஆனா என் அப்பாதான் குறுக்கே நின்று தடுக்கிறார். இதைவிடத் தெளிவா நான் எப்படி என்ன சொல்ல முடியும்?" என்றான் சத்யா.

"அப்போ, எங்களுடைய போராட்டம் நீடிக்க வேண்டியதுதானா?" என்றார் காளமேகம்.

*"ரஹ்மான்! சத்யா உங்களுக்கு இதுதான் சவல் 2 89"

"அது உங்க இஷ்டம். அங்கண்டியடிவனா ஸரண்டர் ஆகிற மாதிரி ஒவ்வொருத்தரும் எழுதிக் கொடுத்த பிறகுதான் கேட்டைத் திறக்கலாம் என்றிறது என் அப்பா மின்டர் வைத்தியவிளக்கத்தின் உத்தரவு!"

காளமேகம் கோபமாக எழுந்தார். "நான் வரேன் ஸார்!" என்று கூறி ஜிப்பையைக் கட்டத்தில் இடுக்கிக் கொண்டு புறப்பட்டார்.

"போயிட்டு வாங்க! விஷ் டூ ஆல் தி பெஸ்ட்!" என்றான் சத்யா.

அவர் தலை மறைந்ததும், "என்னங்க நாடகம் இது? அப்பா மீது பழி வாங்கும் படலமா?" என்று கேட்டார் நித்யா.

அதற்குப் பதில் கூறாது, "ஹெல்! வேர் இல் மை டிமிங்க்? கிங் இட் டி மீ!" என்று பரபரத்தான் சத்யா. (தொடரும்)

சமாதானத்தின் விலை!

எஃப்து - இஸ்ரேல் சமாதான உடன்படிக்கைப்படி அமெரிக்கா ஏற்றுக் கொண்டுள்ள நிதிப் பொறுப்பு இமய மலை போல் பெரியது. கடன், மான்யம், உதவி ஆகிய வடிவங்களில் அமெரிக்கா 500 கோடி டாலர் (ரூ. 4000 கோடிக்கும் மேல்) வழங்க வேண்டியிருக்கும்.

மேலும், இஸ்ரேல் நாட்டுக்குக் கிடைத்து வரும் என்னெய் சப்ளை துண்டிக்கப்பட்டு விட்டால், என்னெய் கிடைப்பதற்கும் அமெரிக்கா உத்தரவாதம் அளித்துள்ளது. இதற்கு ஆகும் செலவு மேற்கண்ட தொகையில் சேர்க்கப்படவில்லை. உடன்படிக்கை மீறப்பட்டால், அமெரிக்கா என்னென்ன நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளும் என்பதும் உடன்படிக்கையில் இடம் பெற்றுள்ளது. இராணுவ நடவடிக்கையும் இவற்றில் அடங்கும்.

உடன்படிக்கை நடப்புக்கு வர வேண்டுமானால், அதனை ஏற்பதற்கு அமெரிக்கச் சட்டமன்றம் இசைவு தரல் வேண்டும். மலை போன்ற பணச் செலவும், அமெரிக்காவுக்குக் கரும் பொறுப்பும் இருப்பதால், சட்ட மன்றம் கண்ணில் விளக்கெண்ணெய் போட்டுக் கொண்டு ஆராய்ந்து, பின்னரே இசைவளிக்கும் என்பது உறுதி.

இந்த ஆண்டு எத்தச் செலவை யெல்லாம் குறைக்கலாம் என்று சட்ட மன்றம் துணுபிப் பார்த்தி வருகிறது; குறைக்கக் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டுள்ளது. ஆயினும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரது இலட்சியமும் மத்திய கிழக்கில் சமாதானம் மலர வேண்டு மென்பதுதான்.

யு. எஸ். பொறுப்புக்கள், ஏற்றுச் செயல்படுத்திப் பார்க்க ஏற்றவையே என அதிபரும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் கருதி கின்றனர். மத்திய கிழக்கில் ஒரு விரிவான சமாதானம் காணும் குறிக்கோளுக்காக அமெரிக்கா செலவு செய்வதும், அரும் பெரும் முயற்சியில் ஈடுபடுவதும் கூடப் பொருத்தமானதே என எண்ணுகின்றனர்.

- வ. உ. சி. சுப்பிரமணியம்

சேன்னை வேளச்சேரியை அடுத்துள்ளது விஜய நகரம். ஒரு ஞாயிற்றுக் கிழமை காலை சுகமார் பத்து மணி. அந்தப் பகுதியில் தன் சகோதரருடன் வசித்து, முதலாளன் டி. ஏ. படித்து வரும் மலேஷிய மாணவர் விஜேத் திரன் இல்லத்தில் பெரியவர்களும் சிறியவர்களும் வந்து கூடுகிறார்கள். வீட்டினுள் மேசைகளும் நாற்காலிகளும் அடுத்தடுத்து அழகாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முன் வராத்தாலில் சில நாற்காலிகளும் பெஞ்சுகளும் போடப்பட்டிருக்கின்றன.

"வந்தாச்சா, வந்தாச்சா?" என்று கேட்ட படி பரபரப்புடன் ஓடி வருகிறார் எழில் குமார், விஜய நகர இளைஞர் கழகத் தலைவர். விஜய நகர வாகனங்கள் வந்து சேர்ந்த வண்ணம் இருக்கிறார்கள். கொஞ்ச நேரத்தில் எழில் குமார் எதிர்பார்த்தவர்களும் வந்து விடுகிறார்கள்.

அவர்கள், டாக்டர் கணநாதன், டாக்டர் ஜோஸப் பிலிப், டாக்டர் குமாரி பி. ஜூலியட், டாக்டர் எஸ். கந்தரராஜன் ஆகியோர் தான்.

அந்த நகர இளைஞர் கழகம் எடுத்துக் கொண்ட நீரே முயற்சியின் பயனாக அல்லுர் மக்களுக்கு இலவச மருத்துவ சிகிச்சை முகாம் என்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குத் தான் மக்கள் சாரி சாரியாக வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கூட வரும் குழந்தைகள் யாருக்கும் தாம் ஒரு மருத்துவ மனைக்குப் போகிறோம் என்ற உணர்வே இல்லை. எவ்வளவு சத்தோஷமாக இருக்கின்றன! மருந்து கொடுத்துச் சாப்பிடும்போதோ, ஊசிபோட்டுக் கொள்ளும் போதோ கொஞ்சம் கூட அழவே இல்லை.

சுகமார் இருநூறு பேர் இலவச மருத்துவ சிகிச்சை பெறுகிறார்கள். பெண்கள், குழந்தைகள் டாக்டர் குமாரி ஜூலியட் கவனிச்

கிறார். சிறுவர்களுக்கு உபாதை தரும் பற்களிலிருந்து அவர்களுக்கு விடுதலை வாங்கித் தருவதோடு, மற்றவர்களுக்கும் பல் பராமரிப்பு பற்றி ஆலோசனைகளையும் மருத்துவமும் வழங்குகிறார் டாக்டர் கந்தரராஜன். டாக்டர் கணநாதனும் டாக்டர் ஜோஸப் பிலிப்பும் பிறருடைய பிளட் பிரஷர், மற்றும் வேறு பொது சிகிச்சை முறைகளைக் கவனிச்சுகிறார்கள். அந்த அறைக்கு வெளியே, திரு எம். ஆர். ராஜு அவர்கள் டாக்டர்களின் அறிவுரையின் பேரில் வரும் நபர்களுக்குச் சிறுநீர், மலம், இரத்தப் பரிசோதனைகளைச் செய்து முடிவுகளைத் தெரிவிக்கிறார்.

சுகமார் இரண்டு மணிளவில் மருத்துவப் பணி நிறைவு பெறுகிறது. இதுவரை தங்களுக்குத் தெரியாமல் தங்களுக்குள்ளேயே வளர்ந்திருக்கும் வியாதியைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டதோடு அதை அழிக்கவும் வசதி செய்து கொண்ட நிறைவில் பலர் சென்றார்கள். மருத்துவ ஆலோசனைகள், பொது காதார அறிவுரைகள் பெற்றவர்கள் பலர்.

மிகப் பிரபலமான லைன்ஸ் கிளப், ரோட்டரி கிளப் போன்றோர் நடத்துவது போன்ற பிரம்மாண்டமான அளவில் இல்லை என்றாலும், தங்களுக்குள்ள குறைந்த அளவு பணவசதி, இடவசதி, அலுவலகங்களிலும் கல்லூரிகளிலும் உழைக்கும் நேரம் போகக் கிடைக்கும் சொற்ப ஓய்வ நேரம் ஆகியவற்றை நிறைவாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இத்திட்டத்தை வெற்றிகரமாகச் செயல்படுத்தியிருக்கிறார்கள், இருபத்தைந்து வயது கூட திரம்பாத விஜய நகர இளைஞர் கழக உறுப்பினர்கள். இந்த இலவச மருத்துவ சிகிச்சையை மாதா மாதம் தொடரப் போகிறார்களாம்!

ப.டம், கட்டுரை: பிரபுசுந்தர்

[ஸ்ரீ சங்கரர், ஸ்ரீ ராமானுஜர் இருவரது ஜயந்திகளும் ஒருங்கே அமைந்த மேல்சையைப் பெற்றது இவ்வருட மே தினம். நாடெங்கும் இம் மஹாபுருஷர்களுக்கு நடைபெறும் நன்றி யஞ்சலியில் நாமும் பங்கு கொண்டு இவ்விதழில் பகவத்பாத சங்கரரின் உபதேசங்களையும், அடுத்த இதழில் உடைய வராம் ராமானுஜரின் உயர்மொழிகளையும் வெளியிடுகிறோம்.]

வேதாந்த உண்மைகள்

நம் புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்டவற்றை அறிவதற்கு வேதமே பிரமாணமாகும்.

ஜீவன் கயேச்சையாக முயற்சி எடுக்க இடமில்லையெனில் அத்தனை சாஸ்திரங்களுக்கும் பொருள் இல்லாமற் போகும். இது இதைச் செய், செய்யாதே என்று ஒரு ஜீவனுக்கு விதி-விடைகளைச் சாஸ்திரம் கூறுவதாலேயே, அப்படிச் செய்கிற, அல்லது செய்யாமலிருக்கிற கத்திரம் அவனுக்கு உள்ளது என்கிறது:

நம்பிக்கையும் பரம்பொருளை அறிவதற்கான பரம ஸாதனங்களில் ஒன்றாகும்.

நம்முடைய பழைய நினை என்ற விதையை அறியாமல் என்ற நிலத்தில் ஊன்றியதாலேயே ஸம்ஸார விஞ்ஞம் முனைத்திருக்கிறது. இதனை வேரோடு சாய்ப்பதே வாழ்க்கைப் பயனை எய்துவதாகும்.

பல்வேறு வகுப்பினரும் வாழ்க்கை நிலையினரும் (அதாவது வர்ணாச்சரமங்களால் பல்வேறுக இருப்போரும்) கபிக்ஷத்தை அடையும்பொருட்டே சாஸ்திர கர்மங்கள் உள்ளன. இவை அவர்களை தேவருவகு முதலியனவற்றுக்கும் அழைத்துச் செல்லும். ஆனால் இவ்வித பலனை எறும்பாமலும் பற்றில்லாமலும் ஈச்வரார்ப்பணமாக இதே கடமைகளை ஆற்றினால் அவை சித்தத்தைச் சத்தம் செய்து, ஆன்ம ஞானத்துக்கு அடிகோலும்.

ஒர் இல்லறத்தான் நியானயோகம் பயில இயலாமலிருக்கும் வரையில் சாஸ்திரம் விதிக்கும் கர்மங்களைச் செய்தியாக வேண்டும்.

வேதங்களைப் பயின்றும் கூட ஸ்தூலத்திலேயே புத்தி நாட்டமுள்ளவர்கள் குணம் - குறியும், தோற்றம் - மறைவும் அற்ற பிரம்மத்தில் கரைவதை ஆத்மநாசம் என்றே கொள்கின்றனர். இவர்கள் பொருட்டே பெரியோர் உருவ வழிபாட்டை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். சிரத்தைபோடும் நல்லொழுக்கத்தோடும் இவ்வுபாஸனையைச் செய்தால் எவ்வையற்ற பொருளை எவ்விதக்குட்படுத்தும் தோஷமும் அகலும்.

ஆன்மஞானம் (தன் உண்மை நிலையில் தானே பரம்பொருள் எனத் தெளிவது) இன்றே இங்கே முக்கியமாகும்.

வைதிக கர்பா முதலியவற்றின் பயனான தேவலோக வாஸம் முதலியன நம் உலக வாழ்க்கையில் அநுபவத்துக்கு வராமல் என்றே ஏற்பட இருப்பதால் அவை குறித்து ஜயம் ஏற்படலாம். ஆனால் ஆன்ம ஞானத்தின் பயனான விடுபட்ட நிலையை இப்போதே அநுபவிக் முடிவதால் பயனைக் குறித்து ஜயமே இல்லை.

நமது உடலைத் தெரிந்து கொள்ள நமக்கு வெளிப் பிரமாணம் எப்படித் தேவையில்லையோ, அப்படியே நம் உடலையும் விட அணுக்கமான ஆத்மாவை அறிந்து கொள்ளவும் அத்தியப் பிரமாணம் வேண்டுவதில்லை. ஞானிகளுக்குத் "தானாய் நிலைத்த நிலை" தன்னியல்பானதாகப் பிரஸித்தி பெற்றிருக்கிறது.

வாய்த்த கடமைகளைப் பற்றின்றி ஆற்றும் கர்மயோகம், அதனால் சித்த கத்தி, அதன்பின் ஞானோபதேசம் பெறுதல், அதன் பயனாக எக் கருமமும் அற்ற துறவு, அதன் மூலம் தன்னுணர்விலேயே ஊன்றி விடும் ஞான நிஷ்டையாம் பேரமைதி என்பதாக ஆன்ம ஞானத்தின் படிவரிசை உள்ளது.

பிரம்மத்தைப் பற்றி உபதேசம் பெற்று, அதன்பின் அதனையே இடைவிடாது மனனம் செய்தால், நெல்லைக் குற்றிக் கொண்டே போகும்போது உமி தெறித்து அரிசி மணி வெளிப்படுவது போல், மாயை தெறித்து ஆன்ம அநுபவம் கைகூடும்.

பந்தம் விலகிய பின், தன் இயல்பான நிலை தெரிவதே மோகும். அது புதிதாகச் சிருஷ்டிக்கப்படும் ஒன்று அல்ல. எப்போதும் உள்ள ஒன்றின் மீதிருந்த மறைப்பை நீக்குவதே மோகும்.

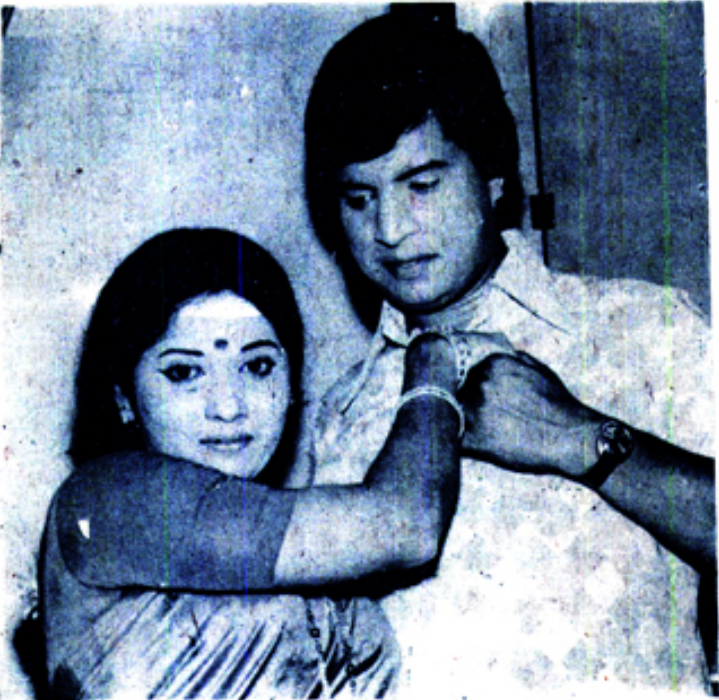
போது உன்மைகள்

ஒன்றின் புகழ்ச்சியே பிறதொன்றின் இகழ்ச்சி.
நம் வட்சியத்துக்கு இடையூறு எவையெவை என்று முதலில் உணர்ந்தால்தான் அவற்றை விலக்குவதற்கு நாம் முயற்சி செய்ய முடியும். விலங்கு பூட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று உணர்ந்தாலே விடுதலைக்கு முயல இயலும்.
[பாஷ்யங்களிலிருந்து தொகுப்பு: ர. கணபதி]

நாடகத்தை நான் பார்க்கும் போது ரஜனி காந்த் வந்து முன் வரிசையில் அமர்ந்தார். அவ் வளவுதான்.

'அவள் சுமங்கலிதான்' நாடகத்தைப் பலர் மறந்து விட்டார்கள். 'அவர் ரஜனிகாந்த்தான்' என்று பேசிக் கொண்டார்கள்! அரங்கம் எந்தப் பக்கம் என்று புரியாத படிக்கு முதல் வரிசைக்கு முன் ஞால் ஒரு ரசிகர் குழாம் எதிர்ப் பக்கமாக ரஜனியைப் பார்க்கும் கொண்டு தின்றது!

நாடகத்துள் இந்த நாடகத்தை நான் ரசித்தேன் என்றால் நாடகத்தை நான் ரசிக்காமல் போக வில்லை. ஆனாலும் ஒரு சின்னக் கருத்தை — சிறு கதைக்குரிய கருவை ரம்பராக இழுத்து விட்டார்கள் என்ற வருத்தமும் கூடவே எழுந்தது. எதிர்பாராத விதமாக ஓர் ஏழைப் பெண்ணுக்கு வசதியுள்ள கணவன் அமைகிறான். ஆனால் அவள் துரநிர்ஷ்டம், அவளுக்கு ஸ்சத்தில் ஒரு வருக்கு வரும் வியாதி வந்து அவள் நாடகம் என்ன வேண்டியதாகிறது. அதை மனவிபிடம் மறைக்கிறான். தான் இந்த பிறகு அவளிடம் விடைக் ஒரு கடிதம் எழுதுகிறான். அது அவ

அவள் சுமங்கலி தான்!

ளிடம் சத்தர்ப்ப வசத்தால் முன் கூட்டியே விடைத்துவிட்ட, அவள் அதிர்ச்சி தாங்காமல் சுமங்கலியாக இறந்து விடுகிறாள்.

மரணம் நெருங்குகிறது என்பதைக் குறிக்க இரண்டு மூன்று தடவை "நிரியிலே" நெருங்கியவைச்சாண், பட்டாக வெடிக்க வேண்டியதுதான் பாக்கி" என்ற வசனம் வரும்போது, இது என்ன நழுத்துப் போன பட்டாசா? இலேசில் வெடிக்க மாட்டேனென்றேதே? என்ற அலுப்பு நமக்கு ஏற்படும் போகிறது.

இது ஒருபுறமிருப்பினும் ஓர் மொத்தமாக நாடகத்தை தோக்த மிடத்து நடப்பு, வசனம், நகைச்சுவை எல்லாம் சராசரிக்கு அதிகமாகவே சிறந்து திருப்தி அளிக்கின்றன.

'குடும்பத்துக்குப் பெரியவர் செயலாய் இருக்கிறார்' என்று பயமுறுத்தும் சின்ன

வர், கல்யாணச் சீராக 'அதைச் செய்தாயா, இதைச் செய்தாயா' என்று அடுக்குகிற இடத்தில் அமரிக் களப்படுத்தி விடுவது மட்டுமல்ல, சமூகத்தில் நல்லும் ஒரு மாபெரும் அத்தியைச் சாடவும் செய்கிறார். இப்படியே படிப்பினைகள் பல, உபதேச பாணிபில் இன்றி நயமாக நாடகத்தில் இழையோடுகின்றன.

மல்யாளி குரியகோல் கத்தரிக்காய் வதக்கல் கர்ஸய "ஒண்ணைக் கிளால்" என்று பராட்டி ரசிப்பது போல் நாடகத்தை நாம் அனுபவிக்க முடியவில்லை என்றாலும் நாடகம் நாலாந்தரமாகிவிட்டாலும் இல்லை. நடப்பு, வசனம், நடிகர்கள் மூலம் லிஷயும், ஸூத்தி, ரக்கா, சௌந்தர வர்ஸி, சாத்தி ஆகியோர் தங்கள் நடப்புபாற்றலாலும் இனிதும் போன கதைக்கு போஷாக்கு அளிக்கிறார்கள்.

— குட்டி கிருஷ்ணன்

ராஜாஜி வாழ்க்கை வரலாறு

ராஜ்மோகன் காந்தி

தமது வீரப் பிரதாபங்களைப் பற்றித் தாமே பறை சாற்றிக் கொள்ள வேண்டிய நிலைக்குத் தாம் சில சமயங்களில் தள்ளப் படுவதாக வி. ஆர். எண்ணினார். அவரை நம்பாதவர்கள், அவருடைய சீர்திருத்த மணப் போன்றவைத் திரித்துப் பேசுவார்கள் ஆகியோரைச் சமாளிப்பதற்காக அவர் இவ்விதம் நடந்து கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

அக்டோபரில் வி. ஆர். எழுதினார்: "இப்போது ஏராளமாகப் புழுதி கிளப்பும் பலரை விட நான் பெருமளவு மாறுதல்களைச் செய்தவன் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சடந்த இருபது வருஷங்களாக என் உறவினர்கள் என்னைப் பிரஷ்டம் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். கூப்பாடு போடும் எனது நண்பர்கள் தங்கள் சொந்த வாழ்க்கையில் செய்து காட்டாத பல காரியங்களை நான் செய்திருக்கிறேன்; செய்து கொண்டிருக்கிறேன்."

ஒரு சிறுகதைக்குப் பின் குறிப்பாக மேற்படி வரிகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இரண்டு அணுகொடுத்து இரண்டு நிமிஷத்தில் நீதிமன்றங்களில் சட்டப்படி விவாகம் செய்து கொள்வதில் உள்ள அபாயங்களை எடுத்துக் காட்டும் சிறுகதை அது. "மாறுதலற்ற தேக்க நிலை என்பது மரணம் போன்றது; மாறுதல்களை உயிருடன் இருப்பதற்கு அடையாளம்" என்பதை ஒப்புக் கொண்ட வி. ஆர்., "விரிந்து விவாக முறையில் விரும்பத்தக்க சீர்திருத்தங்கள் பல அம்சங்களில் ஏற்படவே வேண்டும்" என்றார். ஆனால் அதே நேரத்தில், "அதன் மதச் சார்புடைய புனித அமைப்பு அப்படியே தொடர வேண்டும்" என்றும் வற்புறுத்தினார். "அதுதான் கல்யாண பந்தம் உறுதியாக நீடித்து நிலைக்க உதவும்" என்றார்.

திரத்தைப் பெறுவது என்பதுதான். இதனை மாண்பு மிக்க மன்னரின் அரசு சார்பில் தெளிவாகக் கூற எனக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது."

காந்தி, மாளவியா, ஸ்ரீமதி பெஸண்ட், மோதிலால் நேரு முதலியோர் இரின் அறிக்கையை வரவேற்றார்கள். இருப்பினும் உத்தேசித்துள்ள வட்டமேஜை மகாநாட்டின் விளைவாக இந்தியா, பிரிட்டிஷ் மேலாதிக்கத்துடன் கூடிய சுதந்திரம் பெறும் என்ற உறுதி மொழியை வேண்டினார்கள்.

இத்தகைய உறுதிமொழியைத் தரமுடியாத நிலையில் தாம் இருப்பதாக வைஸ்ராய் கூறு முன்னரே, பிரிட்டிஷ் தலைவர்கள் வண்டன் நாடாளுமன்றத்தில் இது பற்றிப் பேசினார்கள். "இரின் அறிக்கை எதைக் கூற உத்தேசித்ததோ அதைவிட அதிகமாகவே இந்தியத் தலைவர்கள் அர்த்தம் பன்னிக் கொண்டு விட்டார்கள்" என்றனர்.

"கொள்கை மாற்றம் எதுவும் இல்லை" என்று பிரதமர் ராமேஸ் மக்டொனால்ட் கூறினார். டிசம்பர் 23ம்தேதி, வைஸ்ராய்க்கென வைக்கப்பட்ட ஒரு குண்டு வெடித்தபோது அதிர்ப்படவசமாக அவர் காயம் படாமல் தப்பினார். இதற்குச் சிலமணி நேரம் கழித்து மகாத்மாவும் வேறுநால்வரும் வைஸ்ராஸைச் சந்திக்கச் சென்றபோது அவர், "பிரிட்டிஷ் மேலாதிக்கத்துக்கு உட்பட்ட சுதந்திரம் பற்றி உறுதி மொழி ஏதும் தர முடியாது" என்றார். காங்கிரஸ் குறித்த காலகெடு நிராகரிக்கப்பட்டு விட்டது. மேற்கொண்டு என்ன செய்வது என்று தீர்மானிக்க வேண்டியது. வாகூரில் வருடாந்திர மகாநாட்டுக்குக் கூடிய காங்கிரஸின் பணியாயிற்று.

31. போர் அறிவிப்பு

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியுடன் நேரடி மோதலை வாகூர் காங்கிரஸ் ஆமோதித்தது. தேசியப் புரட்சிக்கு மகாத்மாவே தலைமைதாங்கவேண்டும் என்று தீர்மானமாயிற்று. வாகூர் செல்லும் வழியில், வார்தாவில், தமது தலைவருடன் ஆலோசனை நடத்திய வி. ஆர்.,

இனி அவருக்கு உதவவும் செய்வார். அவருடைய கருத்துக்களுக்குத் தெளிவுரை, விரிவுரை வழங்குவார்; தெற்கே தாக்குதலுக்கு வி. ஆர் தலைமை ஏற்பார்.

வாகூர் மகாநாட்டைப் பொருத்த மட்டில் வி. ஆரின் அமைதியான ஒன்றாக இருந்தது: மகாத்மா மீண்டும் செயலாக்கம் மிகுந்த தளபதியாகப் பதவி ஏற்றதை அவர் ஆமோதித்தார்.

காங்கிரஸ் விடுத்திருந்த காலகெடு அருகே நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. இரின் பிரபு வண்டனாவில் ஒரு வட்டமேஜை மகாநாடு நடக்கும் என அக்டோபர் 31ம்தேதி அறிவித்தார். இதில் பிரிட்டன், இந்தியா ஆகிய இரு தரப்பு ராஜதந்திரிகளும் கலந்து கொண்டு இந்தியாவின் எதிர் கால அரசியல் சாசனம் பற்றி விவாதிப்பார்கள். அதே நேரத்தில் அவர் பிரிட்டன் சார்பாக ஓர் ஒப்புதலையும் அளித்ததுபோல் தோன்றியது:

"அரசியல் சட்ட ரீதியான இந்தியாவின் முன்னேற்றம் எனில் அதில் இணைந்துள்ள இயல்பான பிரச்சனை, பிரிட்டிஷ் மேலாதிக்கத்துடன் கூடிய சுதந்திரம்

சட்ட சபைகளில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தவர்கள் தங்கள் தோல்விகளை ஒப்புக் கொள்வதைப்பார்க்க வி. ஆருக்குத் திருப்தியாக இருந்திருக்கும். இது வி.ஆர். முடிவு சரியானது என்பதற்கு நிரூபணமாகும். ஆயின் இது பெருமைப்பட்டுப் பூரிப்பதைய வேண்டிய தருணமல்ல. போராட்டம் ஆரம்பமாகப் போகிறது.

நாற்பது வயதான ஜவாஹர்லால் வாகுரிஸ் தலைமை தாங்கினார். காந்தி அக்ரிராசனம் வகிக்கவேண்டும் என்று வி.ஆர். விரும்பினார். வேறு பலரும் மகாத்மாவை வற்புறுத்தினார்கள். பத்து மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டிகள் அவர் பெயரையே பிரேரேபித்தன. இருப்பினும் ஜவாஹர்லாளுக்குப் பட்டம் குட்டுவதெனத் தீர்மானித்து விட்ட மகாத்மா, அவர்கள் யோசனையை ஏற்கவில்லை. ஐந்து மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டிகள் வல்லபாயின் பெயரைப் பிரேரேபித்த போதிலும் அவரும் தம் பெயரை வாபஸ் பெறுமாறு செய்தார் காந்தி.

கபாஷ் போஸும் ஜவாஹர்லாலும் பரபரத்தனர். அவர்களுக்கும் பழம் பெரும் தலைவர்களுக்குமிடையே விரிசல் கண்டு விரிவடைந்தும் வந்தது. ஜவாஹர்லால் அக்ரிராசனர் பதவி ஏற்பது ஒற்றுமைக்கு விடிவாகும் என்று மகாத்மா நம்பினார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதே நேரத்தில் ஜவாஹர்லால் தீவிர இடது சாரியாகி விடாமல் இந்த ஏற்பாடு தடுக்கும் என்றும் எண்ணினார். ஜவாஹர்லாலின் குண நலன்களைப் போற்றிப்

நெடுப்புக்கொரையான 4½ லட்சம்!

லாட்டரி பரிசாக ஒருவருக்கு நான்கு லட்சம் ரூபாய் விழுந்தது. எல்லாவிடமும் சொல்லி சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டார்.

மறுநாள் பொழுது விடிந்தது. அவருக்குத் தனிமை உணர்ச்சி தினமும் பார்க்கும் முகங்கள் அவர் கண்ணில் படவில்லை. உறவினர்களுக்கும் பக்கத்திலுள்ளவர்களுக்கும் செல்லி சென்றனர். வலியு சென்று பேசினாலும் வாரும் பதில் போசாமல் சென்றனர். ஆயினும் அப்படிவே!

பரிசுப் பணம் வாங்க நாலே நாட்கள்தான் இருந்தன. அந்த நாளை நாட்களும் அவர் "தனிமை" என்றும் நரக வேதனையை அனுபவித்தார். ஆயினும் அவ்வாறு முன்னிலையிலும் அவர்கள் தடுத்தும் கோசாமல் அந்த லாட்டரிச் சீட்டுக் கொளுத்தி விட்டார்! அவர் ஒரீயா மிகைகாவா என்றும் ழும் பரிசர்.

அதாவது: நடுத்தலத்தான் எட்டல்
— தகவல்: தோ

பேசினார் காந்தி. ஆனால், "இளமை தன் சக்திகளைக் கட்டுப்படுத்தி வைத்து அவ்வப்போது அளவாக வெளிப்படுத்த வேண்டும்" என்றும் சொன்னார். பழம் பெரும் தலைவர்களுக்கு, புதிய காங்கிரஸ் அக்ரிராசனர் சரிவா திகாரியல்ல என்று காந்தி உறுதியளித்தார். "ஆங்கிலேய மன்னர் எப்படித் தமது எண்ணங்களை நமது மக்கள் மீது திணிக்க முடியாதோ அதே போல் இவராலும் முடியாது."

இப்படியாகத் தந்தையிடமிருந்து கிட்டம் தளையிடம் சென்றது. காந்தி பிரேரேபித்த பிரதானமான தீர்மானம், காங்கிரஸின் லட்சியம் பூரண கயராஜ்யமே என்றது. சட்ட சபை அங்கத்தினர் பதவிகளை ராஜினாமா செய்யுமாறு கயராஜ்யக் கட்டிக்காரர்களைக் கேட்டுக்கொண்டது. தக்க சமயம் பார்த்துச் சட்டமறுப்பு இயக்கத்தை ஆரம்பிக்க அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு அங்கீகாரம் அளித்தது.

இந்தக் தீர்மானம் சிரமமின்றி நிறைவேறியது. அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி பெரிய பிரச்சனைகளில் ஏகமனதான முடிவுகண்டு சிறப்பாக இயங்கியது. ஆனால், குண்டு வெடித்தபோது காயமின்றித் தப்பிய இரின்ஸ் பிரபுவுக்கு காங்கிரஸ் வாழ்த்துத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்றும் அவருடைய நன் முயற்சிகளைப் பாராட்ட வேண்டும் என்றும் காந்தி விரும்பிய போது கபாஷ் சத்திர போஸ் அவரை எதிர்த்தார். வோட்டெடுப்பின் போது கபாஷ் போஸ் தோல்வியுற்றார் - மிகக் குறைந்த வோட்டு வித்தியாசத்தில்தான். போஸும் சினிவாச அய்யங்காரும் 'மகா நாட்டியல் திலவும் பெரும்பான்மையினரின் கொடுங்கோன்மையைத் தாங்கள் வெறுப்பதாகக் கூறிக்கொண்டு வெளியேறி ஜனநாயக காங்கிரஸ் கட்சியை உருவாக்கினார்கள்.

வி.ஆரும் பட்டேலும் அருகருகே கூடாரங்களில் இறக்கப்பட்டிருந்தனர். அவை குறிப்பாகத் தென்னகத்திலிருந்து வந்தவர்களுக்குக் கடுங் குளிரிலிருந்து பாதுகாப்புத் தரவில்லை. ஆயினும் குடான வாக்குவாதங்கள், பரபரப்பு, அதீத உணர்ச்சிகள், யுத்தத்துக்கு முரசு கொட்டுவது போல் நடத்த வீராவேசப் பேச்சுக்கள், அதைக் கேட்டு முகங்கள் சிவத்தல் இவையெல்லாம் சிதோஷ்ண நிலைக்கு நேர்மாறானவையாக இருந்தன.

வாகுரிஸ் இருந்த போது வி.ஆர். மிதமாக மது அருந்துதலை வற்புறுத்தும் ஒரு மகாநாட்டுக்கு நேரம் ஒதுக்கிக் கொண்டு தலைமை வகித்தார்; தமது பிரசங்கத்தில் அமெரிக்கா பற்றிக் குறிப்பிட்டார். அங்கே மது விலக்கை ஆதரித்த ஹெர்பர்ட் ஹூவர் ஏராளமான வோட்டு வித்தியாசத்தில் ஜனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார். மதுவிலக்கு மூலம் ஆரோக்கியத்தையும் மருந்துகளையும் மலிவாக்கியதையும் இந்தியாவின் எதிர்காலச் சக்தியினருக்கு பிதிரார் ஜித் சொத்தாக வழங்கலாம் என்று வி.ஆர். நம்பினார். (தொடரும்)

தமிழாக்கம்: வி. ராஜேந்திரன்
(Copyright Reserved)

வாஸ்ட்ட டிஸ்சிபிள் தப்பு!

உலகப்புகழ் பெற்ற கான்ரேஸ்ட், வால் டிஸ்ஸி எத்தன்யோ கான்ரேன் கதவாத்நிரம் கன் உருவாகி வீடுக்கெழுர். (மிகக் கொள், பொதுவ் டக், மர் ரேட் இக்காதி) இவரது வாத்நிரகு பொதுவ் என்று பெயர் வைத்தநிம் சின்ன நவறு செய்து விட்டார். 'டக்' என்பது பெண் வாத்நிரக் குறிக்கும். பொதுவ் என்பது ஆண்பால் பெயர்! ஆண் வாத்நிரக் 'டரேக்' என்பார்கள்!

செங்கப்பூரில் தொடர்பு மொழி ஆங்கிலமும். காரணத் தைப் பிரதமம் மத்தித் தீ குவான் தீ கூறுகிறார்: "ஏதத் மனித இனமாத்நிரம் ஏதத் மொழி பேசுபவரானுமும் அந்தத் திருத்தினிடையே ஆங்கிலம் அது திரும்பமேல் வாய்ப்பு போட்டிவரும் உள்ள போட்டி போட்டிகளில் வாடுக்கும் விசேஷ சமூகக் காட் டாதபடிக்கு அனைவருக்கும் நடுத்திரும் வாக ஆங்கிலம் வினங்குகிறது." "செங்கப்பூர் பிரதானமில் 76.1 சத வீதம் சினர்களை! இஸ்லாமியோட்டி விகிதம் 68.1 சத வீதம் உள்ள. வி. தாமஸ்

மற்றவர்களால்
செய்ய முடியாததைச் செய்வது
கீறமை. கீறமையானால்
செய்ய முடியாததைச்
செய்வது கிமதை!
— கில் ஹென்ரி

தாளியு
கடுகு

பாட்டிமார்களும் பேத்திமார்களும் ஔயகாந்தன்

6. பாவம், கிறங்குகிறார்கள்!

திருவிழா பார்க்கும் சும்பவோடு தோணியில் போய்க் கொண்டிருந்த ரஞ்சி தத்தை அவளது தோழிகள் பரிசாசம் செய்து கொண்டும் அவர்கள் மீது ரஞ்சிதம் தன் ணீரை அள்ளித் தெளித்து விளையாடிக் கொண்டிருக்கிற காட்சியை இன்னொரு தோணியில் வந்து கொண்டிருந்த ரஞ்சிதத் தின் முறை மாப்பிள்ளை பொன்னம்பலமும் அவளது நண்பர்களும் பார்த்துத் தோணியை அந்தப் பெண்கள் வரும் திசையை நோக்கித் திருப்பினர்.

"அடியே ரஞ்சிதம் அதோ பாரு உன் ஆளு வகுது!" என்று ஒருத்தி பொன்னம்பலத்தைச் சுட்டிக் காட்டினாள். அவ்வளவுதான் ரஞ்சி தத்தின் குறும்பும் சும்மாளமும் ஒரு நொடியில் அடங்கிப் பறிவிசாகத் தோணியில் ஒரு புறம் உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

பொன்னம்பலம் தோணியில் எழுந்து நின்று வாய்க்கு இருபுறமும் கைகளைக் குவித்துக் கொண்டு உரக்கக் கூவிக் கேட் டான்... "ஏ! புள்ளே... ரஞ்சி சா..." சிலுக்குப் புள்ளே வந்தாராமே, போயிட்ட டாரா?"

அந்தப் பேரைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் ரஞ்சிதத்தின் கண்கள் விரிந்து மாப்பின் மீது கிடந்த அந்தச் சங்கிலியின் மீது பார்வை தாழ்ந்தது.

"என்னடி பொண்ணே, வெக்கம்? அதாரு? வேத்தாளா?... உம் முறைக்காரன் தானேடி... :: கொஞ்சம் பேசேன்!... என்னமோ கேக்கறப்பிலே இருக்கே? ... பதில் சொல் லேன்... முத்து உதுந்து போவுமாடி?...!" என்று எல்லாரும் ரஞ்சிதத்தை மறுபடியும் கேலி பண்ண ஆரம்பித்தனர்.

அவள் குனிந்த தலையை நிமிர்த்தாமல் பக்கத்திலிருந்தவளின் காதில் மட்டும் விழு திற் றுத் தாயியில் முன்குவது போல் சொன் னாள்: "அவரு அங்கேதான் இருக்காரு... இது வரும்னு காத்துக்கிணு இருக்காரு... சொல்லுடி!" என்று பக்கத்திலிருப்பவளை முழங்கையால் இடித்து அவசரப்படுத்தினாள். "சொல்லுடி - தோணியைத் திருப்பிக்கிணு கரைப் பக்கம் போவச் சொல்லு... என்னுத் துக்கு இந்தப் பக்கம் வராங்களாம் - போவச் சொல்லுடி." என்று எல்லாரிடமும் கையை நெரித்தவாறு அவளைப் போகச் சொல்லி வற்புறுத்தினாள் ரஞ்சிதம்.

"வரட்டுமேடி! கடிச்சாப்பிடுவாங்க உன் னைக் கிட்டத்தான் வந்து நல்லா உம் மூஞ்சி யைப் பாக்கட்டுமே" என்றுள் ஒருத்தி. அவ ளது முறைக்காரனும் அந்தத் தோணியில் இருந்தான்.

பொன்னம்பலமும் அவளது நண்பர்களும் இருந்த தோணி, பெண்கள் இருந்த தோணி யின் அருகே வந்து அலைகளில் தத்தளித்த வாறு நிலைத்து நின்று ஆடியது. தோணிக் காரன் கையிலிருந்த நெம்புகோலை ஆழ ஊன் தித் தடுப்புப் போட்டு ஒருமுறை தோணி நெடுகிலும் நடத்து இரண்டு தோணிகளின் முகங்களும் இடித்துக் கொள்ளுவதுபோல் நிறுத்தினாள்.

"ஏ! புள்ளே... ரஞ்சி, சிலுக்குப் பிள்ளை வந்தாராமே இருக்காரா, போயிட்டாரா?" என்று ரஞ்சிதத்தை நேருக்குநேர் நின்று விசாரித்தான்.

"பேசேண்டி - என்னு வெக்கம்... காரிய மாத் தாலே கேக்கறாங்க? உன் கிட்ட இப்ப, வெளையாடறதுக்கா வந்திருக்காங்க?" என்று ஒருத்தி அவன் எதிரிலேயே அவளை வம்புக் கிழுத்தாள்.

"நீ சொவிடா? எத்தனை தடவை சொல் றது! சிலுக்குப் பிள்ளை அங்கேதான் மச்சா னுக்காகத்தான் காத்துக்கிணு இருக்காரு"

என்று மாப்பின் மீது கிடந்த சங்கிலியை விரலில் முறுக்கியவாறு முகம் சிவந்து சொன் னாள் ரஞ்சிதம்: அவள் 'மச்சான்' என்று பொன்னம்பலத்தைக் குறித்துச் சொன்ன போது தோணியிலிருந்த பெண்கள் எல்லாம் 'ஓ! வெவ்' சிரித்து அவளைப் பரிசாசம் செய்தனர்.

பொன்னம்பலத்துக்கு அப்படியே அந்தத் தோணியில் தாவி ரஞ்சிதத்தை அலாக்காகத் தூக்கிக் கொண்டு வந்து விடலாமா என்று தோன்றியது: திருவிழாக் கொண்டாட்ட

சந்தோஷத்தில் பொன்னம்பலமும் அவனது நண்பர்களும் காலைவிரிந்தே கலயம் கலய் மாய்க் கண்ணக் குடிக்க ஆரம்பித்திருந்தனர். பொன்னம்பலத்தின் கண்கள் ரத்த விளாசு ரஞ்சிதத்தைப் பார்த்த மயக்கத்தில் ஏறச் செருகிக் கிறங்கின—“ஏ புள்ளே— ரஞ்சிதம் திருநா பாத் துட்டு எப்பத் திரும் புவே?... ராவிக்கித் தேர்முட்டு கிட்டே நில்லு — நா வந்து இட்டுக்கினு வரேன்! என்னு திக்கிறியா — இவனுங்களுக்கு ஒவ்வொருத்திக்கும் ஓராளு இருக்காள்...” என்று தன் பக்கத்தில் தோணியிலிருந்த நண்பர்களைப் பார்த்துக் கண்ணடித்தான்...

“ஓ, போ! காத்தாவே புடிச்சிக் கண்ணக் குடிச்சிட்டுத் திரியறியே! உன் மூஞ்சி! போ போ, உன் ஏசுமான் வந்து காத்துக்கினு இருக்காரு” என்று சிரிசிடுப்புடன் சொல்லி வேறுபுறம் திரும்பிக் கொண்டான் ரஞ்சிதம்.

“தாவி கட்டறதுக்கு மின்னுவேயே இவ ஆம்படையான் கிட்டே பன்ற அதிகாரத்தைப் பாத் தியாடி அம்மா!” என்று கூறித் தோணியிலிருந்த பெண்கள் ரஞ்சிதத்தைச் சீண்டி விட்டுச் சிரித்தனர்.

“சரி — ரஞ்சி நான் வரட்டா?” என்று குழைந்து சிரித்தான் பொன்னம்பலம்.

“வாயைத் திறந்து பேசேன்டி.” என்று ரஞ்சிதத்தின் கண்ணத்தைத் திருகினாள் ஒருத்தி.

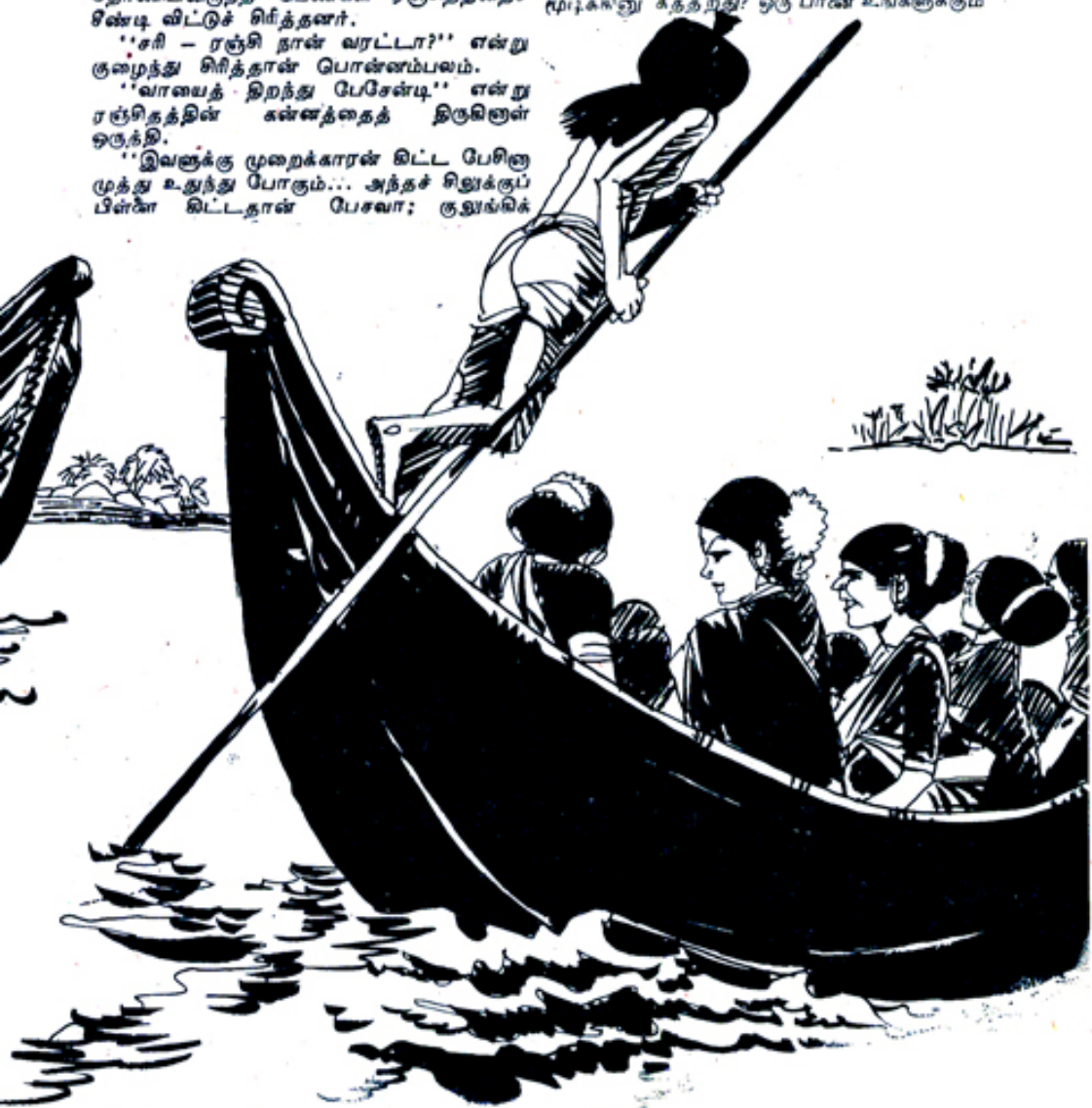
“இவனுக்கு முறைக்காரன் கிட்ட பேசினு முத்து உதுத்து போகும்... அந்தச் சிலுக்குப் பின்னா கிட்டதான் பேசலா; குலங்கி

குலங்கிச் சிரிச்சி எவ்வளவுதான் முத்தை உதுத்தாலும், அதுக்குப் பதிலா தங்கத்திலே சங்கிலி பண்ணிப் போடுவாரு... அவரு!” என்று சொல்லி ஒருத்தி சிரித்தான்... பொன்னம்பலத்துக்குச் “சருக்” கென்றது. அவன் சிவந்த விழிகள் ரஞ்சிதத்தின் மார்பில் கிடந்த தங்கச் சங்கிலியை இப்போதுதான் கண்டன... அந்தச் சங்கிலி அவன் பார்வையிலும், அது சிலுக்குவின் மார்பில் கிடந்ததைக் கண்டிருந்த நினைவிலும் தோன்றி அவனது கண்களை உறுத்திற்று.

தோணிக்காரனின் கையிலிருந்த நெம்பு கோலைப் பாய்ந்து பிடித்து ஒரு உந்தவில் “சரே” வெவ்வுத் தோணியை அக்கரை நோக்கிப் பாய்ச்சினாள் பொன்னம்பலம்.

“எங்கே அதுக்குள்ளே இம்மா வேகமா பொறப்பட்டுட்டங்க! கள்ளுக் கடைக்குத் தானே?” — என்றொருத்தி மற்ற பெண்களின் முதுகுக்குப் பின்னால் முகத்தை மறைத்துக் கொண்டு கூவினாள்...

“எவடி அவன்? ிறுக்கி!... மூஞ்சியை மூடிக்கினு கத்தறது? ஒரு பாளை உங்களுக்கும்

புதிய வார்ப்பு!

புதிதாக பாரதிராஜா வார்த்துள்ள பல நடிக்கையருள் ரதி அக்னிதோத்திரி ஒருவர்...

தமிழே தெரியாதோ அல்லது சரியாக உச்சரிக்கத்தான் வரவில்லையோ, படத்தில் உதட்டசைவுகள் வசனத்துக்கு ஏற்பச் சரியாக அமையவில்லை இவருக்கு.

ஆனாலும் என்ன? கண்கள் பேசுகின்றனவே! அதற்கு மொழி எதற்கு?

வண்ணம்பலம் எடுத்தவர்: ஏஸ்வதி சத்தியமூர்த்தி

எடுத்துக்கிட்டு விராம்படி - தேரு முட்டு கிட்டே தில்லுக்கடி" என்று பதிலுக்குத் தொணியிலிருந்த பயல்களும் குறுகல்க் குரல் கொடுத்தனர். ...

பொன்னம்பலத்தின் மனத்தில் ரஞ்சிதத்தின் மார்பின் மேல் கிடந்த தங்கச் சங்கிலியும், சிலுக்குப் பிள்ளையின் மார்பீது அது கிடந்து மின்னியதும் தோன்றித் தோன்றி... 'அது ஏன் இந்தப் பொட்டைச் சிறுக்கிகளுக்கு வேறு மாதிரி தப்பாத் தோணுது? அவளுக்குக்குத் தோன்றது சரிதானே? ஏன் புத்திக்கு ஏன் அது படவே? அவரு, சிலுக்குப் பிள்ளை எதை வேணும்னாலும் தூக்கி யாருக்கு வேணும்னாலும் குடுப்பாரு... இந்தச் சிறுக்கி அதை எப்பிடி வாங்கிப் போட்டுக்கொடுக்கலாம்... அதை விட்டச் சொல்லி ரஞ்சிதத்துக்குப் புத்தி சொல்லி வைக்கலாம்... ரஞ்சிதம் நல்லவள்தான்!... கூட வந்த சிறுக்கிங்க கெட்ட புத்திக்காரிங்க...' என்ற பொருமலும் சமாதானமாய் அக்கரையில் வந்து தோணியை நிறுத்திவிட்டு நண்பர்களுடன் இறங்கினார்.

தோணியிலிருந்து இறங்கிய மாத்திரத்தில் அவர்கள் அனைவரும், சற்றுத் தூரத்தில் தென்னத் தோப்புக்குள்ளிருந்த, கள்ளுக்கடையை நோக்கி விரைத்தனர்.

பொன்னம்பலம் அவர்களோடு போகவில்லை. வீடுவரை போய்விட்டு வந்து கலந்து கொள்வதாகக் கூறி, வெள்ளையம்மாளைத் தேடிப் போனார்.

வெள்ளையம்மாள் தன்னிடமிருந்து விலகி ஒடி விட்டுக்குப் பின்னால் தென்னத் தோப்பில் நின்று கொண்டு 'இங்கே வா பிள்ளே...' என்று தன்னை அழைத்துச் சின்னப் பிள்ளைக்கு எப்போதும் போல் வேடிக்கை காட்டி அணுபி விட எண்ணுகிறார் என்பதைப் புரிந்து கொண்ட சிங்காரம் விட்டுக் குள்ளேயே உட்கார்ந்து கொண்டார். அவளைப் பார்த்து மோகப் பரவசனாகச் சிரித்துக் கொண்டே அவள் அவளை 'இங்கே வாடி வெள்ளச்சி' என்று செல்லமாகப் பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு கூப்பிட்டார்.

"அடியம்மா... பாத்தியாடி, உன்னை விட எம்மாம் பெரியவ நானு... என்னை 'டி' போட்டுக் கூப்பிடுறயே, புள்ளே?... இன்னுய்யம்மா அறியாயம்?" என்று மோவாயில் கையெழுந்தச் சிங்காரத்தைப் பார்த்துச் சிரித்த அவளது செய்கை அவனுக்கு ஒரு சம்மதமே ஆயிற்று. வெள்ளையம்மாள் விட்டுப் புழக்கடை வாசலில் வெளியே உட்கார்ந்து கொண்டாள். சிங்காரம் மரக் குத்தாணியின் மீது உட்கார்ந்து ஒரு சிகரெட்டைப் பற்ற வைத்து ஊதினான்... அவன் பார்வை வெள்ளையம்மாள் என் உடம்பெல்லாம் ஊர்ந்தது... அவள் நிமிட ரேவ உடம்பு சிரித்துச் சிரித்துச் சொன்னார்: "புள்ளே... உனுக்குப் புத்தியே இல்லை... புள்ளே.. போம்பளை இருக்கற நிலைமை தெரியாம - வாடின்னு புடிச்சி இழுக்கறியே... அதுக்கு இடம் பொருள் ஏவல் இல்லை?... இது ஏன் புருசன் கட்டின ஐடாச்சே?... இந்தக் கரைக் குடிசையிலே இன்னொரு மனுஷனோட இருந்தா - பாவமில்லையே... அது கெட்கட்டும்... நான் என்னுத்துக்குத் திருநா பாக்கப் போவவேன்னு யோசிச்சியா?... திட்டித்தோவும் இருக்கற பொம்பளைங்க தோணி ஏறக் கூடாது... தெரியாதிலே உனக்கு அடெல்லாம்...?" என்று சொல்லி விட்டுக் குறுங்கிக்குறுங்கிச் சிரித்தார்....

சிங்காரம் தனது அவசரத்துக்காக வெட்கப் பட்டவன் போல் உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டு அவளைப் பார்த்துச் சிரித்தார்...

"அப்ப எங்க தோப்புக்கு, ஒருநாள் வந்துடுறியா?..." என்று கரகரத்த குரலில் கேட்டார் சிங்காரம்...

"ஐயையோ!... அங்கே உங்க மனுஷானுங்க இருப்பாங்க!" என்று வாய் மீது கை பொத்தித் தன்னை ஆட்டி மறுத்தார் வெள்ளையம்மாள்.

"என்னுடி இது? இங்கே உங்க மனுஷாள் கறே, அங்கே எங்க மனுஷாள் கறே? உனக்கு இஷ்டமில்லென்னு 'இல்லை'ன்னு ஒரு வார்த்தையிலே சொல்லு, நான் போயிடறேன்" என்று கோபித்துக் கொண்டு எழுந்தார் சிங்காரம்...

(தொடரும்)

புடாரென்று குடிசையில் கதவை
உதைத்துத் திறந்து கொண்டு உள்ளே
றுழைந்தான் மாடசாமி... திடீரென்று வீகம்
குறைக்காற்றைப் போல!

தொட்டிடை ஆட்டிக்கொண்டிருந்த மனைவி
பேச்சி திடுக்கிட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தாள்.

மாடசாமி நேராகக் குடிசையின் ஒரு
முனையிலிருந்த கேழ்வரகுக் கூடையை நோக்கி
விரைத்தான்... அதற்குள் புதைத்து வைக்கப்
பட்டிருந்த பாட்டிடை எடுத்தான்... தூசியை
ஊதினான். அவனுடைய உணர்ச்சியிலும் ஒங்
காரத்திலும் ஒரு பயங்கரமான ஆவேசம்...

பேச்சியின் முகத்தில் கவரம் படர்ந்தது.
அவள் குடிக்கப் போகிறேன் என்பதால் அல்ல!
எத்தனையோ முறை அவளை ஊற்றிக் கொடுத்திருக்கிறான், அவனுடைய கொச்சை நாக்
குக்கும் கொடுமான கைகளுக்கும் பயத்து
கொண்டு!

ஆனால், இன்று அவள் குடிப்பதைப்
பார்த்துக் கொண்டு அவளால் பேசாமல்
இருக்க முடியவில்லை:

தனம்... சரக்கென்று கத்தி பாய்ந்தது போல்
பாட்டில் கேழ்வரகுக்குள் புகுந்து மறைய,
கேழ்வரகு மணிகள் வழக்கியவாறே, உருண்டு
வந்து அதை மூடிக் கொண்டன.

பேச்சி மென்று விழுங்கிக் கொண்டே மறு
படியும் ஆரம்பித்தாள்.

"நான் சொல்றேன்னு தப்பா நெனைக்க
காதிங்க! அந்தப் பொண்ணு கிட்டே நீங்க
முறைக்கோடப் பேசினது தப்பு தானாங்கனே?"
பேச்சி பணிவோடு கேட்டாள்.

"ஆமா... அவ பெரிய பத்தினி?..."
என்றால் மாடாமி எகத்தாளமாக...

"இப்படியெல்லாம் பேசாதீங்க..." பேச்சி
யின் கண்களில் நீர் முட்டியது. "அவ கல்
யாணமானவ... அவகிட்ட போய்..."

மாடசாமி குறுக்கிட்டு மடக்கினான். "அப்ப
மன்னு, கல்யாணமானவாத பொண்ணாங்க
கிட்டே அப்படி நடக்கலாங்கறியா?"

"ஐயோ..." என்று பதறியான் பேச்சி.
துண்டை உதறித் தோளில் போட்டுக்
கொண்டு புறப்பட்டவன்...

சுடாரென்று திரும்பினான்.

"ஏய்! எங்கேடி அந்தக் கொடுவாக்
கத்தி?" என்று உறுமினான்.

பேச்சி விழித்தாள்.

"கையில கொடுவா இருந்தாத தாண்டி
அவனுங்க பயப்படுவானாங்க!"

பேச்சியின் உள்ளம் நடுங்கியது.

"வேலி அடைக்க முன்னு வெட்டணும்னு
நம்ம வேலண்ணன் அதை வாங்கிக்கிட்டுப்
போயிருக்குது!" என்றான்.

மாடசாமி நறநறவென்று பற்களைக் கடித்
தான்.

அவன் ஆத்திரத்தைக் கண்டு பயந்து பதுங்
குவதற்குப் பதிலாக அவன் முன்னால் போய்
நின்றான். "தெரியாமக் குடுத்துட்டேங்க!"
என்றான் பேச்சி.

அதுகொடீர்ப்பு! இது...?

இயக்குனர் P. நீலகண்டன்

"இன்னும் கொஞ்ச நேரத்துல கிராமப்
பஞ்சாயத்து கூடப் போவுதே... இப்பக்
கூடவா இதெல்லாம்?" என்றான் பயத்தபடி.

அவன் வார்த்தையைச் சிறிது கூட வட்சி
யம் செய்யாமல், மடக் மடக்கென்று இரண்டு
வாய் ஊற்றிக் கொண்டான். பின் பாட்டிலின்
மூடியைத் திருகிக் கொண்டே "பஞ்சாயத்து
கூட்டுறாங்களாம் பஞ்சாயத்து... பரதேசிப்
பச்சுங்க! என்னடி பெரிய பஞ்சாயத்து? குடிச்
சிட்டுப் போகு தலைவை வாங்கிடுவானாங்
களோ?" என்று கத்தினான் மாடசாமி.

பேச்சி வாயடைத்துப் போய் நின்றான்.

அவன் பாட்டிடைக் கேழ்வரகுக்குள் செரு
கினான்; அந்தச் செயலிலும் ஒரு முரட்டுத்

அவன் மட்டும் அப்படியும் போய் நிற்கவில்லை
யென்றால், அவனுடைய பார்வை பரண் மீது
விழுந்திருக்கும். அங்கே...?

மாடசாமி புயலென வெளியே பாய்ந்தான்.
பேச்சி பெருமூச்செறித்தாள். தன் புகு
ஷலைப் பற்றி அவளுக்குத் தன்ருகத் தெரியும்.

அதனால்தான் அவன் வருவதற்கு முன்பே
கொடுவாளை எடுத்துப் பரண் மீது வைத்து
விட்டான்.

அது மலையடிவாரத்திலுள்ள சிறு கிரா
மம். பஸ் வசதியோ ரயில் வசதியோ இல்லாத
அந்த ஊரில் நாகரிகமும் நவீன கருத்துக்களும்
கூட அவ்வளவாகப் பரவவில்லை.

சண்ணயிரம்தான் அந்த ஊரிலேயே அதி
கம் படித்தவன்... 'எட்டாங் கிளாஸ்'
வரை படித்து விட்டு, டவுனில் ஏதோ வேலை
பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். கிராமத்திற்கு
வரும் போதெல்லாம் கையோடு இரண்டு
முன்று திண்சரிப் பத்திரிகைகளைக் கொண்டு
வருவான்! எழுத்துக் கூட்டிக் கூட்டி அவன்
படித்துக் காட்டும் கவையான செய்திகளை
வாயில் ஈ நுழைவது தெரியாமல் கேட்டு
ரசிப்பார்கள்! அந்த விஷயங்களையெல்லாம்
அவனே கண்டுபிடித்தது போல் அவர்களுக்கு
கொடு பிரமிப்பு...

படிக்கத் தெரியாதவர்கள் நிறைந்த அந்தக்
கிராமத்தில் குடிக்கத் தெரிந்தவர்கள் சிலர்
இருந்தனர். அவர்களில் மாடசாமிதான்
சினியர்!

நாளுக்கு நாட்களுக்கு முன்பு -
ஊர்க்கொடியிலிருந்த காட்டுப் பக்கமாக
வந்து கொண்டிருந்தான் மாடசாமி. அவ
னுடைய சிவந்த விழிகளும், தள்ளாடிய
நடையும் அவன் வயிற்றுக்குள் புகுந்திருந்த
சரக்கின் வேகத்தைக் காட்டின. வந்து
கொண்டேயிருந்தவன் சட்டென்று நின்றுள்.
தொலைவில் ஒரு பெண் ஆவாரம் பூக்களைப்
பொறுக்கிக் கொண்டிருந்தாள்.
மாடசாமி உற்றுப் பார்த்தான். அவன்...
கருப்பாயி!

பெயருக்கேற்றபடி அவன் நல்ல கறுப்பு!
ஆனால், அந்தக் கணையான முகம்... கட்டுக்
குடியாத மேனி... இதுவரை மாடசாமியின்
வயிறு மட்டுமே எரிந்து கொண்டிருந்தது.
இப்போது அவன் தேகம் முழுவதும் திருதிரு
வென்று பற்றி எரிவதைப் போல் ஓர்
உணர்வு...

அந்த ஊரில் ரவிகை அணியும் பழக்கம்
இல்லை! கருப்பாயியின் உடலிலும் ரவிகை
இல்லை! அப்போது அந்த இடத்தில் அவன்
மட்டுமே தனியாக இருந்தான்.

ஆண்கள் யாரும் இல்லையென்றால் பெண்கள்
கொஞ்சம் அசட்டையாக இருப்பது இயல்பு!
கருப்பாயியும் அப்படித்தான்... புட
வையைத் தூக்கிச் செருகிக் கொண்டு, பொள்
விறத்தில் சிதறிக் கிடந்த ஆவாரம் பூக்களைக்
குவிந்து எடுத்து ஒரு கூடையில் போட்டுக்
கொண்டிருந்தான். முதுகு வலித்ததோ
என்னவோ... "அப்பாடா!" என்று நிமிர்ந்த
கருப்பாயி திகைத்தான்.

சிறிது தூரத்தில் மாடசாமி நின்று கொண்
டிருந்தான்.

அவன் பார்வையில் சித்திய 'விஷம்' அவன்
பெண்மையை எச்சரித்தது. ஆடைகளைச்
சரிப்படுத்திக் கொண்டு, அவளை எரிச்சலுடன்
பார்த்தான். அவன் கண்களில் எழுந்த
கேள்விக்குறி, "அடப் பாலிப்பய மவனே!
இவ்வளவு நேரமா இங்கே நின்று பார்த்துக்
கிட்டாடா இருந்தே?" என்பதுபோலிருந்தது.
மாடசாமி மெதுவாக அவளை நோக்கி வந்
தான். அவன் மனத்தில் திரம்பியிருந்த வெறி,
வார்த்தைகளில் வழிந்தது.

"கருப்பாயி...! உன் உடம்புக்கும் அழ
குக்கும்... உன் தலையெழுத்து இப்படியா ஆவ
ணம்? கல்யாணமாயி ஏழெட்டு வருஷமா..
புள்ளை குட்டி ஒண்ணையும் காணமே... நீ

"கோலம்பூரைச் சேர்ந்த இரண்டு போலீஸ்
கார்கள் ஒரு கைநிலை விசாரணைக்கு கோர்.
டுக்கு அழைத்துச் சென்று கொண்டிருந்தனர்.
அப்போது வழியில், கிக்கெட் வர்ணனை
ரேடியோவில் ஒலி பரப்புவது இவர்கள் காது
யிழுத்தது. இரண்டு போலீஸ்காரர்களும், கிக்
கெட் வர்ணனைவை மெய் மறந்து கேட்ட, கைதி
'டிபி.கி' கொடுத்தவன் இந்த தம்பி ஓடி விட்டார்.
இரண்டு போலீஸ்காரர்களும் 'லீன்' பெளர்டு'
— சம்பந்தமாரி. ஆதாரம்: ஸன்.டி.

மட்டும் சரிந்து சொல்லு... உன்னை
ராஜாத்தி மாநிரி வச்சிக்கறேன்!"
பெசிக் கொண்டே அவன் அருகில் வந்தான்
மாடசாமி.

நெருங்கி வந்து விட்ட மாடசாமி அவன்
கையைப் பிடிப்பதற்கு முயற்சித்தான். மறு
கணம் -

"தூ...!" என்று அவன் முகத்தில் துப்பி
னாள் கருப்பாயி.

இரத்தச் சிவப்பாகச் சிவந்திருந்த வெற்
றிலைக் குழம்பு மாடசாமியின் நெற்றியில்
பட்டுத் தெறித்து முகமெல்லாம் வழிந்தது.
அதே சமயம் "கருப்பாயி...!" என்று
கூப்பிட்டவாதே முங்கில் பத்தையோடு
வந்தான் அவன் கணவன் காளி.

மாடசாமியின் முகத்தில் வழிந்த சிவப்பைப்
பார்த்ததும் "என்ன இது? என்னுச்சு?"
என்று காளி பதறினான்.

அடுத்த சில நிமிஷங்களில் அங்கு ஏதோ
வொரு விபரீதம் நடக்கப் போகிறது என்ற
நிலையில்...

"ஒண்ணுமில்லே... வெத்தலை பாக்கு...
அண்ணன்... என்னமோ சொல்லிச்சு...
பட்டுப் போச்சு...!" கருப்பாயி தொடர்பில்
லாமம் உளறினான்.

மாடசாமி புறப்பட்டு விட்டான். அந்த
இடத்தில் ஒரு கொலை நடக்காமல் காப்
பாற்றி விட்டான் கருப்பாயி.

ஆனால் அவன் கூறிய கதையைக் காளி
நம்பவில்லை... மாடசாமியைப் பற்றி அவ
னுக்கு நன்றாகவே தெரியும்.

"நெஜத்தைச் சொல்லு! உன் வெத்தலை
எச்சில் அவன் மூஞ்சியில் படற மாநிரி அவ்
வளவு நெருக்கமா நின்று என்ன புள்ளே
பேசினே?"

காளி அதட்டினான். அவனுடைய சத்தேகம்
திரைமாளி அவளையே தாக்க வருகிறது, என்
பதை உணர்ந்த கருப்பாயி, மறுவிழியே
நடத்ததையெல்லாம் கூறி விட்டான்.

காளியின் இரத்த அணுக்கள் ஒவ்வொன்
றும் துடித்தன. கருப்பாயி மட்டும் அவளைச்

சமாதானப் படுத்தவில்லையென்றால், என்னென்னவோ நடந்திருக்கும்! இதற்குப் பிறகுதான் இந்த விஷயத்தைக் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்குக் கொண்டு போனால் காளி.

காலை பத்து மணிக்கு விசாரணை.

அரசமர நிழலில், பஞ்சாயத்தார் உட்கார்ந்திருந்தனர். டவுனிவிருந்து எதேச்சையாக வந்திருந்த கண்ணாயிரம் கையில் தினசரிப் பத்திரிகைகளுடன் அங்கு அமர்ந்திருந்தான். காளியும் கருப்பாயியும் ஒரு பக்கம் நின்று கொண்டிருந்தனர்.

ஒரு வழியாக மாடசாமியும் வந்து சேர்ந்தார்.

"ஏன் மாடசாமி, காளி சொல்றதெல்லாம் நெஜந்தானா?" என்று கேட்டார் நாட்டான்மைக்காரர்.

"எனக்கென்ன தெரியும்? அவன் யார் யாருகிட்ட என்னென்ன சொல்லுனோ?" என்று பதிலளித்தான் மாடசாமி.

"நாங்க கேக்கறது... கருப்பாயி கிட்ட நீ வம்பு செஞ்சியாமே, அது நெஜமா?"

"வம்பு செஞ்சேன்... அது கையைப் புடிச்ச இழுத்தேனா?"

"மாடசாமி! கருப்பாயிகிட்ட நீ தப்பு தண்டாவாப் பேசினியா இல்லியா?" நாட்டான்மைக்காரர் மீண்டும் அதட்டினார்.

விஜயா

“கருப்பி என்னை அண்ணன்தான் சொல்லும்... நான் கம்மா தமாஷா பேசினேன்!”
காளியும், கருப்பாயியும் முன்னுக்குப் பின் முரண் இல்லாமல், மாடசாமியின் முகத்தில் அடித்தாற் போல் பேசினர்.

பஞ்சாயத்தார் தங்களுக்குள் கலந்து பேசினர். முடிவில் நாட்டாண்மைக்காரர் தீர்ப்பளித்தார்.

“மாடசாமி கருப்பாவி கிட்டே வம்பு சௌசது ருபுதலை ஆயிடுச்சு! இந்தக் குத்தகத்துக்கு அவராதமா, மாரியம்மன் கோவில்ல இவன் நூறு ரூபா கட்டினும்! அதோட, அப்ப... இதே இடத்துவ... கருப்பாயி கால்வ உழுத்து மன்னிப்புக் கேக்கணும்!”
அவ்வளவுதான்...

புகைந்து கொண்டிருந்த எரிமலை வெடித்தது போல், மாடசாமி வெடித்தான்...

“டேய்...! என்னையாடா போம்பளை கால்வ விழச் சொல்றே?” என்று கத்திக் கொண்டே கற்று முற்றும் பார்த்தான். காட்டுக்குப் போகக் கத்தியுடன் நின்று கொண்டிருந்தான் ஒருவர்...

சடாரென்று அதைப் பார்த்தான். அவன் என்ன செய்யப் போடுறான் என்பது மற்றவர்கள் மூனையில் உலறப்பதற்கு முன்பே, நாட்டாண்மையில் மார்பில் ஒங்கிக் குத்தி விட்டான்.

மீண்டும் மற்றுமுற்றும் பார்த்தான். உட்கார்ந்திருந்தோர் இப்போது நின்று கொண்டிருந்தனர். தீன்று கொண்டிருந்தோர் தங்களை அறியாமல் இரண்டடி பின்னால் நகர்ந்தனர்.

மாடசாமியின் வெறி அடங்கவில்லை... கையிலிருந்த கத்தியை ஒங்கித் தரையில் குத்தினான். அது கைப்பிடி வரை பூமிக்குள் புதைந்து விட்டது.

எல்லாமே மின்னல் வேகத்தில் நடந்து முடிந்து விட்டன!

இரண்டு மூன்று நிமிடங்களுக்குப் பிறகுதான், எல்லோருடைய கவனமும் நாட்டாண்மைக் காரரின் மீது சென்றது.

அந்தப் பெரியவரின் நெஞ்சில் இரத்தம் வழிந்து கொண்டிருந்தது...

“ம்... ம... சீக்கிரம் வண்டியைப் பூட்டு!”
“தூக்குடா!... மன்னாரு. தீயம் புடி...”
இப்படிப் பல குரல்கள்...

முதல் உதவிக்கே அடுத்த ஊருக்குத்தான் போயாக வேண்டும்.

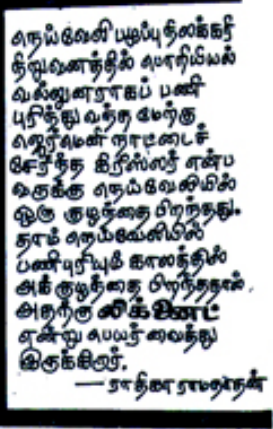
நாட்டாண்மைக் காரரை வண்டியில் ஏற்றி அனுப்பிய பிறகுதான் அவர்களுக்கு மாடசாமியின் தீண்டலே வந்தது.

ஆனால், மாடசாமி அங்கே இருந்தால் தானே?

கண் முன்னால் நடந்துவிட்ட பயங்கரத்தைக் கண்டு எல்லோரும் கல்லாப் சரையிற் குற்ற அந்தச் சில நிமிஷங்களிலேயே... அவன் அங்கிருந்து நழுவி ஓடி விட்டான்.

“பாதனத்திலியா போய் ஒளிஞ்சிக்கப் போறான்... ராஸ்கல்! அவன் ஏங்கே போனாலும் தேடிக்கண்டுபிடிச்சுத் தண்டியைச் சேணும்!” என்று துடித்தான் ஓர் இளைஞன்.

முதியவர் ஒருவர் அவனைத் தடுத்தார்.

“நமக்கெதுக்கப்பா? போலீஸ்” கிட்டே சொன்னது அவங்க தேடிக் கண்டு பிடிச்சிட்டுப் போறாங்க!”

‘அதுதான் சரி’ யென்று மற்றவர்களுக்கும் பட்டது. மறுநிமிடமே -

கொலையைக் கண்ணால் பார்த்தவர்களில் முக்கியமான நால்வர் அடுத்த ஊரிலுள்ள போலீஸ் ஸ்டேஷனில் போய்ச் சொல்ல தென்று புறப்பட்டனர்.

“நில்லங்க!” என்று அவர்களைத் தடுத்தான் கண்ணாயிரம்.

எல்லோரும் திகைத்தனர்.

“கொலைகாரனைத்தான் உட்டுட்டங்க... அவன் குத்தின கத்தியையும் உட்டுட்டுப் போனா எப்படி?”

‘கண்ணாயிரம் கூறுவதிலும் ஏதோ ‘விஷயம்’ இருக்கிறது!’ என்று எல்லோருடைய மனத்திலும் பட்டது.

“இப்ப என்னப்பா செய்யலாங்கறே?” என்று கேட்டார் ஒரு பெரியவர்.

“இந்தக் கத்தியையும் போலீஸ்ஸ கொண்டு போய் ஒப்படைக்கணும்!” என்ற கண்ணாயிரம், கம்பீரமாக நடந்து சென்று பூமியில் பதிந்திருந்த கத்தியைப் பிடுங்க முயற்சி செய்தான்.

அது மிகவும் பலமாகப் புதைந்திருந்ததால் கலபத்தில் பிடுங்க முடியவில்லை, அப்படியும் இப்படியும் ஆட்டி, கடைசியில் பிடுங்கியே விட்டான்.

“சரி போகலாம்!” என்று புறப்பட்டனர்.

“நில்லங்க!” என்று மறுபடியும் தடுத்தான் கண்ணாயிரம். எல்லாரும் அவனைத் திரும்பிப் பார்த்தனர்.

கண்ணாயிரம் தன் கையிலிருந்த கத்தியைத் திருப்பித் திருட்டிப் பார்த்தவாறு, “இந்தக் கத்தியாலேதான் குத்தினாண்டு சொன்னா எப்படி நம்புவாங்க? இதிலே ரத்தமே இல்லையே!” என்றான்.

மண்ணில் புதைந்திருந்த கத்தி... அதையும் ஆட்டி ஆட்டிப் பிடுங்கியிருக்கிறது... அதில் இரத்தம் எப்படி இருக்கும்?

“தம்பி சொல்றது சரிதான்!” என்று பெரியவர்கள் ஆமோதித்தனர்.

அவர்கள் குழம்பித் தவிப்பதைச் சிறிது நேரம் வேடிக்கை பார்த்த கண்ணாயிரம்,

கடைசியில் தான் உண்டாகிய சிக்கலைத் தானே தீர்த்து வைத்தான்.

"என்ன இதுக்குப் போயி பெரிசா யோசனை பண்ணிக்கிட்டு? இதோ, பக்கத்துல ஆடு வெட்டற இடத்துக்குப் போய்க் கொஞ்சம் ரத்தத்தை அள்ளியாந்து கத்தியிலே பூசிட்டா சரியாப் போவுது!"

"ஆஹா...! அபாரமான யோசனை!" என்று எல்லோரும் ஏகோபித்த குரலில் பாராட்டினர். ஒருவன் ஆட்டு ரத்தத்தைக் கொண்டு வர ஒடினான்.

பத்து நிமிடங்களுக்குப் பிறகு ரத்தம் தோய்ந்த கத்தியுடன் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் புறப்பட்டனர்.

'மகா பெரிய 'கொம்பன்'களை யெல்லாம் மடக்கிப் பிடிக்கும் போலீஸாரிடம் மாடசாமி யால் 'டிமிக்கி' கொடுக்க முடியவில்லை! விரைவிலேயே அவனைப் பிடித்துக் கைது செய்து விட்டனர்.

டவுனில் யார் யாரையோ பிடித்துப் பேசியும் ஆனவரை முயற்சிசெய்தான். ஆனால், அவனை ஜாமீனில் விட மறுத்துவிட்டார்கள். வழக்கு நடத்தது: தீர்ப்பு சொல்லும் நாளும் வந்தது.

பேச்சி கோர்ட்டுக்குப் போகவில்லை: தீர்ப்பு எப்படி இருக்கும் என்பதுதான் அவளுக்குத் தெரியுமே...!

கோர்ட்டில் -

பதினொரு மணி:

நீதிபதி வந்தார்:

தீர்ப்பை வாசித்தார்:

"...கொலையைக் கண்ணால் பார்த்த சாட்சிகள், போலீஸாரிடம் ஒப்படைத்த கத்தியால் தான் மாடசாமி குத்தினான் என்று உறுதியாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், கத்தியில் தோய்ந்திருந்த ரத்தத்தைப் பரிசோதனை செய்த நிபுணர்கள், 'அது மனித ரத்தமே அல்ல!' என்று கூறி விட்டார்கள். அதோடு, கத்தியின் கைப்பிடியில் மாடசாமியின் கை ரேகைகள் மட்டுமே இல்லை. வேறு சில ரேகைகளும் காணப்படுகின்றன.

"இதையெல்லாம் வைத்துப் பார்க்கும் போது, கொலை நடத்த விதத்தைப் பற்றிச்

சந்தேகம் உண்டாகிறது: இந்தச் சந்தேகத்தின் பலனைக் குற்றவாளிகளுக்குச் சாதகமாக்கி, மாடசாமியை விடுதலை செய்கிறேன்!"

இது கோர்ட்டீர்ப்பு...!

விடுதலை பெற்ற மாடசாமி, நேராகத் தன் குடிசைக்கு ஒடி வந்தான்:

பேச்சியைக் கட்டிப் பிடித்துத் தூக்கிக் கொண்டு ஆனந்தக் கூத்தாடினான். 'இது கனவா, நனவா?' என்றே அவளுக்குப் புரியவில்லை.

"பார்த்தியாடி?... கொலையை ரூபிக்க முடியாம என்னை உட்டுட்டானுங்க! நான் முரடன் தாண்டி...: ஆனா முனையுள்ளவன்! எவ்வளவு முன் யோசனையோட அந்தக் கத்தியை மண்ணுக்குள்ளே குத்தி வச்சேன் தெரியுமா? பைத்தியக் காரப் பசங்க...! வேறே ஏதோ ரத்தத்தை எடுத்துத் தடவியிருக்கானுங்க!" என்று சொல்லிக் கொண்டே சிரித்தான்.

அவனுடைய உற்சாகம் கரை புரண்டு விட்டது போலும்...: உரக்கச் சிரித்தான். அந்த ஒலியைக் கேட்டு, கூரை மீதிருந்த காகங்கள் பறந்தன.

மேலும் சிரித்தான்...:

அந்தச் சத்தத்தைக் கேட்டுப் பயத்து அணில்கள் ஓடின...:

இதுதான் 'பேய்ச் சிரிப்பு' என்பதோ? அப்பயம்...: வாசலில் மேய்ந்து கொண்டிருந்த கோழிகள் கூடக் கத்திக்கொண்டே ஓடின.

நினைத்து நினைத்து...: இடி இடியென்று சிரித்துக்கொண்டேயிருந்தான்.

பரன் மீது தூங்கிக் கொண்டிருந்த பூனை மிரண்டு ஓடியது. அதன் கால்கள் பரணி விருந்த உருளைக் கட்டைகளை இடறின.

உருளைக் கட்டைகள் ஒன்றோடு ஒன்று மோதி உருள, அவற்றின் மீதிருந்த கொடுவான் கத்தி!...

சிரித்துக் கொண்டிருந்த மாடசாமியின் தலை மீது 'மடபார்' என்று விழுந்தது.

"ஐயோ!"... என்று அலறினான் பேச்சி. சிதறிய ரத்தத் துளிகள் அவன் கழுத்தி விருந்த கருகமணியின் மீது தெறித்தன.

மாடசாமி சாய்ந்து விட்டான்: அது கோர்ட்டீர்ப்பு...: இது?

கல்கி 8013 : .புஷன்

சிற்பஞ்சு

விவசாய வணிக சிபிசி
 மூலநிலைப் படிப்பை முடித்துக் கொடுத்தவர்கள்
 கல்கி 8013 : .புஷன்
 கல்கி 8013 : .புஷன்
 கல்கி 8013 : .புஷன்

கனவா-ரிஜமா? 19

கதை:
வாண்டுமாமா
சித்திரம்: சிசுல்லம்

சீத்திரவாஸன் தயாரித்துக் குவகி குய் சூயுதங்கள் தரத்தைப் பார்வையிட்டார்-தகிலை மறந்த வரான மன்கர் வஜரபாசு.

நிங்கள் எந்த நாட்டின் மீது படை எடுத்தால் எனக்கு என்ன? சூலை நீர் உருவாக்கியுள்ள கத்திகள் மீறாத மாயுள்ளன.

இதே வேளையில் மாயாபுரியில் புதிய மன்கர் மாயாபுரியின் சூல்தான மலயகுத பிராக்ளைத் தம் உடல் வலமையால் தலைக்கை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

சூய்யம்... வயோ...
ஹா... ஹாய்...
ஏய்யம்... மரடி...

மாயாபுரி சிரண்மணியல் வேளாள் இடத்தில் சண்டலும் மல்கலும் தட்டம் திட்டிக் கொண்டிருக்கின்றனர்

என் கைத்துள்ளே சிரண்மணியல் பொத்திடி சித்திரவாஸன் சூயுத்த வாய் எனக்கு சிலைக்கிறேன்.

யோசிக்காதே. உத்தரவுக்கு தயார் செய். மன்கர் தான் நாய். சூட்டிய சூட்டில் சீறல் போடும் தற்குறியாய்றே.

மறுகாரி...

ஒரு சின்ன உத்தரவு. இதில் நிங்கள் சூயுத்திடுகூட்டல் போதும்.

ஏதாவது சிரசாய்க் சூலினை கன்கல் கைவாய்ப்பு உடலேண்டியுள்ளதா?

யுண்டன் நீட்டிய சிந்தையை வாய்க்கிரை
 டம் விட்ட சிராமதேயர் சிடுதே விகாடி...

உதவாக்கரை யான உன் ஹத்
 துள்ளிப் போய் மந்திரைக்கப்
 பதவியுள்ளது சிவனுக்கு மான்
 கையடிக்க வாய்ப்பும் சிறதாங்
 திப்படிபணமும்...

சுவாக்கியர்களான
 உங்களை இப்படியே விட்டுக்
 கொண்டுவிடுவோம். இதற்கு
 முடிவே இருக்காது...
 யாரங்கே...?

சிரசர் சிவமுத்த குரலுக்கு முடி வந்த நிகிலன் இரு
 விரை.

உனக்கு
 இங்கு
 இருக்கிறாயா?

படிக்கவும்
 தெரியும்... உன்
 கலைப் பிள்ளை
 சிவோக்கியர்
 களை எது-
 போடவும்
 தெரியும்...
 இவ்விரை
 ராயம் வஸு
 கிட்டே சிறை
 யில் தள்ளு
 கள்.

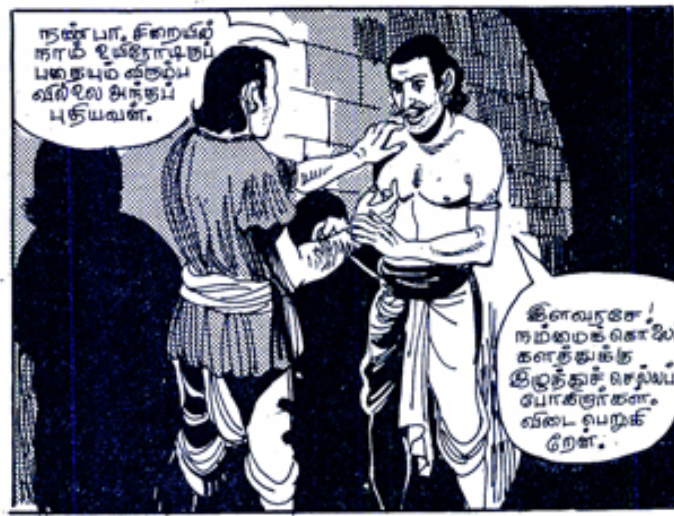
சிறைச்சாலையின் மூலே பருதியில் - இருவர்களுக்கும் கனத்த
 இறியுக்கி ததவு திறந்தது - சிவன் சிடைபட்டிருந்த அவைகமார்பலர்
 யும் ரணமல்லினையும் பார்க்கும் கூற்றின் சிறைக்காவலர்கள்...

ம... எழுந்திருக்கிறீர்கள்...
 உங்கள் தவளை
 குதல்கிட்டேயுத்திய
 மன்னர் உங்களை
 சிவமுத்தவரசு சொல்லி
 ஆகக்கொள்.

கொலைக்காததை எதிர்
 பார்த்த சிவன்குறையையும்
 மகிளர், சிராமதேயர்
 மகிளில் தொகுந் போய
 நிறுத்தினார்கள்.

அவ்வகமார்பலர், வாரூக்
 கள், தளபதி ரணமல்லினர்
 வராக, உருக்கர் நவரையம்
 உயிருடன் தாண்டிநீல் களி
 படைகளை. சிறைச்சாலை
 களை உருவாக்கிய போது
 ஐக்கினர்களுக்கு இன் ஆம்
 சில வசதிகளைச் செய்திருந்
 தீர் களாந்தல் தீவ்வளவு
 சிடுக்கும் சிவமுத்தவரசு
 நிகிலன் காட்சியுள்ளதும்
 படி இருந்திருக்காது!

நன்பா, சிறைக்கா
 வாய் உயிராடிருப்
 பதைபுற மறைப
 வில்லை சிவமுத்
 புதியவள்.

இளவரசே!
 நம்மைக் கொலைக்
 களத்துக்கு
 இடுத்துச் செல்லப்
 போகிறீர்கள்.
 விடை உபநைக்
 றோள்.

தொடரும்...

கலைமணம் வீசும் கோகுல்!

பரத நாட்டியம் போல் நிகரற்றது
கோகுல் பவுடர். தென்னாட்டுக் கலாச்
சார மணம் கமழுவது. மென்மையான
தூய சந்தனம், சிறப்பு மூலிகைகள்
மற்றும் பல வாசனை திரவியங்கள்
கொண்டது.

கோகுல் ஸாண்டல்வுட் பவுடர் கோடை
வெப்பத்திலிருந்து முகத்தைக்
கருக்காமல் பாதுகாக்கிறது.

கோகுல் ஸாண்டல் நாள் முழுவதும்
சந்தன மணத்தில் உங்களை
மகிழ வைக்கிறது.

கோகுல் பவுடர் பூசங்கள் —
வசந்த மலரெனத் திகழுங்கள்!

கோகுல்

ஸாண்டல்வுட் &
ஸாண்டல்
பவுடர்

டி.எஸ்.ஆர். சிகம்பெனி,
சென்னை.

சோழ உம்பலம்

விக்கிரமன்

அத்யாயம் 7

நிறையுடைப் பெம்மாள்

சோழ நாட்டின் இளவரசராகப் பட்டம்

குட்டப் பெற இருப்பவரின் பெயரை, பெருமான் நம்பிப் பல்லவரையர் கூறியவுடன், மற்ற குறுநில மன்னர்கள் என்ன நினைத்தனரோ, என்னவோ, திருக்கோவலூர் மலையமான் கரியபெருமான் முகத்தில் மலிழ்ச்சியின் ஒளி வீசியது:

சோழ மன்னர் இராஜராஜனுடன் அதுவரை கொண்டிருந்த பிணக்குகள் யாவும் அந்தக் கணமே மறந்துவிட்டவராய், "பல்லவரையரே! தாங்கள் சொல்வது சக்கரவர்த்திகளின் கருத்தா, அல்லது தாங்களே அப்பெயரைச் சொந்தக் கருத்தாகச் சொல்லி நிற்கமா?" என்று கேட்டார்.

"இல்லை... இல்லை. என் கருத்தைத் தெரிவிக்கு முன்பே, அரசரே அப்பெயரைத் தெரிவித்து விட்டார். ராஜகுரு கேசவ சுவாமியிடமும் அவர் தெரிவித்து ஆசி பெற்று விட்டார்" என்றவுடன் சம்புவரையர் சூன் கொட்டி, "ஏன், அந்தப் பீர்மையின் ஜாதகத்தையும் பார்த்துச் சொல்லியிருப்பாரே" என்று ஏளனமாகக் கூறினார்.

"அப்படிச் சொல்லாதீர்கள் சம்புவரையரே! கேசவ சுவாமியின் சக்தி உங்களுக்குத் தெரியாது. அவர் முக்காலும் உணர்ந்தவர். அவர் கூறுவது பவிக்கும். சோழநாடு அவரைக் குருவாகப் பெற்றிருப்பது நமது பாக்கியம்" என்று கரியபெருமான் சம்புவரையருக்கு மறுமொழி கூறிவிட்டு, பெருமான் நம்பியைப் பார்த்து, "நான் இப்போதே சக்கரவர்த்திகளைச் சந்திக்க வேண்டும். இளவரசர் பட்டம் அவர் யாருக்கு வேண்டுமானாலும் குட்டி விட்டுப் போகட்டும். எனது பெயரின் நிலை என்ன என்பதை நான் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். திருக்கோவலூருக்கு அழைத்துச் சென்று வளர்க்கிறேன். அவர்கள் வளர்த்து ஆளானவுடன் இந்த நாட்டை அவர்களிடம் ஒப்படைப்போம் என்ற உறுதியைப் பெற்றுக் கொண்ட பிறகுதான் நான் திருக்கோவலூர் திரும்பப் போகிறேன்" என்றார். கூறியதுடன் தில்லாமல் மற்ற குறுநில மன்னர்களைப் பார்த்து, "பெரியவர்களே! உடன் பிறந்தவர்களே, நான் புறப்படுகிறேன். எப்போதும் போல் நாம் சோழ நாட்டின் உயர்வுக்கும், வெற்றிக்கும் உழைப்போம், உறுதுணையாய் இருப்போம்" என்று கூறிவிட்டுப் புறப்பட்டார். சபை கலைந்தது.

கரிய பெருமான் பெரிய நாயனான நரசிங்க மலாடுடையார் இராஜராஜ சோழ தேவரை நேருக்கு நேர் பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சந்தித்தார்:

தங்கத் தாம்பாளங்களில் ஆபரணங்கள், பட்டாடைகள், முக்கனிகள் நிறைந்திருக்க அவற்றை அரசரின் முன்பு வைத்து விட்டு வணங்கி நின்ற காட்சி மாமனாகும், மருமகனும் சந்திப்பது போல் தோன்றவில்லை. மும்முடிச் சோழமண்டலத்து அதிபரும், குலோத்துங்க சோழரின் பெயரரும், பாண்டியரும் சேரரும் இரட்டர்களும் கங்கர்களும் மற்றும் குறுநில மன்னர்களும் அடிபணித்து நிற்கும் சோழ சக்கரவர்த்தியை ஒரு குறுநில மன்னர் சந்தித்துத் திரையணித்து வணங்குவது போலிருந்தது.

"இராஜராஜன் சிறிது நேரம் ஏதும் பேசவில்லை. அவர் கண்கள் கலங்கியிருந்தன. மஞ்சத்திலிருந்து மெல்ல எழுந்து, "மாமா! இதெல்லாம் என்ன - தாங்கள் திரைப்பொருளுடன் வந்து என்னை வணங்கலாமா? அபசாரம், அபசாரம்..." என்று அவர் மலையமாவின் கரங்களை அழுத்தமாகப் பிடித்துக் கொண்டார்.

அந்த அழுத்தத்தில் எத்தனை எத்தனையோ அர்த்தங்கள் பரிமாறிக் கொள்ளப் பட்டன. பேசுவதற்குச் சொற்கள் வந்து நிற்கவில்லை. கைவிரல்கள் ஒன்றோடொன்று பேசின. விழிகள் பேசிக் கொண்டன. துடிக்கும் உதடுகள் பேசிக் கொண்டன. இதயங்கள் இரண்டும் இதுவரை சந்தித்துப் பேசாத நாட்களின் சம்பவங்கள் அனைத்தையும் பேசிக் கொண்டன.

இருவர் விழிகளினின்றும் கண்ணீர் தாரை தாரையாக வழிந்தோடின.

"மாமா" என்று மீண்டும் மன்னர் விவித்தார். "திருக்கோவலூரில் தங்கள் இனிய மகள் நலமா? தங்கள் இனிய சகோதரர் நலமா? திரு விக்கிரம நாராயணர் கோயிலில் புதிய திருப்பணிகள் ஏதாவது செய்தீர்களா?" என்று குசலம் விசாரித்து, நாட்டு வளப்பம் விசாரித்து, மெல்ல மெல்ல இதயத்தில் படித்துள்ள குரோத உணர்ச்சியைத் துடைத்துக் கொள்ள முயன்றார்.

சிறிதுநேரம் அங்கே மௌனம் நிலவியது. திடீரெனக் கரியபெருமான், "சோழகுல

வாரிகளாகப் பிறந்துள்ள எனது பெயர்களை நான் பார்க்க வேண்டாமா? அவர்கள் எங்கே? உடனே நான் பார்க்க ஏற்பாடு செய்யுங்கள். குழந்தைகளை விட்டுப் பிரிந்து ஒரு கணங்கூட நான் இருக்கமாட்டேன்!" என்று ஆவலுடன் கேட்டார்.

மன்னர் மறுமொழி ஏதும் பேசவில்லை. "குழந்தைகள் எங்கே இருக்கின்றனர்? கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தில் இருப்பதாக அறிந்தேன். புறப்படுங்கள். நாம் இருவரும் போய்ப் பார்த்து விட்டு வருவோம். குழந்தைகளை நான் திருக்கோவலுக்கு அழைத்துச் செல்பிறேன். குழந்தைகளைப் பார்த்தால் என் மகன் சத்தோஷப் படுவான். மலையமான் மகன் பெற்றெடுத்த அரச குமாரர்களைக் கண்டு எங்கள் நாடே ஆனந்தப் படும்..." என்றார்.

மன்னர் பேசவில்லை. அருகிலிருந்த பெருமான் நம்பியும் மன்னரின் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தார். ஏதும் பேசவில்லை.

"ஏன் மௌனமாயிருக்கிறீர்கள்? தவப் புதல்வர்களைக் காண வேண்டும் என்ற ஆசை தங்களுக்கு இல்லையா? அவர்களை நல்ல முறையில் வளர்க்க வேண்டும் என்ற ஆவல் தங்களுக்கு இல்லையா? என்னிடம் ஒப்படைபவர்கள், என் மகன் வளர்ப்பான். அவளுடைய சகோதரியின் குழந்தைகளைத் தன் குழந்தைகள் போல் வளர்ப்பான்" என்று பரபரப்புடன் கேட்டார்.

பெருமான் நம்பி மெல்லச் சிரித்தார். இப்போதும் அரசர் பேசவில்லை.

"இதில் நகைப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது நம்பி?" என்று சற்று எரிச்சலுடன் கேட்டார் மலையமான்.

“தங்கள் இனிய மகளுக்கு எப்போது நிருமணம் செய்தீர்கள், எங்களுக்குக் கொல்லாம் சொல்லவில்லையே?” என்று கேட்டார் நம்பி. மலையமான் தடுக்கிட்டு, “நிருமணமா, என் மகளுக்கு? நான் ஏதோ கேட்கிறேன் நீங்கள் ஏதோ சொல்கிறீர்கள். பெருமான் நம்பி என்னிடம் சிறுபிள்ளை போல் வினையாடுகிறாரா?” என்று கேட்டார். கோபம் மிகுந்தது.

“மலையமான் மகளுக்குத் திருமணமாகிக் குழந்தைகள் பிறந்திருந்தால் அல்லவா இந்தக் குழந்தைகளைத் தன் குழந்தைகள் போல் வளர்க்க முடியும், அதை நினைத்தபோது கிரிப்பு வந்தது” என்றார் நம்பி.

நம்பியின் பேச்சிலுள்ள நகைச்சுவையை அப்போதுதான் புரிந்து கொண்ட மலையமான் மீண்டும் பேசத் தொடங்குவதற்குள், நம்பி சற்று அழுத்தமான குரலில், “நரசிங்க மலாடுடையாரே! கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தில் குழந்தைகள் இரண்டும் வாடி வருவதை அறிந்தேன். பாலுட்டி வளர்க்கத் தகுந்த தாதியை ஏற்பாடு செய்து விட்டேன். குழந்தைகளை வளர்க்கும்

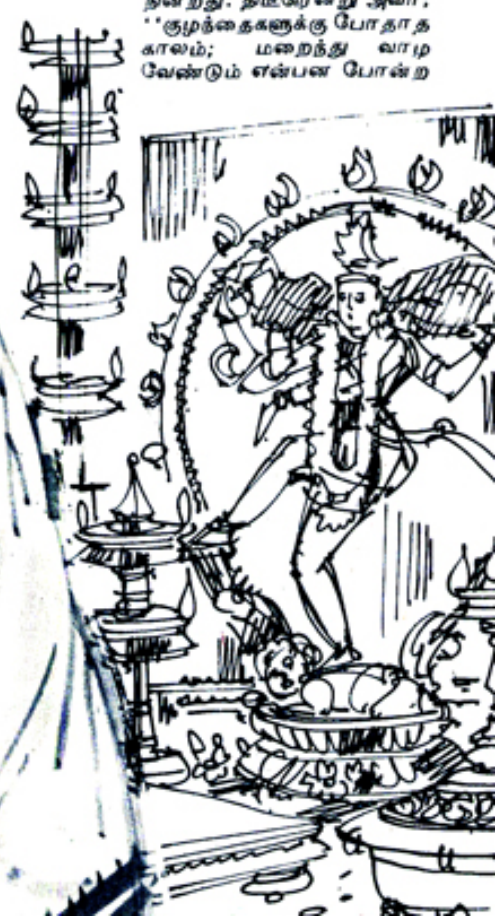
பிரச்சனைதான் இருக்கிறது. எந்த நேரத்திலும் குழந்தைகளின் உயிருக்கு ஆபத்து இருக்கிறது. சதிகாரர்கள்க்க கண்டுபிடித்து அவர்களின் திட்டங்களை முறியடிக்கும்வரை எனக்கு உறக்கமில்லை...” என்றார்.

“அதனால்தான் சொல்கிறேன். குழந்தைகளைத் திருக்கோவலூருக்கு எடுத்துச் சென்று வளர்க்கிறேன் என்று சிறு துரும்பும் குழந்தைகள் மீது பட விடுவேனா?” என்றார் கரிய பெருமான்.

இப்போது இராஜராஜனே பேசினார்: “நரசிங்க மலாடுடையாரே! சோழர் குல விளக்குகளின் மீது தங்களுக்குள்ள அன்பை அறிந்து மெழுகிறேன். அவர்களுக்குத் தாங்கள் பாட்டனார். தாங்கள் எப்போது வேண்டுமானாலும் அவர்களைப் பார்க்கலாம். கொஞ்சி மகிழலாம். ஆனால், நான்... நான்... குழந்தைகளைப் பார்க்கவே கூடாது. மலாடுடையாரே, பார்க்கவே கூடாது” என்று கூறி, மன்னர் சிறு குழந்தை போல் விம்மினார்.

பெருமான் நம்பி இப்போது குறுக்கிட்டு, மலையமான்விடம் கேசவகவாமி எச்சரித்துள்ள வற்றை எடுத்துக் கூறி, குழந்தைகளுக்கு எட்டாண்டுகள் வரையோ தாத காலம் என்றும், மிகவும் இரகசியமான இடத்தில் வளர்க்க வேண்டும் என்றும் மன்னரும், குழந்தைகளைச் சந்திக்கக் கூடாது என்றும் தெரிவித்தார்.

மலையமான் மெனமமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவர் முகத்தில் வேதனை ததும்பி நின்றது. திடீரென்று அவர், “குழந்தைகளுக்கு போதாத காலம்; மறைந்து வாழ வேண்டும் என்பன போன்ற

வற்றை நீங்குமா நம்புகிறீர்கள்? தோள் வலியும், வால் பலமும் இருக்கும்போது எந்தச் சதிகாரர்களால் என்ன செய்ய முடியும் என நினைக்கிறீர்கள்? அரசே, எழுந்திருங்கள். குழந்தைகளைப் போய்ப் பார்க்கலாம் வாருங்கள். குழந்தைகளை மூத்தவனை உடனே இளவரசர்களுக்குள்" என்று உரத்த குரலில் கூறினார்.

பெருமான் நம்பி மிக அமைதியான குரலில், "மலாடுடையாரே, கேசவ கவாயிகளின் சொற்களை நம்பாதிருக்க முடியாது. தங்களைப் போன்று கவாயிகளின் பேச்சை நம்பாததால் மன்னர் கண்கடாகப் பல தொல்லைகளை அனுபவித்து விட்டார். சோழ நாட்டரசியை, குழந்தைகளின் தாயை, தங்கள் மகளை இழந்ததே கேசவ கவாயிகளின் பேச்சை அடைசியப் படுத்தியதாய்தான்..." என்றார்.

மலாடுடையார் தலையை அசைத்தார். "கேசவ கவாயியிடம் எனக்குள்ள நம்பிக்கையும், பக்தியும் மற்ற எவருக்கும் குறைந்ததன்று. எட்டாண்டுகளுக்குப் பிறகாவது பட்டத்துரிமை அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்படும் என்பதற்கு உறுதி என்ன?" - சற்றுக் கோபமாகவே கேட்டார்.

"நான் உறுதி கூறுகிறேன். இந்த வானின் சாட்சியாக உறுதி கூறுகிறேன். அதனால்தான் படைத்தலைவர் பொறுப்போடு, முதல் அமைச்சர் பொறுப்பையும் ஏற்றிடுகிறேன். என்னை நம்பலாம். நான் சொன்ன சொல் தவறிலும், சோழநாட்டில் எல்லாச் சிற்றரசர்களும் சேர்ந்து முச்சந்தியில் நிறுத்தி எனக்குத் தண்டனையளிக்கலாம்..." என்று உருக்கமாகப் பேசினார். பெருமான் நம்பி. மலாடுடையார் மௌனம் சாதித்தவாறு அமர்ந்திருந்தார். பிறகு ஒரு முடிவுக்கு வந்தவரைப் போல, மன்னரை நோக்கி, "தாங்கள் இளவரசுப் பட்டத்துக்குத் தேர்ந்தெடுத்திருப்பவரை நான் சந்திக்க வேண்டும். அதற்காவது வழி செய்வீர்களா?" என்று கேட்டார்.

இராஜராஜன் முகத்தில் ஒளி பிறந்தது. "மலாடுடையாரே, இளவரசுப் பட்டத்துக்கு நான் தேர்ந்தெடுத்திருப்பவனவேறு அந்தியன் அல்லன். எனது சொந்த உடன் பிறந்தான் அறவளர்ச் செல்வியின் மகன்தான்..." என்று கூறும் போது மலாடுடையார், உற்சாகம் திறந்த குரலில், "யார் தெரியுமட பெம்மாளின் மகனா? வளர்ந்த மகன் அவளுக்கு இருக்க

ிறானா?" என்று தம் வியப்பைத் தெரிவித்தார்.

இராஜராஜ சோழ தேவரின் அருமைச் சகோதரி தெறியுடைப் பெம்மாள் எனும் அறம் வளர்ச்செல்வி. தன் சகோதரியின் மீது மன்னருக்கு மிகுந்த அன்புண்டு. அழகும், தெய்வப் பதியும் இணையப் பெற்ற அவளைச் சேர நாட்டுப் படைத்தலைவனுக்கு மணம் புரிந்து கொடுத்தார். சிறிது காலம் அவர்கள் இன்பமாக வாழ்ந்தனர். வல்லபன் எனும் ஆண் குழந்தை அவர்களுக்குப் பிறந்த பிறகு, அவள் கணவன் சென்ற இடம் தெரியவில்லை. அரச குடும்பத்தில் பிறந்தவள் தெய்வபக்தி நிறைந்தவளாக இருந்ததால், வாழ்க்கைச் சோதனைகளை இறையன் திருவினையாடல் என்று எண்ணி மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு தன் மகன் வல்லபனை அறிவுடையவனாகவும், ஆற்றலுடையவனாகவும் வளர்ப்பதில் கவனம் செலுத்தினார். வேங்கியில் உள்ள சிறிய பாட்டினுடும் சில காலமும், கங்கை கொண்ட சோழ புரத்தில் சில காலமும் வளர்ந்து வந்தான்.

"தெறியுடைப் பெம்மாள் எங்கே இருக்கிறார்? நான் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பார்த்தது, சேர நாட்டுக்குத் திருமணமாகிச் சென்ற பிறகு நான் அவளைப் பார்க்கவில்லை" என்றார் மலாடுடையார்.

"நாமிருவருமே கங்கை கொண்ட சோழ புரம் செல்வோம். தெறியுடைப் பெம்மாளைச் சந்திப்போம்" என்று கூறினார் நம்பி.

"உடனே புறப்படுங்கள். இளவரசுப் பட்டம் கட்டுவதற்கு ஏற்ற நாளைக் கேசவகவாயிகளைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார். என் சகோதரியைச் சந்தியுங்கள். பழையாறைக்கு வருமாறு வல்லபனுக்குச் செய்தி அனுப்பச் சொல்லுங்கள். அவளையும் உடனே இங்கு வரச் சொல்லுங்கள்" என்று இராஜராஜர் கூறினார்.

கங்கை கொண்ட சோழபுரத்து சோழ கங்கப் பேரரசிக்குகே, தோப்பின் நடுவே பர்ணசாலை போன்று அமைந்திருந்த குடியில் இராஜராஜனின் சகோதரி அறம் வளர்ச் செல்வி, சிவபூஜை செய்வதிலும், பகக்களைப் பராமரிப்பதிலும் தன் வாழ்நாளைக் கழித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அத்தக் குடியின் வாயிலில் இரண்டு வெண் புரவிகள் வந்து நின்றன. அதன் மீது கம்பீரமாக அமர்ந்திருந்த பெருமான் நம்பிப் பல்லவரையும், கரிய பெருமான் நரசிங்க மலாடுடையாரும் இறங்கிக் குடினுக்குள் நுழைந்தனர்.

குடியின் ஒருபுறத்தே நடராசபடிமம் மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. மலரின் மணத்துடன் தூப மணமும் கலந்து அந்த இடம் திருக்கோயிலொன்றின் கருவறையை நினைவு படுத்தின. நடராசர் படிமத்தின் முன் அமர்ச் செல்வி அமர்ந்து தன்னை மறந்து நியானித்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் உருகின் மெல்ல முணுமுணுத்தன.

"உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதற்கு அரிய வனே, நிலவு உலாவிடும் நீர்மலி வேணியனே, அலகில் சோதியனே, அம்பலத் தாடும் எம்

முறை தவறிச் சேர்த்து ஊர்வல்
முட கம்பிதளூர் அம்புயோன்றது.
அதை உடலிலிருந்து வலளிடுவே
எழுப்பதில் பயங்கரமான வேதனை
ஏற்படும். சிவகாமியனில் அதுவே
உணக்கு அழிவு உண்டாகக்கூடும்.

— ஷஜீம் உய்ஸ்
— சீசுப்பூர் அரோ

பிரானே, உன் மலர்ச் சிலம்படியில்லாது மற்று வேறொன்றும் நான் நினைப்பதில்லை. என்றும் உன்னை மறவாதிருக்கும் என் வாழ்வில் பல சோதனைகளை உண்டாக்கினாய். எனக்கு ஏற்பட்டுள்ள சோதனைகளெல்லாம் உன் னடியை நினைத்தவாறு தாங்கிக் கொள்வேன். ஆனால் என் மகன், அறிவிலும் ஆற்றலிலும் சிறந்து உயர்பதவியை அடைந்து வாழ வேண்டும் என்று நான் பல காலமாக வேண்டி வதை மட்டும் நிறைவேற்றாது இருந்து விடாதே. என் மகனுக்காகவே நான் உயிர் வாழ்கிறேன். அவனுக்கு வலிமையைக்கொடு. உயர்மதியைக் கொடு; உயர்ந்த வாழ்வைக் கொடு" என்று மனமுருக வேண்டி, கைநெத்தியம் செய்து கற்பூரம் காட்டி நிமிர்ந்த அவள் தம்பியையும், மலாடுடையாரையும் கண்டு திகைத்தாள்.

கர்ப்பூரத் தட்டை அவர்களிடமும் நீட்டினாள் செல்வி. வந்திருப்பவர்கள் இன்னாள் என்று அவள் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. "நல்ல தருணத்தில் தான் வந்திருக்கிறோம். தாங்கள் வேண்டிக் கொண்டவற்றை நிறைவேற்ற அம்பல வாணனே அனுப்பியதுபோல் வந்திருக்கிறோம்" என்று நம்பி. நெறியுடைப் பெம்மான் அவர்களை இப்போது அடையாளம் கண்டு கொண்டு விட்டான். அவளிடம் பரபரப்பு அதிகமாகியது: "வாருங்கள், வாருங்கள்" என்று கூற முயன்ற போது அவளுக்குச் சொற்கள் வரவில்லை.

அரசு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு வரும் இதுவரை எட்டிப் பார்க்காத அந்தக் குடினுக்கு முதல் அமைச்சர், மலையமான் உன் வந்திருக்கிறார் என்றால் அதில் ஏதோ விசேஷ மிருக்கிறது என்று அவள் எண்ணினாள்.

"இந்தக் குடிசை பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பாக்கியம் செய்திருக்கிறது. தங்களை உட்கார வைக்கக் கூட இங்கே சரியான இடமில்லை..." என்று செல்வி மெல்லக் கூறினாள்.

"ஆமாம், இந்தக் குடிசை மிகவும் பாக்கியம் செய்திருக்கிறது. இந்தக் குடிசையி லிருந்து ஆடவல்லாளை விடாது வேண்டிக் கொண்ட தங்கள் பிரார்த்தனை பலிக்கும் காலம் இதோ இந்தக் குடிசையில் வந்து தங்கள் எதிரே நிற்கிறது" என்று நம்பி கூறினாள்.

"என்ன சொல்கிறீர்கள்?" என்று திகைப்புடன் கேட்டாள் செல்வி. அவர்கள் ஏதோ நல்ல செய்தியைக் கூற வந்திருக்கிறார்கள் என்று அவளது உள்ளணர்வு உணர்ந்தியது. என்ன செய்தியாக இருக்கக் கூடும்?

"மன்னருக்கு என் நினைவு இப்போதுதான் வந்திருக்கலாம். என்னைப் பழையாறைக்கு அழைக்கலாம். மாணிகையில் வாழுமாறு வற்புறுத்தலாம். அல்லது, பதினாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்னைப் பிரிந்து சென்ற கண வரைப் பற்றிய செய்தி ஏதாவது கிடைத்து அதைத் தெரிவிக்கப் பெருமான் நம்பி வந்திருக்கலாம்" என்று எண்ணினாள்.

"தேவி, தங்கள் பிரார்த்தனை பலிக்கும் காலம் வந்து விட்டது" என்று திரும்பவும் ஒரு தடவை அழுத்தமான குரலில் கூறினாள் நம்பி.

என்புருவின் ரவில்லில் வந்திருக்கும் நீட்டியும் தான் தூய்மையும்!..

சொல்ல வந்ததை உடனே சொல்லாமல் தாமதப் படுத்துகிறேன் என்ற பரபரப்பு மிக. "பெருமான் நம்பி அவர்களே, நீங்கள் என்ன சொல்லப் போகிறீர்கள் என்பதை என்னால் ஊகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. நானே மனத்தில் கற்பனை செய்து வந்த காலம் போய் விட்டது. எல்லாம் அவன் செயல் என்று அவளிடம் ஒப்படைத்து விட்டேன். என் மகன் நியாகன் கங்காபுரியும், வேங்கியுமாக அலைந்து கொண்டிருக்கிறான். வேங்கியில் அவனுக்கு நியாயமாகச் சேர வேண்டிய அரசுகரிமைக்காக இப்போது பாடுபடுகிறான். அவனுடைய இலட்சியம் ஈடுநிற வேண்டும் என்பதே என்னுடைய பிரார்த்தனை..." என்றாள் செல்வி.

மலாடுடையார் தொண்டையைக் களைத்துக் கொண்டார். "தங்கள் பிரார்த்தனை பலித்து விட்டது என்று நம்பி இப்போது கூறியதைக் கேட்கவில்லையா? தங்கள் மகன் எதிர்காராமலேயே அரசு பதவி அவனைத் தேடி வந்திருக்கிறது" என்றாள்.

செல்வி இருவரையும் மாறி மாறிப் பார்த்தான். அவளது விழிகள், "நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?" என்று கேட்காமல் கேட்டான்.

"தேவி, நாங்கள் இருவரும் சக்கரவர்த்தி அனுப்பி இங்கு வந்திருக்கிறோம். தங்களை உடனே பழையாறைக்கு சக்கரவர்த்தி அழைத்து வரச் சொன்னார்" என்றாள் நம்பி. இன்னும் அவர் விஷயத்தை முழுமையாகச் சொல்லவில்லை.

"நான் நினைத்தேன்; என் சகோதரருக்கு என் நினைவு வந்து விட்டது; பாவம், அவர் தான் என்ன செய்வார்? அன்புக்குரிய அவனி முழுதடையாளைப் பறி கொடுத்த துக்கம் இன்னும் மாறியிருக்காது. சொந்தச் சகோதரனின் துக்கத்தைப் பகிர்ந்துகொள்ளப் பழையாறைக்குச் சென்றேன். என்னை அங்கே யார் இலட்சியம் செய்திருக்கிறார்? துயரம் நெஞ்சையடைக்கத் திரும்பி வந்து விட்டேன். இப்போது அரசர் எதற்காக என்னை அழைக்கிறார்? பெருமான் நம்பி அவர்களே, என் அமைதியைக் கெடுக்காதீர்கள்..." என்று தனித்த குரலில் கூறினாள்.

"நடக்கக் கூடாதது நடந்து விட்டது. பெற்ற மகனின் முகத்தைக் கூடப் பார்க்காத மலாடுடையாருக்கு நேர்ந்த துயரத்தை விட மற்ற ஒருவருக்கு நேர்ப்போமா? தன் பெயரர்களைப் பார்க்க முடியாமல் தவித்து நிற்கி

செவ்வி அமைதி வேதனை தரும் திகழ்ச்சி வேறு வேண்டுமா?" - நம்பி கேட்டார். செவ்வி விழிகளை மெல்லத் துடைத்துக் கொண்டார். "சோழர்மலம் தலைக்க வாரிசை அவித்துச் செல்லும் மகராசி மய்யை மான் மகன். ஒன்றுக்கு இரண்டு குழந்தைகள்- ஒருவேளை குழந்தைகளை வளர்க்கத்தான் என்று மன்னர் அழைக்கிறாரோ?" என்று கேட்டார்.

"தேவி, அதற்கும் மேல் - சோழநாட்டை வளர்க்கத் தங்களை மன்னர் அழைக்கிறார்" என்றார் நம்பி.

செவ்வியிடமிருந்து மெல்லிய நகைப்பொலி பிறந்தது.

"நான் சோழ நாட்டை வளர்ப்பதா? எனது அருமைச் சகோதரரைவிடப்பொல்லி பாயும் வள நாட்டைக் கட்டிக் காக்க வேறு ஒருவரால் முடியுமா? திருச்சிறம்பழைடையார் பெருமான்நம்பி பல்வகையார் என்ற மகத்தான மனிதர் சோழ நாட்டின் தூணாக இருந்து காத்து நிற்கும் போது நான் - ஒரு பெண் என்ன செய்ய முடியும்? சோழ நாட்டின் குறுநில மன்னர்கள், மலாடுடையாரைப் போன்றவர்கள் இருக்கும் போது, என்னையும் ஒரு பெருஞ் சகோதரனை நான் அழைக்கிறாரா?" - என்று செவ்வி கேட்டார்.

"ஆமாம், தேவி; மன்னருக்கு உடல்நலக் குறைவு அல்லப்போது ஏற்படுகிறது. சமீபத்தில் மயக்கமடைந்து விழுந்து, பலநாட்கள் படுத்த படுக்கையாகக் கிடத்தார்..." என்று பெருமான் நம்பி கூறவும், செவ்வி திடுக்கிட்டார்.

"ஆ!" என்று பயத்தால் கவிஞர்.

"மன்னரை மனவேதனை - உடல்வேதனை இரண்டும் வாட்டுகின்றன தக்கவருக்கு இள வரசுப் பட்டம் சூட்டுவேண்டிய காலம் வந்து விட்டது..." என்று நம்பி கூறிவரும் போது, "பிறத்த குழந்தைகளுக்கு எப்படி இளவரசுப் பட்டம் சூட்டுவது?" என்று செவ்வி சந்தேகத்தை எழுப்பினார்.

"ஆமாம், குழந்தைகளுள் ஒருவருக்கு இள வரசுப் பட்டம் சூட்டுவது இயலாதகாரியம்."

"சக்கரவர்த்தி வேறு யாருக்குப் பட்டம் சூட்டப் போகிறார்?" என்று செவ்வி ஆவலுடன் கேட்டார்.

"அதற்காகத்தான் நாங்கள் வந்திருக்கிறோம். தங்கள் உதவியை நாடி. சோழநாட்டின் வருங்காலம் தங்களிடமிருக்கிறது. மன்னர் தங்களை அழைத்து வரச் சொன்னது அதற்காகத்தான்" என்றார் நம்பி.

செவ்வி ஒருகணம் மெனமையிடுத்தான். அவர்களையே பார்த்துக் கொண்டிருத்தான்.

"தங்களுடைய திருக்குமாரர் வல்பையனுக்குச் சோழநாட்டு இளவரசுப் பட்டத்தைச் சூட்ட விருப்புகிறார் மன்னர்; தங்கள் சம்பந்தத்தைக் கேட்கவும், தங்களிடம் உறுதிமொழி ஒன்றைப் பெறவுமே தங்களைச் சந்திக்க மன்னர் விரும்புகிறார்" என்று நம்பி கூறினார்.

நெறியுடைப் பெம்மான் எங்கோ வான விதியில் பறப்பதைப் போல் உணர்ந்தான்; சோழ நாட்டின் இளவரசுப் பட்டமா? என் மகனுக்கா? தான் கேட்பது உண்மை தானா? தன்னெதிரே பெருமான் நம்பி நிற்பதும், மலாடுடையார் நிற்பதும் உண்மைதானா? விழிகளை ஒருமுறை காக்கிக் கொள்கிறார். திருச்சிறம்பல முடையார் பெருமான் நம்பி பல்வகையாரும், மலாடுடையாரும் அங்கே நிற்பது உண்மை. அவர்கள் சொல்லுவதும் உண்மை.

நீழைச் சாளுக்கிய நாட்டின் அரசனாவ தற்கு என் மகன் முயல்வது சரியா; சோழ நாட்டின் இளவரசனாக அமர்வது சரியா? - செவ்வி சிந்தித்தான்.

"தேவி, நாம் இங்கே அதிகம்பெரிக்கொண்டிருக்க நேரமில்லை. அரசுப் பல்வகை இன்னும் சிறிது நேரத்தில் இங்கு வரும். நாங்கள் பழையாறைக்குப் பயணமாகிறீர்கள். அங்கே சென்றவுடன் இளவரசனின் தாய் என்ற மதிப்புடன் வரவேற்கப் படுவீர்கள். ஆனால், தாங்கள் உறுதியாக ஒரு முடிவுடன் செல்ல வேண்டும். மன்னருக்குத் தாங்கள் ஓர் உறுதிமொழி அளிக்க வேண்டும்; அதிலிருந்து என்றும் மாறக் கூடாது என்பதற்குத் தங்கள் மகன் சார்பில் உறுதிவர வேண்டும்" - என்றார் நம்பி.

"ஆம், தங்கள் உறுதிமொழியை நான் உன்னிப்பாகக் கவனித்துக் கொண்டிருப்பேன். அதிலிருந்து தாங்கள் சிறிதும் மாறக்கூடாது" என்றார் மலாடுடையார்.

"நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? என்ன உறுதிமொழி கொடுக்க வேண்டும்? நான் கொடுக்கும் உறுதிமொழியை என் மகன் ஒப்புக் கொள்வான் என்பது என்ன நிச்சயம்? பெயருக்கு ஏற்ப அவன் எதிரிப்பே பெருமான். கட்டுப்பாடாதவன். இருத்தாலும் சொல்லுங்கள் நான் என்ன உறுதியோடு மன்னரிடம் செல்ல வேண்டும்" என்று கவலை தோய்த்த குரலில் கேட்டார்.

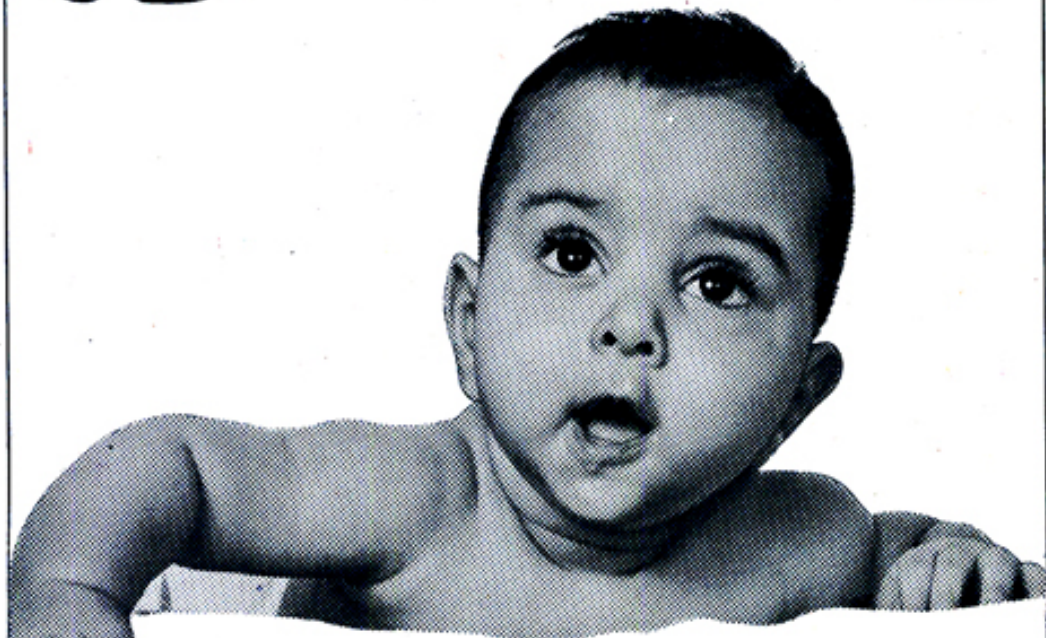
"தங்கள் மகன் எதிரிப்பே பெருமான், தான் ஏற்கப் போகும் பதவியை எந்தக் கணமும் விட்டுவிடத் தயாராக இருக்க வேண்டும். அப்படித் தங்கள் மகன் ஒப்புக் கொள்வானா? தாங்கள் சம்பந்திப்பீர்களா? ஒரு முடிவுடன் தாங்கள் மன்னரைச் சந்திக்கச் செல்லுங்கள்" - என்றார் நம்பி.

நெறியுடைப் பெம்மான் என்று அழைக்கப் படும அரும் வளர் செவ்வி இதைக் கேட்டுத் திடுக்கிட்டான். இப்படி ஒரு கட்டுப்பாட்டுடன் தன் சகோதரரைச் சந்திக்கச் செல்ல வேண்டுமா? தன் மகனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் தேவையா? என்ற கேள்வி செவ்வியின் உள்ளத்தில் எழுந்தது. (தொடரும்)

கிண்கிண என்று வாய் ஏற்று வந்தது?
NEW YORK - LONDON ஆசிரிய இரண்டின்
உட்படுத்தியாய் பிழைப்பீடுகள் தான்!

நகை: டிடி-நீலாஸ்
ஆசிரியர்: கிண்கிண வரலாறு

‘அம்மா!
முணு மாசமாச்சே எனக்கு!

‘ஆமாம், இப்போதே தொடங்க வேண்டும்

ஃபாரெக்ஸ்[®]

உங்கள் பாப்பாவுக்கு திட உணவுகளைத் தொடங்க
டாக்டர்கள் சிபாரிசு செய்வது ஃபாரெக்ஸ்[®]

விரைவான முழுவளர்ச்சி பெற
பாப்பாவுக்கான உன்னதமான
திட உணவு

அவர் போடுரே!
நிக்க மாட்டாரா?
ஐயோ! போயினீடே
இடுக்காரே!
...வேண்டாம்... நில்
லுங்க!... போக வேண்
டாம்... என்னை விட்டுட்
டும் போயிரிங்க!... உங்
களைத்தானே?..
என்ன ஆக்க நிமர்னு?
ஏன் என் குரல் எழும்
பிவே?
என் வாய் ஏன் பேச
மாட்டுடல்குது? என்

தொண்டை ஏன் இப்படி அடைக்கப்
போச்சு? என் உடம்பு ஏன் எழுந்து ஓடிப்
போய்க் குறுக்கே நின்று அவரை வழிமறிச்சுக்
கடுத்து நிறுத்த மாட்டேன்வருது?
என்ன கஷ்டம் இது?

யாராவது போய், ஏதாவது பண்ணி
அவரை நிறுத்த மாட்டானா? திரும்பவும்
எங்கிட்டே கூட்டிண்டு வர மாட்டானா?
ஹூம்!...

போகட்டும்... போனால் போகட்டும்!
இப்படிக்கோவிடுகண்டு போன ஒரு
பொண்ணு என்னதான் பண்ணுவானாம்?
என்ன சொல்லிட்டேனும் அப்படி?
(எனக்கே தெரியவே), மூக்குக்குமேலே கோபம்
வரும்படியா அப்படி என்ன தப்பு நான்
பண்ணிட்டேயிருக்கும்? இப்படியா விட்டுண்டு
எழுந்து போவா ஒருத்தர்?

சே!
இந்த ஆம்பினைகளே இப்படித்தான் போலி
குக்கு?
வேக்கத்தையும் கௌரவத்தையும் விட்
டுட்டு நான் எப்படி வாயை விட்டுக் கூப்

பிடறதாம்! இது தெரிய வேண்டாமா
ஒரு ஆம்பினைக்கு?

ஆனாலும் மோசம்.
போனால் போகட்டும். பேஷாப் போய்க்
கட்டும்! இப்படிப் போறவாளை எதுக்காகக்
கூப்பிடணும்?

நமக்கு ரோஷம் இடுக்கு. நமக்கும்
கொலம் வரும்!

வேணாமாது அவனை வந்து சமாதானப்
படுத்துடும்!

நம்மைப் புரிஞ்சுக்க முடியாத இந்த மனுஷ
குடே உறவும் சிந்தையும் நமக்கு எதுக்கு?
வேண்டவே வேண்டாம்.

பட்டுதெல்லாம் போறும்!

இவளை நினைச்சு நிறைச்சு நான் ஏங்கி
உருகிப் போறது இவனுக்கு என்கே தெரியப்
போறது? சதா எர்வதா வேறே நித்தனையே
இல்லாமே இவன் ஞாபகமாகவே தூங்க
றப்போ கூட (தூங்கினுத்தானே!) நான்
இருந்துண்டு தவிக்கிறேன். அது என்கே
இவனுக்குத் தெரியறது? புரர்ந்து கோபம்

-தான் வரது எல்லாத்துக்கும்: நம்ப கஷ்டமும் வேண்டியும் புரிஞ்சுண்டாத்தாரோ!

நம்ப நிலைமை புரியாமே மயங்கறதும், நாம் தடுமாறிக் குமங்குமதும், ஏங்கி ஏங்கிக் கண்ணிலே ஜலம் விடறதும் தான் மிச்சம். வேண்டாம், நம்மை அழைத்து வேடிக்கை பாக்கற அவள் உறவு வேண்டாம்!

அவள் ஞாபகம் வேண்டாம்! அவள் கொடுத்தது ஒண்ணும் வேண்டாம்! எல்லாத்தையும் திரும்பக் கேண்டு போய் அவள் காலடியிலே போட்டுடன்த் திரும்பிக் கூடப் பாக்காராமே வந்துடலாம்!

-ஐமா! அப்படித்தான் பண்ணணும், அது தான் சரி!

-ஐ...! மறக்கறதா? எப்படி? திணக்காரமே இருந்துடலாம்!

என்னவோ நம்மையிலே எல்லாம் இருக்கிற மாதிரிதான் நம்ப எண்ணம்! திணப்பு...! அது நம்மைக் கேட்டுண்டா வரது? முக்க இருக்கிறது விடறது மாதிரி தானேன்னு நடக்கறது அதுவும்!

அவனை நினைச்சா! மனசு புரர இன்பமா ஐயிடறது! -ஐமா. அந்த மாதிரி ஓர் உணர்ச்சி இது வரையிலே அனுபவிச்சேதே இல்லை.

ஒரு பார்வை, ஒரு பேச்சு, ஒரு புன்சிரிப்பு-இதாலேயே நம்ப மனலிலே ஒரு சமயத் திலே ஐயரம்புக்கள் மல்கிறனே ஒரு சமயத் ஆர்வமாம் உணர்வை ஒரு கிணு கிணுப்பை, இதை தெரியாத ஒருசந்தோ ணத்தை எப்படி இவரால் உண்டாக்க முடியறது? இவர் ஒருத்தராலே மட்டும்தான் அந்த மாதிரி செய்ய முடிஞ்சிருக்கு! ஐய்மீளாக்கு இவ்வளவு சக்தியா? விடறதா?

-அடிமையாடு விடறதா? அவரைப் பார்த்த உடனே ஃபோன்லே அவர் குரலுக் கேட்டதுமே உடம்பிலே தலை யோடு கால், கரண்டிப் பாலாகற மாதிரி

ஓர் உணர்வு நமக்கு ஏற்படறதே அது ஏன்? எப்படி?

இப்போ எதுக்குத் திமிர்னு கோவம் அலுக்கு? (கொபத்திலே கூட அந்த முகம் ஏத தனை அழகு!) நான் என்ன தப்பு பண்ணிடேன்? (தப்பே பண்ணலே)

-ஐ... இதனை நானா நம்பிட்டுே பழகின வரைக்கும் கடிக்க ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசினதில்லை. எப்பவும் புன் சிரிப்பு தான். அண்ணைக்குக் கூட திரையுட்குக் கேட்ட டாத்தான் போனேன். (அவரைக் காக்க வேடிக்கை பாத்தா அதிலே ஒரு சந்திரமும் இருக்கு!)

-ஓராய்ப் நாழியாச்சா நீக்க வந்து? காக்க வச்சுட்டுனா...ன்னு கேட்டேன்.

-ஓ... இல்லை... இப்போத்தான் நானும் வந்தேன். அப்படியே நான் முன்னடி வந்திருந்தாக் கூட 'ஆ ஆர் வெளர்த் வேயிடும் ஃபார்...' அப்படின்னு சொன்னார் சிரிச்சுண்டே..

கூடம்பும் மனசும் அப்படியே பூரிச்சுப் போச்சு எனக்கு கேட்டு.

அப்போர்ப்பட்டவரை... நாம் நம்மையும் அறியாமே ஏதானும் குத்தமா, புண்படற மாதிரி பேசியிருப்போமா?

இருக்கும்... இல்லாமல் போனது அவர் கோவிச்சுக்கவே மாட்டார். நங்குகத் தெரியும் எனக்கு!

என்ன பேசேனும்னு தெரியாமே ஏதோ சொல்லிட்டோம் போலிருக்கு! அப்படித்தான் இருக்கணும்! வேதனைப்பட்டு என்ன பண்ணது? ஏதுசெய்யறது இப்போ... ஒண்ணுமே புரியுண்டா?

இந்தக் கண்ணு ஒண்ணு! எப்போப் பார்த்த தானும் அழத்தான் தெரியும் இதுக்கு. மனை சிலே இருக்கிற அவர் உருவத்தைக் கூட மறைச்சுக்கொண்டே போவது இருக்கு.

அவரைப் பிரிய முடியாது! அவரை மறக்க முடியாது. படைச்ச போடுதே போண்ணுக்கு இந்த வீக்கணைக் கூவுன் கொடுத்துடானா? அவர் இல்லைமே நாம் இல்லே. -ஐமாம்! இந்த எண்ணத்தை மறைச்ச வேணுமானு எவர்கலாம். -ஐனா மாததிக்க முடியலே முடியாது! திச்சயமா முடியாது.

என்னவோ சொல்லிட்டோம். அதான் கோபம் அவருக்கு. பாழும் வாய்! கம்மர இருந்து தொலைக்கக் கூடாதா?

இப்போ எப்படிச் சமாளிக்கிறது? எப்படி அவர் இட்டே மறுபடியும் சேத்துக்கறது? போகணுமா?

-அடிக்கிற கைதான் அணைக்குமாம். கோவம் இருக்கிற இடத்திலேதான் குணமும் இருக்கும் மாம்!

இவ்ளிரே நாம் இப்படி இருக்கக் கூடாது. வாய்க் கோவிச்சுண்டாக் கூட நாமே சமாதானப் படுத்துணும்... -ஐமா... அப்படித்தான்... இந்தப் பிரிதல், வேதனையும், ஏக்கமும்... அப்போ!... நம்மாலே தாங்கிக்கவே முடியாது... நிச்சயமா முடியாது!

நாம் பெய்யறதைவெல்லாம் அவர் பொறுத்துப்பார். நல்ல மனசு அவருக்குக் கோபம் மறைக்க இப்போ சித்தே நாழியிலே

அவர் மறுபடியும் நம்மைக் தேடிண்டு வரத் தான் போருர்.

நாமே இங்கேயே இருக்கணும்... அவர் வர போது... ஆமா!

அப்படி அவர் திரும்ப வரும்போது இதமா பிரியமா, நாம் இருக்கணும்.

இப்பவே பாதி வழி வந்துண்டிருப்பார்... நிச்சயமா! எனக்குத் தெரியும்... அவர் மனசு தங்கும்.

அவர் அப்படி வந்தால்... ஏ வாரே! உனக்கு அன்பா ரெண்டு வார்த்தை பேசத் தெரிஞ்சாப் பேசு. இல்

கிந்தியக் குழந்தைகளை அறிந்து கொள்ளுங்கள்!

- ✧ இங்கிலாந்து ஏன் மூன்று சென்றிருக்கிறது? ஒரு குழந்தை வீறந்து கொண்டிருக்கிறது!
- ✧ வீறக்கும் குழந்தைகளில் பதினாறுதான் சதவீதம் — சராசரி நிறைவற்றதுள் மிகவேறான.
- ✧ நாளுக்கு மட்டும் அநிகமன குழந்தைகள் (நாளுக்கு மட்டும் வாங்குகிறார்கள்) போதிய ஸ்டாபிளிசி இறக்கின்றனர்!
- ✧ இரண்டு மில்லியனுக்கும் அதிக தொகையுள்ள குழந்தைகள் போதிய 'மிட்டிங்' இன்றிக் கண்டிப்பாக இறக்கும் அபாய நிலையிலுள்ளனர்!
- ✧ இது நூற்றாண்டில் மில்லியன் குழந்தைகள் இறப்பது மூலக்கணக்கில் வரவில்லை. இவர்களில் தொண்டைநாற்றினத்தில் மில்லியன் குழந்தைகள் வறுமைக் கோட்டின் கீழ் துன்புறுகின்றனர்!
- ✧ 1971ம் ஆண்டு கண்டிப்படி ஒரு கோடியே இரண்டு லட்சம் குழந்தைகள் பிணக்காரர்கள் அல்லது குட்டிகள்!

லாட்டா சும்மா இட... உன்னை வந்த கஷ்டமெல்லாம் போதும்!

வருவாரா?... வராமலேயே இருந்துட்டார்?

நாமே தேடிண்டு போகலாமா?

எப்படிப் போகலாம்? இந்த வெக்கம் ஒன்று காலைப் பிடிக்கப் பின்புலே இழுக்கிறது. நம்புகிறவம் நம்மை நகர விடாமே பண்ணுது!

பாத்தியா... பாத்தியா! இத்தக் கண்ணு பழையபடி அருவியாக கொண்டாட ஆரம்பிக்கவேண்டும்!

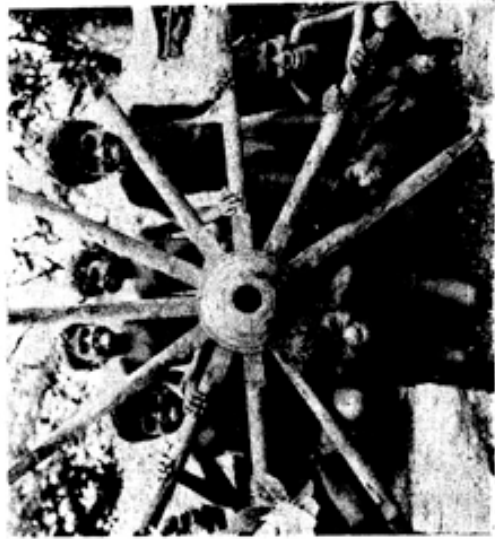
சனியே! நிறுத்தித் தொலை உன் பிரவாகத்தை. நீ வேறே பார்வையை மறைக்கத் தொலைக்காதே... அவர் வருவார்... பாக்க முடியாமல் திரை போட்டு விடாதே.

ஐ! உன் வேண்டிக் கிடக்கு!

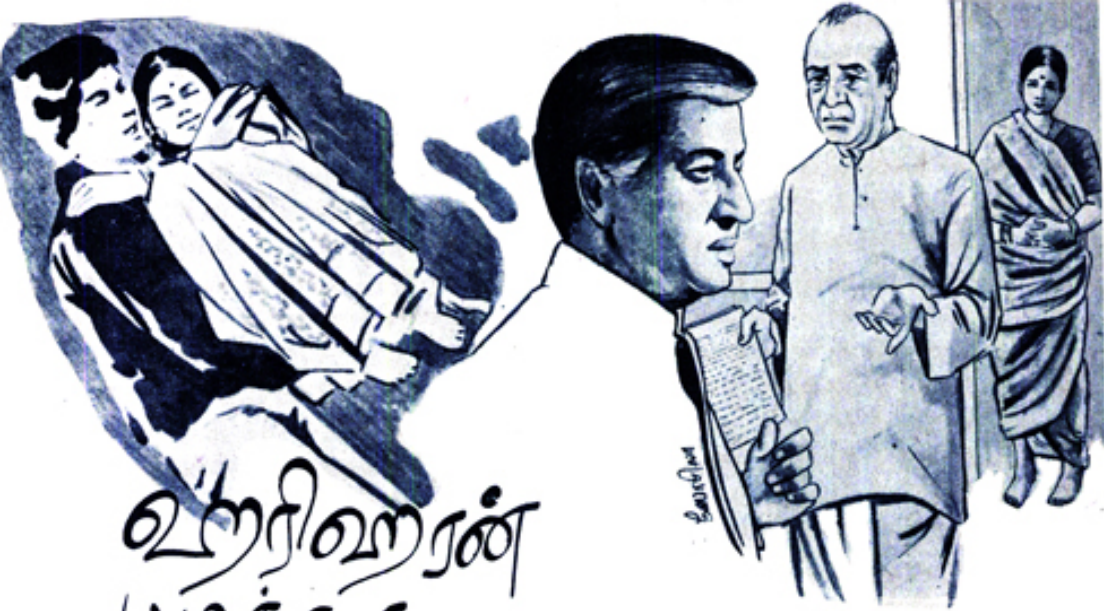
நம்ப உடம்பே - நம்ப கண், வாய், கை, கால் எல்லாவும் நமக்கு விரோதியா வாய்க்கத் தொலைச்சிருக்கு!

அதோ - அங்கே யாரோ வருப்பேல இருக்கே! அவர் தானா?

உலகம் முழுவதும் குழந்தைகள் இன்றியக் குழந்தைகளைப் பற்றிய சில இருண்ட பகுதிகள் இடோதா :

- ✧ மும்பை மில்லியன் குழந்தைகள் வறுமையின் கரணமாகத் - திறு வயதிலேயே ஏதாவது ஒரு வேல செய்யும் வாய்ப்புக்கும்; 'குட்டித் தொழிலாளிகள்'!
- ✧ வெளி நாடுகளில் ஒரு குழந்தையின் கல்விக் காசு ஒரு நாளுக்கு, செவ்வாக்கும் தொகை இது: ஸ்பானில் - 20 ரூபாய் ரஷ்யாவில் - 20 ரூபாய் மலேஷியா - தரம்பலாந்து - 5 ரூபாய்! ஆனால், இந்தியாவிலே 50 வயாக்காரதான்!
- ✧ எப்படியோ பள்ளியில் சேர்த்துள்ளும் அறிஞ்சுடக் குழந்தைகள் 100-ல் 50 பேர் - ஐந்தாம் வகுப்பைத் தாண்டுவதில்லை!
- ✧ நாற்பத்தைந்து சதவீதம் பள்ளிகளுக்கு உறுதியான கூட்டமே - வகுப்புகளோ இல்லை! இராயல் பூங்களில் இருக்கும் 70 - சதவீதம் பள்ளிகள் - மரத்தடிகளில் ஒரு ஒரு ஆசிரியை எவத்து நடப்பவை! சராசரியில் ஒரு வகுப்பு மறையில் 60 - மாணவர்கள் அமைந்து இடம் இன்றி! (அராமக் அனுமதி 35 - பெருக்குத் தள்ளு மணியன்)

ஹரிஹரன் படித்த கதை

சிவசூர்.

டைனிங் டேபிளின் முன் வந்து உட்கார்ந்த ஹரிஹரன் தமக்கு மட்டும் தட்டு வைத்திருப்பதையும் தன் பிள்ளை மகாதேவனுடைய தட்டு இல்லை என்பதையும் உணர்ந்து தம் மருமகள் ஜானகியைக் கேள்விக்குறி யுடன் பார்த்தார். அவள் அதைப் புரிந்து கொண்டு கூறினாள்:

...அவர் ஏதோ எழுதிண்டிருக்கார். வேளை தவறிச் சாப்பிட்டார்... உங்க உடம்புக்கு ஒத்துக் கொள்ளாதேன்னு உங்களுக்கு மட்டும் 'தட்டு' எடுத்து வைச்சேன்...

ஹரிஹரன் முகத்தில் கேனிப் புன்னகை தவழ்ந்தது.

"வயிற்றுக்குக் கூட சாப்பிடாமல் அப்படி என்ன எழுதலாம்?"

"அவர் அறைக்குள் நான் போனாலே முறைச்சுப் பார்த்தீயார்... வேறு என்ன இருக்கும்? ஏதாவது கதைதான் எழுதிண்டிருப்பார்..."

அவருக்கு வியப்பு ஏற்பட்டது. சமீபத்தில் எப்பொழுது பார்த்தாலும் ஏதாவது எழுதிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார். ஆனால் ஒரு கதைகூட பத்திரிகைகளில் வந்ததாகத் தெரியவில்லையே... இவரும்தான் எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் தம் மகனுடைய கதை வந்திருக்கிறதா... என்று பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்...

ஆனால் எவனோ "காமன்" என்று பெயரையும் குட்டிண்டு கதைகளின் ரூபத்திலே காமாண்டிரங்கினியே விளையும்கூடார்.

"ஏம்மா ஜானகி? மகாதேவன் கதை எதுவுமே இப்போ பத்திரிகைகளில் வராதே இல்லையே... என்ன காரணம்?... இவர் வழக்கமா எழுதுகிற பத்திரிகைகளில் கூட காமன் கதைகள் தான் அதிகமா வராப் போவே இருக்கே?"

அவள் தடுமாறினாள். "இருக்கும்... காலத்துக்குத் தகுந்த மாநிலி ஜனங்களுடைய டேஸ்ட்டைத் தெரிஞ்சுண்டு எழுதின, தன்னாலே, பப்ளிசிடி கிடைச்சுடறது... இதிலே என்ன அதிசயம்?"

ஹரிஹரன் மருமகனைக் கவனித்தார். அவளது தடுமாற்றம் அவருக்குப் புதுமையாக இருந்தது. அவர் கையை டவலில் துடைத்துக் கொண்டு ஹாலுக்கு வந்த அதே சமயத்தில் அவரது பிள்ளை மகாதேவன் சாப்பிடுவதற்காக டைனிங் ஹாலுக்குள் நுழைவதைக் கவனித்தார்.

மெதுவாகப் பிள்ளையின் அறைக்குள் எட்டிப் பார்த்தார். மேஜையின்மேல் பேப்பர்கள் தாறுமாறாகக் கிடந்தன. காற்றில் பறந்து போகாமல் அவற்றை அடுக்கி மேஜையைச் சுத்தமாக வைப்போம் என்ற நினைவுடன் அறைக்குள் நுழைந்தார்.

பேப்பர்களை அடுக்கி அதன் மேல் பேப்பர் வெயிட்டையும் வைத்த அவர் தற்செயலாகப் பிள்ளை பாநியில் நிறுத்தி விட்டுப் போயிருந்த கதையைப் பார்த்தார். என்னதான் எழுதி இருக்கிறார், பார்ப்போமே என்ற ஆவலுடன் அங்கிருந்த நாற்காலியில் உட்கார்ந்து தம் இருப்பில் செருகி வைத்திருந்த மூக்குக் கண்ணாடியை எடுத்து மாட்டிக் கொண்டார்.

அவருக்கு மிகவும் பழக்கமான அவரது பிள்ளையின் கையெழுத்து, சங்கிலி சங்கிலியாய் ஒன்றுக்குள் ஒன்று பிணைத்துக் கொண்டு வரிவரியாக அந்தப் பக்கத்தில் காணப்பட்டன. அவர் படிக்க ஆரம்பித்தார்.

... "என்ன கரேஷ்... உங்களுக்கு ரொம்பதான் அவசரம்" - அவள் செல்லமாகச் சினுங்கினாள்.

... "என் அவசரம் எனக்கு என்ன தெரியும்? ரத்தின... ஒண்ணு, ரெண்டா... ஆறு மாசமா இந்த சான்ஸுக்காக உன்னைக் கெஞ்சறேன்... உனக்குத் தெரியாதா?" - அவளை நகக்கி விடுபவன்போல் வெறியுடன் அணைத்தான்.

“கரேஷ்... இப்பக் கூட எனக்குப் பயமா இருக்கு. காலேஜிலே ஸ்பெஷல் கிளாஸுனு வீட்டிலே பொய் சொல்லிட்டு வந்துட்டேன்..”

“நிச்சயமாகவே இது உனக்கு ஸ்பெஷல் கிளாஸ்தான். ஆனா உங்க லெக்சரருக்குப் பதில் நான் கிளாஸ் நடத்தப் போறேன். உனக்கு அது திரில்லிங்காக இருக்கும். ஷ்யூர்...”

“குறும்பைப் பாரு... மகாபலிபுரத்துக்கு வந்து அறையும் ஏற்பாடு செய்துட்டு லெவன் த் அவர்லே விஷயத்தைச் சொல்லி ஸ்கூட்டரோடே வந்து நிக்கறீங்களை... நான் ரெஸ்ப்யூஸ் பண்ணி இருந்தால் என்ன செய்திருப்பீங்களாம்?”

அவளது மயக்கும் பார்வையில் தன்னை அடியோடு இழந்த அவன், அவளைத் தன் இரு கரங்களாலும் அள்ளி எடுத்தான்.

“என்ன செய்திருப்பேனா?... பிடுத்தி ராஜாக நான் மாறி இந்தச் சம்புகதையை இப்படியே தூக்கிக்கிட்டு வந்திருப்பேன்” - என்று கூறி அங்கே இருந்த கட்டிலில் அவளைக் கிடத்தினான்.

“கரேஷ், உங்க வீட்டிலே என்ன சொல் விட்டு வந்திருக்கீங்க...?”

அவன் குறும்புடன் சிரித்தான். “ரத்தின, எங்க வீட்டிலே நான் என்ன சொன்னேன் தெரியுமா?... காலேஜிலே... ப்ராக்க்டிகல் கிளாஸ் இருப்பதாக சொன்னேன்” - என்று கூறி உரக்கச் சிரித்தான்.

“எதற்குச் சிரிக்கிறீங்க?... கரேஷ்?”

“என் பொய்யும் ஒரு விதத்திலே பொருத்தமாக அமைஞ்சிடுந்தே...ன்னு நினைக்கத்தான் சிரிக்கிறேன்...”

அவன் உளற ஆரம்பித்து விட்டதாக அவள் நினைத்தாள்.

“என்ன பொருத்தம் கண்டீங்க?”

“நான் நியாயப் படிச்ச விஷயத்தை ப்ராக்க்டிகலா இன்னிக்குத்தானே உன் னிடம் தெரிஞ்சுக்கப் போறேன்..”

ரத்தினமுகம் சிவக்க அவனைத் தூரத் தள்ளினான். மீண்டும் அவள்மேல் சரிந்த அவன்...

ஹரிஹரன் இதுவரையில் படித்தார். இதற்கு மேல் எதுவும் எழுதப் படவில்லை. பக்கங்களைப் புரட்டிக் கதையின் ஆரம்பப் பகுதியைக் கவனித்தார். “ரத்தினவின் இரவு”

“என்கி ருத்தும் முறை பற்றிச் ‘சுருக்’மமாக வரை...”

என்ற தலைப்பின் கீழே “காமன்” என்ற பெயர் காணப்பட்டது.

அப்படியானால் காமன் என்ற பெயரில் மகாதேவன் தான் எழுதுகிறான்? அவருடைய மருமகன் ஜானகி தருமாதியதன் காரணம் இப்பொழுது அவருக்குப் புரிந்து விட்டது.

சுத்த பேத்தல் என்று காமன் கதைகளைப் பற்றி மொத்தமான அபிப்பிராயம் அவருக்கு முன்பே ஏற்பட்டிருந்தது. அத்தனை கதைகளும் தன் பிள்ளை மகாதேவனின் படைப்புக்கள் என்பதை அறிந்ததும், அவருக்குப் பெரும் அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது.

“அப்பா, இங்கே உட்கார்ந்து என்ன செய்யறீங்க?” - என்று கோபத்துடன் கேட்டுக் கொண்டே உள்ளே நுழைந்த மகாதேவன் அவர் கையில் தான் எழுதிய பாதிக்கதை இருப்பதைக் கண்டு அதிர்ச்சி அடைந்தான்.

அவர் கையிலிருந்து அந்தக் கதையைப் பிடுங்கிய மகாதேவன். “இதை எல்லாம் படிக்கிற வயசா உங்களுக்கு?” - என்று கோபத்துடன் கேட்டான்.

ஹரிஹரன் அலட்சியமாகப் பிள்ளையைப் பார்த்தார். “உனக்கு மட்டும்தான் என்று? இதை எல்லாம் எழுதுகிற வயசா?... அதுவும் பிள்ளையும், பெண்ணும் கல்யாண வயசிலே வளர்ந்து நிக்கறா... ஒரு அப்பன் எழுதக் கூடிய கதையா இது...?”

“என்னப்பா செய்யறது? எனக்குக் கூடத்தான் பிடிக்கல்லே... ஆனா வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக எதையோ எழுதித் தொலைக்க வேண்டியிருக்கு...”

“வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக எழுதவன் உண்மைப் பெயரிலேயே எழுதி, கைரியமாக வெளியிடலாமே... ஏன், ‘காமன்’னும், ‘சோமன்’னும் ஒளிஞ்சுக்கறே?”

“அப்பா, ‘காமன்’ன்னு நான் வேறே பெயரிலே ஒளிஞ்சுக்கறது என் கௌரவத்தைக் காப்பாத்திக்கறதுக்காக இல்லைப்பா. ஏன் கௌரவே என்னாலே எழுதப் பட்ட எத்தனையோ உயர்ந்த கதைகளின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றத்தான் இப்படி ஒளிஞ்சுண்டு எழுதறேன். சிண்டி பிள்ளை ஒளிஞ்சுண்டு, அர்ஜுனன் பிழைமைக் கொன்று தன் கௌரவத்தை இழந்தாற் போல, மகாதேவனின் பெருமையும் காமனின் பிள்ளை அழிச்சு இருந்து...” -

அவன் குரலில் இருந்த வேதனையை உணர்ந்ததும் ஹரிஹரன் மகனுக்காகப் பரிதாபப்பட்டார்.

வெளியே போக ஆரம்பித்தவர், கதவின் அருகில் சென்றதும் திரும்பி நின்று. “டேய் மகாதேவா, இதை விட தரில்லாக எத்தனையோ நான் சொல்லுவேன். என்னைக் காவது தேவைப்பட்டால் என்னிடம் கூச்சப்படாமல் வா. ஆல்பிரட் ஆல் வயிற்றுப் பிழைப்புக்குத்தானே?” என்று கூறி மகனைப் பார்த்துக் குறும்புடன் கண்ணைச் சிமிட்டி விட்டுப் புன்னகையுடன் வெளியேறினார்.

அப்பா உண்மையாகப் பேசுகிறாரா, அல்லது தன்னைக் கிண்டல் செய்கிறாரா அல்லது ஓர் ஆறுதலுக்காகச் சொல்கிறாரா என்று புரியாத மகாதேவன் குழப்பத்துடன் அவர் போவதையே பார்த்தான்.

உங்களுடைய சிவந்த அலுவல்களை
மறுபடியும் துவக்க வேண்டுமா?

க்ளாக்ஸோஸ்-D[®]

களைப்புடன் போராடி உங்களுக்கு
உடனடி சக்தியைத் தருகிறது.

க்ளாக்ஸோஸ்-D சாப்பிட்டால் வீட்டு வேலைகளைத்
துவக்க நீங்கள் தயாராகி விடுகிறீர்கள். க்ளாக்ஸோஸ்-D
உங்கள் உடலுக்குத் தேவையான இன்றியமையாத
சக்தியைத் தருகிறது. டாக்டர்களால் சிபாரிசு
செய்யப்படும் க்ளாக்ஸோஸ்-D வைடமின் D,
கால்சியம் மற்றும் ஃபால்-பரல் யாவும் செறிந்துள்ள
உயர் தரமான க்ளாக்ஸோஸ்.

க்ளாக்ஸோஸ்-D களைப்பைப் போக்கி மீண்டும் வீட்டு
வேலைகளைச் சமாளிக்கும் சக்தியை உங்களுக்குத்
தருகிறது.

க்ளாக்ஸோஸ்-D[®]

குடும்பத்தினருக்கு உடனடி சக்தி.

மனம் கவர்ந்த மலைவாசியா - 12 சிவசங்கரி

நியாயமாய்ப் பார்த்தால் இக்கட்டுரைத் தலைப்பை நான் 'மனம் கவர்ந்த மலைவாசியா - சிங்கப்பூர்' என்றுதான் கொடுத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் நீட்டி முழுக்கும் தலைப்பைப் படிப்பதற்குள் உங்களுக்குத் தூக்கம் வந்து விடுமோ என்ற பயத்தில் பாறியுடன் நிறுத்திக் கொண்டேன். இதிலும், இனி வரும் அத்தியாயங்களிலும் சிங்கப்பூரில் நாங்கள் அடைந்த அனுபவங்களை உங்களைப் பரிந்து கொள்ளப் போகிறேன்.

சிங்கப்பூர் ரொம்ப சுத்தமான, அழகான, திட்டமிட்டுக் கட்டப்பட்ட நகரம் என்று உங்களைப் பலர் படித்தும் கேட்டும், பார்த்தும் இருப்பீர்கள்.

வால்தவம்தான். தெருக்களும், பொது இடங்களும் சிறு குப்பை கூட இல்லாமல் பளிச்சென்றுதான் இருக்கின்றன. அதுவும் இரண்டு பக்கங்களிலும் அடர்ந்த மரங்களோடு குறு குறுவென்றிருக்கும் சாலைகளில் சரூக்குக் குப்பை கூடக் காணாததுதான் எனக்கு ஆச்சரியத்திலும் ஆச்சரியம்.

மனிதன் வேண்டுமானால் சட்டத்துக்குப் பயந்துகொண்டு குப்பை போடாமல் இருக்கலாம், அட, மரம் கூடவா காய்ந்த இலைகளை உதிர்க்காமல் சாதுவாய் இருக்க முடியும்? மரங்கள்தான் சமர்த்தாய் இருக்கின்றனவோ இல்லை, ஊழியர்கள் அத்தனை சவரணையாய்ப் பெருக்கி விடுகிறார்களோ தெரியாது. மொத்தத்தில் நானே ரொம்ப நெர்விக்.

சிங்கப்பூரில் நான்கு மொழிகளைத் தெரிய மொழிகளாக ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். சீன, மலாய், தமிழ், ஆங்கிலம். ஆக, எங்கு கண்டாலும், எத்தனா அறிவிப்பும் நான்கு பாஷையிலும் எழுதப் பட்டிருக்கின்றன.

போய்ச் சேர்ந்த முதல் முழு நாளும் எங்கும் வெண்பிள் நகராமல் தாங்கித் திரித்தோம்.

சௌகரியமான ஏ. வி. படுக்கை அறையை என் கனின் பாது, அவர் மனைவி ஹேமா எங்களுக்கு ஒதுக்கி வீடுந்ததால், உறங்கக் கேட்க வேண்டாமா? அவர்களுடைய வீடுத்திரைகத்தான் நாங்கள் தங்கி வீடுந்தோம்.

இரண்டாம் நாள் காலை உடம்பு கொஞ்சம் தெம்படைந்து விட்டதால் விடியாலை யில் எழுந்து, ஜன்னல் திரையை ஒதுக்கி விட்டுச் சுற்றுப்புறத்தை வேடிக்கை பார்த்தேன். விடித்தும் விடியாததுமான அந்தக் காலைப் பொழுதில் தெருவில் நிறையப் பேர் ஒடிக்கொண்டிருந்தார்கள். 'ஜாடிக்' Jogging- சின்ன பையன், இளஞன், கிறுவர், வயசுப் பெண், நடுத்தர வயசுப் பெண் - ஒருவர் பாக்கிவிலி. வெள்ளைக் கால் சட்டையுடைய பனியலும் அணிந்து, பெதுவான, சிரான ஒட்டத்தில் அணைவரும் "பெட்டிருந்தனர்.

பாதுவின் வீடு நகரின் ஒதுக்குப்புறமான இடத்தில், நல்ல குடியிருப்புப் பகுதியில் இருந்தது. இந்த இடத்துக்குள் பல் போக்குவரத்துக் கிடையாது; பங்களாக் காரர்களின் காரர்கள் மட்டும்தான் என்பதால் அந்த வட்டாரத்தில் 'ஜாடிக்' அதிகமாய் இருந்தது.

இதைப் பற்றி ஹேமாவிடம் விசாரித்தேன். மெல்ல ஒருவது இப்போது அந்த நட்டு மக்களின் ஆசைகளில் ஒன்றுகித் தேசிய விளையாட்டாகக் கூட மாறி விட்டதாம். தேச ஆரோக்கியம் என்ற வெற்றி மக்களை வெகுவாக ஆட்கொண்டிருப்பதால் பணக்காரன், ஏழை, வயசானவர், சின்ன வயள் என்று ஒருவர் பாக்கி வில்லாமல் 'ஜாக்' செய்கிறார்களாம்.

"பகல், மதியம், மாலை என்று இல்லை - எப்போது ஒய்வு இடைத்தாலும் இவர்கள்

காலவீடு

ஒட்டத் தொடங்கி விடுவார்கள். நீ திறையப் பார்ப்பாய்" என்று ஹேமா. பார்த்தேன். ஒதுக்குப்புறமான சாலைகளில், கடைத் தெருக்களில், தனியாய், கும்பலாய் உடம்பைத் திடமாக வைக்க இவர்கள் இப்படி ஒரு கிறுக்கினே. நான் ஒன்றுமே செய்வதில்லையே என்ற குற்ற உணர்ச்சி எழும் அளவுக்குப் பார்த்துச் சலித்து விட்டேன்.

அன்று கடைகளுக்குச் சென்று கத்திரெலும்.

புடவைகள், எலெக்ட்ரிக் சாமான்கள், இத்
யாதிகளை ஏகமாக அடுக்கி வைத்து விற்கும்
கடைகள் நிறைந்த சிராங்குன் ரோடுக்குப்
போனோம்.

போய்ச் சேர்ந்த மறு கணம் நாம் சிங்கப்
பூரித்தான் இருக்கிறோமா, இல்லை திரு
வல்லிக்கேணியில் நுழைந்து விட்டோமா
என்ற சந்தேகம் தோன்றி விட்டது.

அகத்தமான தெரு, வேட்டியை மடித்துக்
கட்டின ஆண்கள், உரத்த குரலில் பேசும்
பெண்கள், கை வண்டிக்காரர்கள், பேரம்
பேசிச் சண்டையில் இறங்கின வியாபாரிகள்,
பெட்டிக் கடை வாசல், தோரணங்களாய்த்
தொங்கும் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள், ஆங்காங்கு
வெற்றிலைச் சாறு துப்பின கறைகள் - இத்

தனை போதாது என்று தெருவில்
பக்கத்தில் ஓடிய 'புக்கித்தீமா'
கால்வாய் - நம் கூவம் மாநிலி.
கொஞ்ச நாழிகை அங்கு சாமான்
களை வால்விய பிறகு சிராங்குன்
ரோடிவிறந்து இவ்வொரு பெரிய

தவள்த தெட்டிகள்

ஷாப்பிங் சென்டருக்கு நேரமா அழைத்
துப் போனோள். கட்டிடத்துக்கு அடியில்
இருந்த பேஸ்மென்டில் வண்டியை நிறுத்தி
விட்டு மேலே போய்க் கடைகளைப் பார்த்
தோம். இங்குள்ள போட்டோக் கடை
களில் கவர் பிலிம் வாக்ஷிஸ் அந்தப் படங்
களைச் செருமி வைக்க அழகான ஆல்பம்
ஒன்றை இனமாகத் தருகிறார்கள்.

மணி மதியம் ஒன்றி விட்டதால் வீட்
டுக்குப் போய்ச் சாப்பிடலாம்; இன்றைய
ஷாப்பிங் போதும் என்று கீழே வந்து காரில்
அமர்ந்தோம்.

காரை வெளியே ஓட்டும் இடத்தில் இருந்த
ஆள் 'பார்க்கிங்' டிக்கெட்டுக்காகக் கையை
நீட்டினார். ஐம்பது காசு கொடுத்துக் காரை
நிறுத்திய உடன் வாக்ஷிஸ் சிட்டை அவ
ரிடம் கொடுக்கலாம் என்றால் காணவில்லை.
கள்ள கம்பார்ட்மென்ட், ஸ்டீட், கைப்பைகள்,
ம்ஹலம்.... எங்கும் காணோம்.

தவளக்கு
புகாரம்
கொடுக்கிறார்

“நீங்கள் தானே எனக்கு அரை மணி நேரம் முன் சீட்டுக் கொடுத்தீர்கள் - ஞாபகமில்லையா?” என்றான் ஹேமா.

“நன்றாய் ஞாபகம் இருக்கிறது. ஆனாலும் வெளியே போகும் வண்டிகளை இங்குள்ள மெஷின் கணக்கெடுக்கும், அதற்குச் சரியாக நம்பர் சீட்டுகளை நான் கொடுக்காவிட்டால் என் வேலை போய்விடும். நான் பணம் பண்ணுவதாக நினைப்பார்கள். சீட்டு இல்லாவிட்டால் நீங்கள் எட்டு டாலர் அபராதம் கட்டியாக வேண்டும். ஐம் லாரி...” அந்தச் சிப்பந்தி தம் கடமையைச் செய்தார்.

ஐம்பது காக்குப் பதில் எட்டு டாலர்கள் - அதுவும் அங்கேயே வசூலித்து விடுகிறார்கள். எவற்கும் ஒரு சான்ஸ் பார்த்து விட்டுப் பிறகு சிபைன் கட்டலாம் என்று மீண்டும் கார் நிறுத்திய இடத்துக்கே போனோம். தீபூம்பா! பார்க்கில் சீட்டு கார் நிறுத்தினை இடத்தில் கொட்டு கொட்டென்று விழித்துக் கொண்டிருந்தது. அப்பாடி என்று அதை எடுத்து ஆளிடம் கொடுத்து விட்டு நாங்கள் வெளியே வந்தோம். இது அல்லவா நேர்மை, கண்டிப்பு! இப்படிச் சட்டத்துக்கும் விதி முறைகளுக்கும் எந்த நாட்டில் மக்கள் பயப்பட்டு, தலை வணங்குகிறார்களோ, அந்த நாட்டின் கபிட்சத்துக்கு என்றமே குறைவில்லை தான்!

மதிய உணவு முடிந்ததும் நாங்கள் 'செஸ்தோலா' என்ற இடத்துக்குப் போக ஆசைப்பட்டதால் ஹேமாவை எங்களை அந்த இடத்தில் இறக்கி விடச் சொல்லி “நாங்கள் பார்த்துவிட்டு வந்து விடுகிறோம் - நீ வீட்டுக்குப் போ” என்று அவளை அனுப்பி விட்டோம்.

மலாய் மொழியில் செஸ்தோலா என்றால் அமைதியும், நிம்மதியும் என்று பொருளாம். (சமஸ்கிருத வார்த்தையான சந்தோஷம் என்றவார்க்கு இப்படி மருவியிருக்கிறதோ?) 289 ஹெக்டேர் பரப்புள்ள, மலையும் காடும் நிறைந்து இயற்கை சிரிக்கும் ஓர் அழகான

நீவுதான் செஸ்தோலா: முன்பு ராணுவ தளமாக இருந்த இந்த இடத்தைத் தற்சமயம் உல்லாசப் பயணிகளைக் கவரும் பூமியாக மாற்றி விட்டார்கள்.

செஸ்தோலாவை ஹார்பரீலிருந்து படகு மூலம் அடையலாம். அல்லது மேலேதொங்கும் கேபிள் கார்களில் பயணம் செய்தும் அடையலாம்.

நாங்கள் கேபிள் காரில் ஏறினோம்.

ஐர்டின் ஸ்டேட்ஸ் என்ற இடத்தில் இந்த கேபிள்கார் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. ஒருபக்கம் பயணம் செய்தால் செஸ்தோலா, இன்னொரு பக்கம் மெளண்ட் ஸிப்பெர்பர். ரவுண்டு டிரிப் டிக்கெட் எடுத்து விட்டால் இரண்டு இடங்களுக்கும் போய்விட்டுத் திரும்ப ஏறின இடத்துக்கே வந்து விடலாம்.

சிங்கப்பூரின் பிரசித்தி பெற்ற கெப்பல் ஹார்பரீன் தலைக்கு மேலே அறுபது மீட்டர் உயரத்தில் கேபிள் காரில் சலாரி செய்யும் போது சிங்கப்பூர் பரந்து விரிந்து நம் காலடியில் கிடக்கிறது. அழகான காட்சிகளைக் கண்டதில் எனக்குத் திருப்திதான் என்றாலும் கண்டு மாதிரி கேபிள் கார் இருந்ததால், ரொம்ப பத்திரமான இடமாக அக்கூண்டு தோன்றியதால், ஆழமான சமுத்திரத்தின் மேலே தொங்கிக் கொண்டு போகிறோம் என்ற கிலி உண்டாகாததால், நான் எதிர்பார்த்த பரபரப்பு அப்பயணத்தால் எனக்கு உண்டாகவில்லை.

எந்நிலை கொஞ்சம் பயம், கொஞ்சம் பீதி இருந்தால் தனி குஷிதானே!

செஸ்தோலா நீவுக்குள் கண்டு களிக்கப் பல இடங்கள் உள்ளன.

கோல்ஃப் ஆட்டத்தில் விடுப்பம் உள்ளவர்கள் அங்குள்ள கோல்ஃப் கோர்ஸில் ஆடி மகிழலாம். கடலில் குளிக்க ஆசை உள்ளவர்கள் ரம்முமான குகனில் குளித்து நீந்தலாம். செளகரியமாய்த் தங்க ஹோட்டல்கள் உள்ளன. பொழுதுபோக மய்யலையும், பவழக் கொடி கண்காட்சி சாலை, (Corallarium) படகுவிடும் இடம், ஆர்ட் செண்டர் முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று நிதானமாய் ஒவ்வொன்றாய்க் கண்டு களிக்கலாம்.

நிறைய வெளி நாட்டவர் அங்கு வந்து ஒருநாள், இரண்டு நாட்கள் தங்கிச் செல்கிறார்கள். நாங்கள் தான் காலில் சக்கரம் கட்டிக் கொண்ட ஐராதியாயிற்றே, அவநி அவநியென்று அரைநாளில் அத்தனையும் பார்த்து விட்டோம்.

உயிரோடு பவழக் கொடிகளை வைத்திருக்கும் காரவேலியம் எனக்கு ரொம்பப் பிடித்தது.

ஆர்ட் செண்டரில் பத்திக், மற்ற ஒவ்வியங்கள் வரைவது எப்படி என்று நமக்குச் செய்து காட்டுகிறார்கள். செஸ்தோலாவில் கால்வளிக்க நடக்க இஷ்டம் இல்லாதவர்கள் பல்களில் ஏறிச் செல்லலாம். ஒரு ரவுண்ட் டிக்கெட் வாங்கி விட்டால் இஷ்டமான இடத்தில் ஏறி இறங்கலாம்.

ஒரு வழியாய் எல்லாவற்றையும் பார்த்த பின்பு கேபிள் கார் ஏறுவதற்கு முன், பசித்த

தால் அங்குள்ள கல்பட்டேரியாவுக்குள் நுழைந்து அமர்ந்தோம். சிற்றுண்டி சாஸியில் ரொம்பக் கூட்டம் இல்லை.

இரண்டு சின்னப் பையன்கள், பார்ப்பதற்குப் பணக்கார வீட்டுப் பிள்ளைகள் மாநிரி இருந்தார்கள். ஒடி ஒடி வந்து வாடிக்கையாளர்களைக் கவனித்துக் கொண்டனர்.

நாங்கள் ஆர்டர் செய்த கோக், சில் சாண்ட்விச்சைக் கொணர்ந்து கொடுத்த பின்பு அந்தப் பையன் பக்கத்து மேஜையில் அமர்ந்து தானும் கோக் குடித்தான். டிரான்ஸிஸ்டரை வைத்துக் கொண்டு பாட்டுக் கேட்டான்.

அந்தப் பையனை அருகில் அழைத்தேன்: விவரங்களை விசாரித்தேன்.

சேய் தோலிம் என்ற பெயர் கொண்ட அச்சிறுவனுக்கு வயது பதினாறுகாம், (பார்த்தால் ஒன்பது வயசுதான் கணிக்கலாம்) பள்ளியில் படிக்கிறானும், அப்பா பெரிய ஆபீஸராம், ஒரு வாரமாய்ப் பள்ளி விடுமுறை என்பதால் இங்கு வேலை பார்க்கிறானும், சம்பளம் ஒரு நாளைக்கு நாலு வெள்ளிகளாம்.

நான் சேய்தோலிம்மைக் கேள்விகள் கேட்பதைப் பக்கத்து மேஜைக்காரர் உன்வித்துக் கவனிப்பதை நான் உணர்ந்தேன்:

ஏன் அப்படிப் பார்க்கிறீர்கள்? என்ற பாவனையில் அவரை நான் நோக்கியதும் அந்த இளைஞர் என்னைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தார். நானும் புன்னகைத்தேன்.

அந்த இளைஞன் எழுந்து அருகில் வந்து 'மே ஐ யாயின் ஐ டீ?' என்று கேட்டு விட்டு, என் கணவர் தலை ஆட்டியதும் உட்கார்ந்தார்.

"இந்தியாவிலிருந்து வந்திருக்கும் உல்லாசப் பயணிகளா, இல்லை இங்கேயே தங்கி இருப்பவர்களா?" அவர் கேட்டார்.

உல்லாசப் பயணிகள் என்றோம்.

"அந்தப் பையனைப் பேட்டி கண்ட மாநிரி அல்லவா கேள்விகள் கேட்டீர்கள்?" அவர் வியந்து பேசினார்.

நான் ஓர் எழுத்தாளர் என்பதைக் கூறி இப்படி ஒவ்வொருவரையும் கேள்விகளால், தூண்டித் துருவ எனக்குப் பிடிக்கும் என்றேன்.

"அப்படியானால் என்னைப் பற்றி உங்களுக்குச் சொல்கிறேன் - என் தொழிலின் விவரம் உங்கள் நாட்டு மக்களுக்குப் புதுசாய் இருக்கும் - கேட்கிறீர்களா?"

கரும்பு தின்ன எனக்குக் கூலியா வேண்டும்? வலியக்கிடைத்த அந்தப் பேட்டி மிகவும் கவாரஸ்யமாக இருந்ததோடு, புதுமையான விஷயமாகவும் இருந்தது. இதோ கேளுங்கள்:

சை கூலான் என்பது அந்த முப்பது வயசு இளைஞரின் பெயர். சிங்கப்பூரில் பண்ணை வைத்திருக்கிறார். மலேஷியாவிலிருந்து வந்த உறவினர்களுக்கு செந்தோசாவைக் கூட்ட வந்திருக்கிறார். அவர்களைச் சுற்றிப் பார்க்கச் சொல்லி விட்டு இங்கு 'பானம்' அருந்த வந்த நாழிகையில் எங்களைச் சந்தித்திருக்கிறார்.

இதில் என்ன புதுமை? என்று மோவாயை அவசரப்பட்டுத் தோளில் இடிக்காதீர்கள்.

"நான் பழப்பட்ட நேரத்திலே எலி குறுக்கே ஓடித்து, சருளம் சரியில்லேன்னு நிரும் பீட்டேன்"

"எலி ஓடினது கூடவா கெட்ட சருளம்?"

"யின்றுலேயே ஒரு பூனை எலியைத் துரத்திண்டு ஓடிச்சே!" - ஷேக் ஷிந்தா மாதா

சை கூலான் நடத்தும் பண்ணை என்ற தெரியுமா, தவளைப் பண்ணை!

தைவானுக்கு நான்கு வருஷங்கள் முன் விடுமுறையில் செல்ல நேர்ந்த சை கூலான் அங்கு பிரமாதமாய் நடந்த ஒரு தவளைப் பண்ணையைக் கண்டு அதிசயித்தவராய், தாம் பார்த்து வந்த போலீஸ் உத்தியோகத்தை விட்டு விட்டுத் தவளைப் பண்ணையைத் தொடங்கிவிட்டார்.

ஆரம்பத்தில் தைவானிலிருந்து 75 ஐதை தவளைகளை வரவழைத்துத் துவக்கிய சை கூலானின் பண்ணை இன்று சிங்கப்பூரில் இருக்கும் ஐந்து பெரிய தவளைப் பண்ணைகளில் ஒன்றாக இருக்கிறது. தற்சமயம் அவர் பண்ணையில் சின்னது, நடுத்தரம், பெரிசு என்ற சைவில் 7500 தவளைகள் 45 தொட்டிகளிலும் 4,000 தவளைக் குஞ்சுகள் (Tadpoles) 26 தொட்டிகளிலும் இருக்கின்றன.

8 அடிக்கு 6 அடி அகல நீளமும் 2 அடி ஆழமும் கொண்ட 70 தொட்டிகளில் பாசை, புல்களூன் நிறைந்த தண்ணீரில் தான் தவளைகளை இவர் வளர்க்கிறார்.

மெல்லிய துவாரங்கள் கொண்ட பைப் பின் மூலம் ஒவ்வொரு நாளும் பழைய தண்ணீரை வடி கட்டிவிட்டுப் புதுத் தண்ணீர் திரப்புகிறாராம்.

"கர்ப்பமடைந்த பெண் தவளைகளைப் பிரித்துத் தொட்டியில் விட்டுவிடுவேன். ஒவ்வொரு பெண் தவளையும் சுமார் 7000 - 8000 முட்டைகள் இரும். இவை எல்லாம் பொரியாது. குஞ்சுகள் வெளிப்பட்டு பதினாறு நாட்கள் ஆன பிறகு குஞ்சுகளை வேறு தொட்டிக்கு மாற்றி விடுவேன். மூன்று வார காலங்களில் தவளை பெரிசாகி விடும். என் தவளைகளுக்கு நான் சத்தான ஆகாரம் கொடுப்பதால் சாதாரணமாய் ஒவ்வொரு தவளையும் விற்கும்போது 2-3 கிலோ வரை எடை இருக்கும்..."

விக்கெட் கழகம்! 34

கோச் : கே. சந்திரசேகர்

மடம் : பரந்தர் தயாரிப்பு : குண்டுமணி

விக்கெட்டுக்கு நடுவே ஓட்டம்! - 1

பாடல்மன் அவசியம் கற்றுணர வேண்டிய கலை இது. ஒவ்வொரு ஆட்டக் காரரும்; அவருக்குள்ளே பாடலுள் திறமையொடு இவ்வகை ஓட்டக் கலையையும் நுணுக்கமாகக் கற்றுணர வேண்டும்.

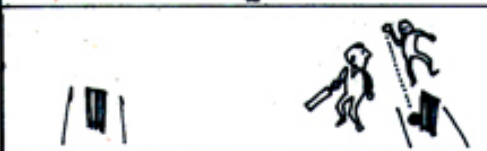
விக்கெட்டுக்கு முன்னால் பந்து அடிக்கப் படும் போது, பந்தைத் தாக்கிய ஆட்டக்காரர் ஓட்டத்துக்குத் தன் சகாவைக் கூட்டிவிட வேண்டும்.

விக்கெட்டுக்குப் பின்னால் பந்தை செல்லும் பந்துக்கு, ஓட்டத்துக்குப் பந்தைத் தாக்காது எதிர் முகமிட்டு நிற்கும் ஆட்டக்காரர் கூட்டிவிட வேண்டும்.

1

2

ஓட்டத்தில் முகிங்குள்ள போது, பந்து சென்றுள்ள பின் திசை கோக்கியபடி தடுமாறிக் கொண்டிருந்தால் உங்களுடைய விக்கெட்டை இழக்க நேரிடும்! (மடம் 1,2)

ஒரு தவளை மூன்று கிலோ எடையா? எனக்கு நம்புவது கஷ்டமாக இருந்தது.

"என்ன அப்படிச் சத்தான உணவு கொடுக்கிறீர்கள்?"

"சின்ன பூச்சிகளோடு, பன்றியின் நுரைவீரலைக் கொத்திக் கலந்து பெரிய தவளைகளுக்குக் கொடுப்பேன். குஞ்சுகளுக்கு இவைகளை வேகவைத்து, மசித்துத் தண்ணீரில் கலந்து விடுவேன்."

"வளர்ந்ததவளைகளை என்னசெய்வீர்கள்?"

"என்னிடம் தவளைகள் வாங்கத் தனி கண்ட்ராக்டர் இருக்கிறார். அவரிடம் ஒரு கட்டி (கமார் மூன்று கிலோ) பன்விரண்டு வெள்ளி என்று விற்கிறேன். பதினைந்து நாட்களுக்கு ஒருமுறை கண்ட்ராக்டர் பண்ணைக்கு வந்து வாங்கிப் போவார்."

"தவளைகளை வாங்கி அவர் என்ன செய்வார்?" விரிந்த கண்களோடு நான் கேள்வி கேட்கவும் சை கூ லான் என்னை வினாதுமாகப் பார்த்தார்.

"தவளை மாமிசம் ரொம்பருசியானதென்று உங்களுக்குத் தெரியாதா?" என்றார்.

"கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன்" என்றேன்.

"தவளைக் கால்களுக்கு ஏகக் கிராக்கி. அதை வறுக்கலாம். கொத்தமல்லி, புதினாவுடன் சேர்த்து வேகவைத்துக் கறிசெய்தால்... ஆஹா..."

சை கூ லானுக்கு நாக்கில் ஜலம் ஊறியது தெளிவானது.

"தவளைப் பண்ணை பற்றி நாங்கள் இப்போதுதான் முதன் முதலில் விரிவாக அறிகிறோம் - ரொம்ப நன்றி."

எழுந்து நின்று எங்களிடம் விடைபெற்ற சை கூ லான் தம் விவாசத்தைக் கொடுத்து, "உங்களை என் தவளைப் பண்ணை காட்ட அழைத்துப் போக எனக்கு விருப்பம் இருந்தாலும் என் உறவினரோடு இன்று இரவு மலேஷியாவுக்குப் போவதால் இயலாமல் இருக்கிறது. அடுத்த முறை சிங்கப்பூருக்கு வரும் போது தெரிவியுங்கள். கண்டிப்பாய் என் தவளைப் பண்ணை, என் நண்பனின் மண்புழுப் பண்ணை எல்லாம் பார்த்துவிட்டுப் போகலாம்" என்றார்.

"மண் புழு பண்ணையா, அது என்னது?" -

"நீங்கள் எந்த உலகத்தில் வாழ்கிறீர்கள், இப்படி எனக்கே கேட்டாலும் அதிசயமாய் வாயைப் பேசுபதற்கு?" என்று கேட்கிற பார்வை ஒன்றை வீசினார் சை கூ லான்.

மண்ணை ரசாயன எரு போட்டு வளப்படுத்துவதைக் காட்டிலும் மண் புழுக்கள் தங்கள் மலத்தினால் உண்டாக்கும் இயற்கை உரம் அதிகம் வளப்படுத்துகிறது என்று விஞ்ஞானிகள் சொல்வதால் தற்சமயம் சிங்கப்பூரில் மண்புழுக்கள் பண்ணையைச் சிவர் உண்டாக்கி இருக்கிறார்களாம். யார் யார் தோட்டத்துக்கு மண்புழுக்கள் தேவையோ அவர்கள் நூறு, இருநூறு என்று வந்து வாங்கிப் போகலாமாம்.

சை கூ லான் பேசப் பேச எனக்கு நிஜமாகவே ஆச்சரியத்தால் வாயடைத்துப் போயிற்று. (தொடரும்)

நீலகண்டன் விழித்தான். கண்களை இரண்டு தரம் மூடி மூடித் திறந்தான். எதிரே நின்று ஆள் சொன்னது சட்டென்று அவனுக்குப் புரியவில்லை.

“என்ன? கன்னுக் குட்டி செத்துப் போச்சா?” என்ற ஒரு கேள்வியைக் கேட்டு வைத்தான்.

“ஆமாங்க. இன்ஷூரன்ஸ் பண்ணி யிருக்கீங்கனே எதுக்கு? மாட்டுக்கு ஏதாச்சும் நடந்து நஷ்டம் ஏற்பட்டால் ஈடு தரதுக்குத் தானே? இப்போ கன்னுக் குட்டி செத்துப் போயிட்டதாலே மாட்டுக்குப் பால் குறைஞ்சு போச்சு. இன்ஷூரன்ஸ் பணம் வாங்கித் தாங்க -”

நீலகண்டனுக்கு அந்த நிமிடத்தில் அவன் சொன்னது வாஸ்தவமாயிருந்தது. தலையைச் சொறித்து கொண்டான். கம்பெனியில் பணம் கொடுப்பாங்களா? -

“கொஞ்சம் இரு. மஃ. உன் பேரு என்ன? தங்கமா?”

“இவ்வீங்க. வைரம்.”

நீலகண்டனுக்குத் தி. ம. ரென்று ரூபகம் வந்தது. “ஆ...

இன்ஷூரன்ஸ் செய்தபோது மாடு சினை யா இருந்தது இல்லை?”

“ஆமா.”

நீலகண்டன் வெற்றிப் புன்னகை பூத்தான்; “அதற்குத்தான் இன்ஷூரன்ஸ் கிடையா துன்னு அப்பவே சொன்னேனே!”

“என்னங்க நீங்க? ‘சுந்த’ போது மாட்டுக்கு ஏதாவது நேர்ந்துச்சுன்னு கிடையா துன்னு சொன்னீங்க. இப்போ கன்னுக்குட்டி செத்துப் போயிடுச்சே அதுக்கு?”

“சரி, சரி அப்புறம் வா!” - என்று சொல்லி விட்டுத் தள்ளு கதவைத் தள்ளிக் கொண்டு பின்பக்கம் உள்ள ‘சுவார்ட்டர்ஸ்’க்குச் சென்றார் நீலகண்டன்.

கவுண்டரில் யாரோ இருந்தார்கள். காஷியர் சிவகுரு “ஏஜெண்ட், எக்ஸ்பர்ட் ஒபீஸியன் கேட்கப் போயிட்டார். வர இன்னும் குறைஞ்சது அரைமணி நேரமாவது ஆகும்!” என்று மெல்லிய குரலில் சொன்னது அவன் காதுகளில் விழவே செய்தது..

கோபமும், இலேசான பெருமையும் நீலகண்டனுக்குப் பொங்கின, ‘எக்ஸ்பர்ட்’ என்று குறிப்பிட்டது அவன் மனைவி கசி லாவைத்தான். பிரமோஷனும் வேண்டாம் ஒன்றும் வேண்டாம், பேசாமல் அக்கவுண்டண்ட் ஆகவே பம்பாயில் இருக்கலாம் என்றிருந்தவனைப் பேட்டி வாசல் வரை தள்ளியதே கசிலா தான்! அய்யூரான பம்பாயில் இருந்தவனை அன்ன தானப் பட்டி என்ற ஊரில் கிளை மானேஜராகத் தூக்கிப் போட்டு விட்டார்கள்!

பிரமோஷனே வேண்டாம் என்று முடிவு செய்தான் நீலகண்டன். “நான் விசாரித்தேன், ரொம்பச் சின்ன ஊர். பள்ளிக் கூட

அன்னதான்பட்டியில் நீச்சல்!

வாகூலன்

வசதியே கிடையாது. ரேகாவுக்குப் படிப்பு முக்கியம்!”

“அதனாலென்ன? இங்கு என் மாமா இருக்கார். விட்டு விட்டுப் போகிறது.”

அடுத்த அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். “அங்கு அக்ரிகல்சுர்தான் இருக்கும். எனக்கு அதில் ஏழினிடி கூடத் தெரியாது. ஏதோ ஒரு பச்சையான வயலைக் காண்பித்து, கடனைத் தான் என்று கேட்பார்கள். எனக்கு ஒன்றும் தெரியாதே!” - என்றான் அழாக்குறையாக. டைட்டிக் கொண்டு நாகீகமான் பம்பாயில் நலுங்காமல்

நெட் கிராக்க: "மாளேஜரம் லேடி ல்டெ ஜேஷம் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த நேரத் தில் நான் மாளேஜர் அறைக்குள் துழைபம் போய்..."

நன்மர்: "அடா! என்ன ஆக்க?"

நெட் கிராக்க: "பக்கத்து ஊர் பிராஞ்சுக்கு உதவி மாளேஜரம் பிரமோஷன் கிடைக்கிறது!"
— கிரிஜா மணாளன்

வேலை செய்வது எப்படி? அன்ன தானப் பட்டியில் போய்! - கண்ணுக்கே தெரியாத, முன்பின் கேட்டறியாத அந்த ஊர் பூதம் போல் பயமுறுத்தியது.

"கல்யாணத்துக்கப்பற்றம்தானே நான் பம் பாய் வந்தேன்? அதற்கு முன்பே கிராமத்தி லிருந்து பழக்கம்தானே? விவசாயமெல்லாம் எனக்குத் தெரியும், கவலைப் படாதீர்கள்" - சொன்னபடியே செய்தான் அவன். ரோகா லிள் படிப்புக்கு ஏற்பாடு செய்து விட்டான். நீலகண்டலை அன்னதானப்பட்டி ஏஜென் டாக வற்புறுத்திக் கூட்டிச் சென்று விட்டான். முதல் நாலைந்து மாதங்கள் 'பாங்க்' போலவே தெரியவில்லை. நீலகண்டலுக்கு; ஏதோ பண்டாயில் மாநிரி இருந்தது. பணம் போடுவதும், எடுப்பதும்...

அதற்கும் மேலான சமாசாரங்கள் உண் டென்று அப்புறம்தான் புரிந்தது. ஊருக்குப் பெரிய மனிதர் கடன் கேட்டு வந்தார். வாழை போட்டிருக்கிறாராம். உரம் வாங்கணுமாம்...

உரமா! என்ன செய்வது இதற்கு? அக்கம் பக்கத்தில் ஏதாவது கிணை இருந்தால், அங்கிருந்து விவசாய ஆபீசரை வரவழைத்துக் கொள்ளலாம். கிடையவே கிடையாது, புதுக் கிணை - கடன் கொடுப்பது கிடையாது என்று சொல்லி விடலாமா? ஏதாவது புகார் எழுதிப் போட்டு விட்டால்? சரி கடனைத் தூக்கிக் கொடுத்து விடலாமென்றாலோ இந்த வாழைக் கன்று வகையரவுக்கு என் டென்ன 'டாகுமெண்ட்ஸ்' வாங்கவேண்டும் என்று ஒன்றுமே தெரியாதே!

நீலகண்டலுக்குத் தலை சுற்றியது:

"கடன் கொடுக்கறீங்களா சொல்லுங்க. இல்லாட்டா அக்கவுண்ட்டைக் குளோஸ் பண்ணி விடுவேன்!" என்று அவர் பயமுறுத் தினார்.

"சரி, நீங்க சுவிலிங் வீட்டுக்கு வாங்க. நிதானமாப் பேசலாம்."

வீட்டுக்கு வந்தவரைக் காப்பி தந்து உப சாரம் செய்தான். ஊர், பணப் புழக்கம்பற்றிப் பொதுப்படையாகப் பேசினான். காப்பி கலந்து வருகிற சாக்கில் கசிலாவும் பேச்சில் இயல் பாகக் கலந்து கொண்டான். என்ன வாழை, எங்கே பயிரிட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் விசாரித்தான்.

"ரோபஸ்தாதாங்க. அதான் இங்கெல் லாம் நல்லா விளையும்."

"இடையிலே ஏதாவது போடுவார்களே? அதெல்லாம் உண்டா?"

"ஓ... 'இன்டர்க்ராபிள்' கேட்கறீங்களா? உண்டே. கடலை, ஈரலுங்காய்..."

"வாழைக் கன்று நட்டு எத்தனை நாளா கிறது?"

"பதினைந்து நாள்..."

"அவ்வளவுதானே! மூணாவது மாசம் தானே நல்ல உரம் கொடுக்கணும். குறைத் தது ஒரு மாசமாவது போகட்டும், யூரியா அல்லது பொட்டாஷ் போடலாம்."

"அதுதானே! ஒரு மாசம் கழியட்டும்!" என்று நீலகண்டலும் கூடச் சேர்ந்து கொண்டான்.

மனிதருக்கு முகம் இலேசாக விழுந்து விட் டது. "அம்மாவுக்குக் கிராமத்துப் பழக்கம் உண்டு போலிருக்கு. எல்லாம் தெரிஞ்சிருக்கு" என்று சொல்லி வீட்டுக் கிளம்பினார். அப் புறம் மறுநாள் - மறுநாளென்ன மறுவாரம் கூட - வரவில்லை. ஒரு மாதம் கழித்துத்தான் வந்தார்.

நீலகண்டலை கசிலாவுடன் 'வாக்கிங்' போவது போல் பயிர்களை 'இன்ஸ்பெக்ட்' பண்ணினான். பிறகு அதற்கெனச் சுற்றறிக்கை களைப் படித்துப் பார்த்து வீட்டுக் கடன் வழங் கினான். முதலில் பயிர்; அப்புறம் 'பால் மாட்டுக் கடன்...'.

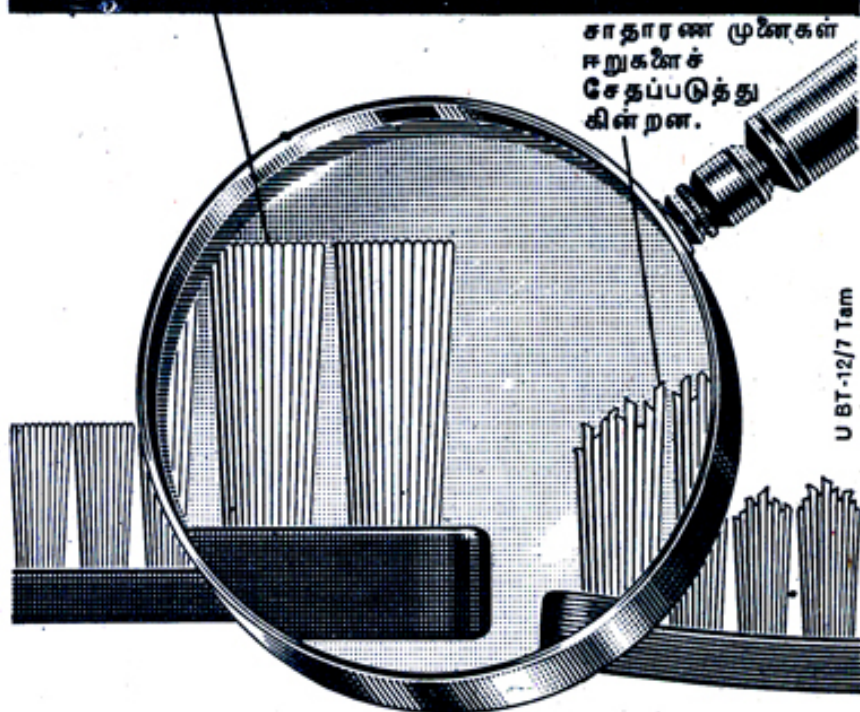
அப்போது துவங்கியதுதான் கசிலாலின் 'விவசாய ஆபீஸர் பணி'. விவசாயக் கடன் சம்பந்தமான சந்தேகங்களை அவளிடம் கேட் பது சகஜமாகி விட்டது. பருத்தியில் எத்தனை வகைகள் இருக்கின்றன. வாழைக்கு உரம் போடுவதால் என்ன சாபம்-போன்ற மூர்சிய சமாசாரங்களை மனைவி மூலம் தெரிந்து கொண்டான். மெடிகல் ரெப் மாநிரி, டாக் லோபின், டையோலினான் போன்ற மருந்து களை உச்சரிக்கக் கற்றுக் கொண்டான். ரசாய ன உரத்துக்கும், கம்போஸ்ட் உரத்துக்கும் உள்ள வேற்றுமையை அறிந்து கொண்டான். எல்லாம் கசிலா உபயம்! -

இன்றும் அப்படித்தான். வைரத்தின் வேண்டுகோளைக் கசிலாவிடம் சொன்ன போது, அவள் சீறினாள். "உங்களை நல்ல ஏமாந்த ஆள் என்று நினைத்து விட்டான் போலிருக்கு. கண்ணுக் குட்டி செத்தா இன்ஷூ ரன்ஸ் பணம் உண்டா என்ன? கண்ணுக் குட் டிக்கு என்ன உடம்பு, ஏன் உடனே வெட் டரி டிஸ்பென்ஸரிக்கு அழைத்துக் கொண்டு போகலை என்றெல்லாம் கேட்பதுதானே!" - மடமடவெனக் கேள்விகளாய்ப் பொரிந்து தன்வினாள்.

"அட அதைக்கேட்கத் தோன்றவில்லையே?" என்று. பிறகு "ரொம்பக் கஷ்டமாயிருக்கு

பிரைகா டீத்ப்ரஷ்
பாதுகாப்பான மழுக்கப்பட்ட
முனைகள் கொண்டது,
நூறுகளுக்கு ஊறு செய்யாது

சாதாரண முனைகள்
 நூறுகளைச்
 சேதப்படுத்து
 கின்றன.

U BT-12/7 Tam

எல்லாப் பருவத்திற்கும்,
 விருப்பத்திற்கும் ஏற்றபடி
 பிரைகா டீத்ப்ரஷ் கிடைக்கிறது

ஸ்பா-காய்கி

பிரைகா

இந்தியாவில் அனைத்திலும் அதிக விற்பனையுள்ள டீத்ப்ரஷ்.

ஆஸ்ப்ரோ இருமபங்கு விரைவாக வலியிலிருந்து
நிவாரணமளிக்கிறது. ஆம் இருமபங்கு விரைவாக!

மைக்ரோ-பைன்ட் ஆஸ்ப்ரோ,
தலைவலி, உடல்வலி, பல்வலி,
ஜலதோஷம் மற்றும் ஃபளுவிலிருந்து
நிவாரணமளிக்கிறது.

பெரியவர்களுக்கு
2 மாத்திரைகள்

மைக்ரோ-பைன்ட்
ஆஸ்ப்ரோ
Nicholas

காரணம்
ஆஸ்ப்ரோ ஒன்றுதான் மைக்ரோ-பைன்ட் செய்யப்பட்டது.

Sole's-MA-506A/77 Ten

Who Makes Most Trusted Yarn?
CENTURY ENKA, of course!

World-famous Enkalon nylon yarn made in India
to the highest international standards by

CENTURY ENKA

Fast, flawless, fabulous for the exciting world of fashion

The quality yarn that weaves faultless fabrics

கசி இங்கே ஏஜெண்டா இருக்கிறது. ஒவ்வொரு நாளைக்கும் புதுக புதுசாப் 'ப்ராப் எம்ஸ்' வரது. பம்பாயிலே போன் மூலமே சினேகிதர்களிடம் பேசிட டவுட் இவியர் பண்ணிக்கலாம்" என்றார்.

கசிவா சிரித்தார். "இப்பத்தான் குளத்தில் இறங்கியிருக்கிறீர்கள். கையையும் காணும் உதைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்" - என்றார். பிறகு திடீரென்று நினைவு வந்தவளாக "ஆ... அந்தச் சாயிக்கண்ணு வந்து விட்டுப் போனார்" என்று சொன்னார்.

நீலகண்டன் யோசித்துப் பார்த்தான். நினைவு வந்து விட்டது. வந்த புதிதில் கசிவா மூலமாக அந்தக்குடும்பம் சினேகிதம் பிடித்துக் கொண்டது. ரொம்ப உதவியாக இருந்தவர்கள்...

"என்ன வேணுமாம்?"

"வண்டி மாடு வாங்கணுமாம்."

"வண்டி எதுக்கு?"

"எதற்காக? உரம், மற்றும் விளையற பொருள்களை எல்லாம் அதில்தானே கொண்டு போவார்கள?"

"அவர்களுக்குக் காரே வாங்கலாம். வசதி இருக்கு. மாட்டு வண்டி எதுக்கு?"

"தமாஷுக்குச் சொல்கிறீர்களா, நிஜமாகச் சொல்கிறீர்களா என்றே புரியவில்லை!" என்று செல்லமாய்க் கடிந்து கொண்டார் கசிவா.

"இல்லை கசி. நேற்று கூட சர்க்குலர் வந்தது. அதில் ரொம்ப ரிஸ்க் இருக்கு. இருக்கிற மாட்டையே புதுசா வாங்கினதென்று காட்டி விடலாமாம்!"

"ஏன்? அந்த ரிஸ்க் எதில்தான் இல்லை? ரிஸ்க் எடுப்பதுதானே உங்க பொறுப்பே!"

"ம்ம்." என்று தலை அசைத்தான்.

மறுநாள். சாயிக்கண்ணு நீலகண்டனைத் தேடி 'பாங்க்' குக்கு வந்தார். அவசியம் உழவு மாடு வாங்கத்தான் வேண்டுமென்று சொன்னார். "பாருங்க: வாடகை ஒரு நாளைக்கு இருப்பது ரூபாய் ஆகிறது. கட்டுப்படியே ஆகலை."

"பிராக்டர் வாங்கலாமே!" என்று ஒரு கேள்வி கேட்டு வைத்தான். உள்ளூற தான் கேட்பது சரிதானா என்ற உதைப்பு!

"வாங்கலாம். அதற்கு நிறைய ஏக்கர் இருக்கணுமே!"

நீலகண்டன் யோசித்துக் கொண்டேயிருந்தான். இது வரை, இந்த மாதிரிக் கடன் கொடுக்கவில்லை. பயிர்க் கடன், அறுவடை செய்யும் போது தீர்ந்து விடும்; 'பால்மாடு' வாங்கத் தருவது, மாசா மாசம் அடைப்பது விடும். இதற்கு என்ன செய்வது? ஏதாவது சாக்குப் போக்கு சொல்லி ஒத்திப் போட வேண்டும் என்று தோன்றிக் கொண்டேயிருந்தது.

"இதற்குக் கொடுப்பதில்லை என்று பாங்க் பாலிஸி."

"உங்க விருப்பம்: சமயத்துக்கு உதவத்தான் பாங்க் இருக்கு. இன்னும் ரெண்டு மாசத்திலே சிங்கப்பூரிலிருந்து அம்பது ரூபாய் வரணும். வேறெங்கியாவது போடறேன்!"

"முட்டாள் என்பது ஆண்பாலா பெண்பாலா?"

"முடியில் ஆள் என்று வருவதால் அது ஆண்பால் தான்!"

"உம்... ஆண்டாள், என்ன பால்!"

"ஆண்பால்!"

நீலகண்டனுக்கு வேசாகச் சபலம் தட்டியது. "பார்க்கலாம். இன்ஸ்பெக்ட் பண்ண வரேன்!"

மாலை அவருடன் கூடச் சென்றார். பச்சைப் பசேலென்று யூனியூபார்மில் அணிவகுத்து நிற்கும் சிப்பாய்போல, வாழைக் கன்றுகள் அழகாகக் காட்சி அளித்தன. ஊடே வெங்காய வாசனை வேறு வீசியது. "இது யூரா என்னுடையதுதாங்க!" என்றார்.

"சரி. உரம் வாங்கப் பணம் தரேனே."

"அது வேண்டாங்க..."

மனிதர் உழவு மாடு வாங்குவதில் மிகவும் விடாப் பிடியாக இருந்தார் என்று தெரிந்தது. இதற்கு என்னென்ன அத்தாட்சி வாங்க வேண்டும்? கிராமமுன்சீப்பிடமிருந்து சிட்டா, அடங்கல் கொண்டு வரச் சொன்னால் என்ன? "சரி! சிட்டா, அடங்கல், கிஸ்த் ரசீது எல்லாம் கொண்டு வாங்க - பார்க்கலாம்!"

"அது எதுக்குங்க?"

"ரூல்ஸ் அப்படித்தான்!" என்று ஓர் அடி அடித்தான்.

நாலைத்து நாள் கழித்து, எல்லாம் கொண்டு வந்தார் சாயிக் கண்ணு. இவர் பெயருடன், கூட தம்பி பெயரும் இருந்தது. கேட்டால் 'பாத்தியதை' ஆகி விட்டதென்று சொன்னார். சர்வே நம்பர் கூட வித்தியாசமாக இருந்தது.

பயிர் விவரங்கள் அடங்கிய சிட்டாவையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் நீலகண்டன். மனசில் என்னவோ உறுத்தியது.

"இன்னிக்கே பணம் வாங்கிக்கலாமாங்களா?"

சீட்டுக் கட்டில் எதை இறக்குவது என்றிருந்த மாதிரி யோசித்தான். இதில் என்ன வித்தியாசம்?...

அதற்குள் கவுண்ட்டரில் கேட்ட சத்தம் அவனைத் திருப்பியது. போய்ப் பார்த்தான். ரூபாய்சர் ஒரு 'செக்கிங்' கையெழுத்து

சரி இல்லை யென்று திருப்பிக் கொண்டிருந்தார். இங்கிலிஷில்தான் வழக்கமாகப் போடுவாராம். இப்போது தமிழில் போட்டிருக்கிறாராம்.:

“யார் செக்?” என்று வாங்கிப் பார்த்தான்.

“கணக்குப் பிள்ளை. சத்திவேல்...”

நிமரென்று நீலகண்டனுக்குப் பொறி தட்டியது. சாமிக் கண்ணு கொண்டு வந்த சிட்டாவில் அதுதான் வித்தியாசம்! கணக்குப் பிள்ளையின் கையெழுத்து...:

உள்ளே வந்தான். “அப்புறமா வாங்க.” என்று அனுப்பி வைத்தான்.

ஊர்ப் பெரியவர்கள், கணக்குப் பிள்ளை எல்லாரையும் கூப்பிட்டு அனுப்பினான். சாமிக் கண்ணுவின் குட்டு அப்போது வெளிப்பட்டது! அவருக்குச் சொந்தமாக நிலமே கிடையாதாம். “சிட்டா” எல்லாமே போலியாகத் தயாரித்ததாம். மனைவி பேச்சைக் கேட்டுத் தான் எல்லாம் செய்வதால், முன்னமே, நீலகண்டன் குடும்பத்தைச் சினிமாதம் பிடித்துக்

கொண்டாராம். விசாரித்ததில், போலியாக ரிஜிஸ்டர் பத்திரங்கள் கூடத் தயார் செய்துள்ளார் என்றும் தெரிய வந்தது. கிராமம் எங்கும் ஒரே பரபரப்பு... லோகல் டெய்லி “புது மலரில்”, நீலகண்டன் புகைப்படம் வந்து, பாங்கின் சேவையைச் சொல்லிக் குற்றவாளியைச் சாதுர்யமாகக் கண்டுபிடித்த தற்குப் பாராட்டும் தெரிவித்திருந்தது... “பாங்க்” சர்க்குலரினும் அவன் பெயர் அடிபட்டது.

நீலகண்டன் புளகாங்கிதமடைந்தான்.

இப்போதெல்லாம் நீலகண்டன் கசிலாவைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பது கிடையாது. தன்னம்பிக்கை ஏற்பட்டுத் தானாக முடிவு செய்து விடுகிறான்.

கசிலாவுக்குச் சந்தோஷம்தான். கணவர் நன்றாகத்தான் “நீந்துகிறார்” என்ற திருப்தி. கூடவே ரொம்பத் தீவிரமாய் ஈடுபட்டு “முழுக்காமல்” இருக்க வேண்டுமே என்ற பெரும் கவலையும் உண்டு அவனுக்கு!

வண்டலூரில் மிருககாட்சிசாலை

செய்தி: மிருகக் காட்சி சாலை
வண்டலூருக்கு மாற்றப்படவிருக்கிறது.

குரங்கு: நம்மை வண்டலூருக்கு மாத்தப் போனாராமே?

மாள்: அதான் கவலையா இருக்கு. இப்போ விருத்தானி யார் வந்ததாலும் சென்ட்ரலில் போய் அழைக்ககிட்டு வந்துடணம். அப்புறம் கஷ்டமாச்சே.

பூலி: வண்டலூருக்கு நம்ப ஜாதகமைய மாத்தப் போறாங்க.

ஆமை: அதான் யோசனையா இருக்கு. நீங்க எல்லாம் போய் விடுங்க. நான் வருவதற்கு மூன்று மாதமாகாமே.

சிங்கம்: எல்லா மிருகங்களும் ஏன் இப்படி சத்தம் போடுகின்றன?

குரங்கு: அமைதியான இடமான வண்டலூருக்கு மிருகக் காட்சி சாலையை மாத்தறதா இருக்காங்களே. அதை எதிர்த்துக் கூட்டம், ஆர்ப்பாட்டம் நடக்கிறது.

ஸஸிதா ஷக்ஸஸ்ப்பா-

JUST RELEASED!
Our Half-yearly Journal in English
VIVEKANANDA KENDRA PATRIKA
ON
MEMORABLE WIT, WISDOM AND HUMOUR

- * Be it for an individual, a family or an institution, this handsome issue of the Patrika is sure to be one of the choicest of books.
- ** It contains hundreds of examples reflecting the wit, wisdom and humour of many personalities in the world. There are also gleanings from a few works of fiction.
- *** Instances are very briefly and clearly presented.
- **** Every piece is worthy of being chewed, enjoyed, digested and assimilated.

HAVE IT! YOU WON'T LEAVE IT!

Single Copy: Rs. 15/- (Plus Rs. 4/- for Postage)

Annual Subscription: Rs. 25/-

Life Subscription: Rs. 300/-

Copies can be had from:

The Manager,
Vivekananda Kendra Patrika,
3, Singarachari Street,
Madras - 600 005

(Phone: 842843)

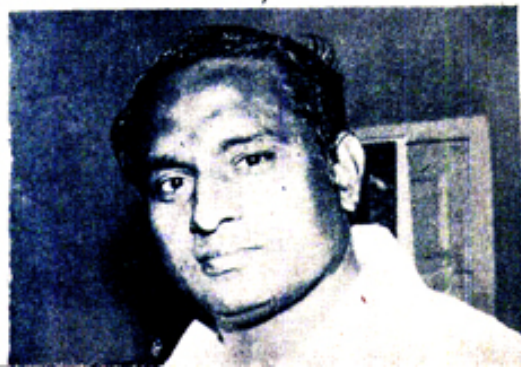
சாந்திரையும்
வாழ்வுமாயும்

✖ புவளு ஒரு கேள்விக்குறி யத்தில் கமிதி. 11. பஜிவி 11.

இந்த வாரம் யாரைப் பேட்டி காண்பது? இது எனக்குக் கேள்விக்குறியாக இருந்தது. இயக்குனர் எஸ். பி. முத்துராமன் பேட்டி காணலாம் என்று என்னுள் முடிவு செய்து கொண்ட பிறகு நாங்கள் இருவரும் சந்தித்துக் கொள்வது இயலுமா? என்பது ஒரு கேள்விக்குறியாக இருந்தது. காரணம் அவர் மிகவும் பிஸியாக இருந்ததுதான். ஒரு வழியாக அவரிடம் பேட்டிக்கு நேரம் ஒதுக்கிக் கொண்ட பிறகு என் கேள்விகளுக்குச் சரியாகப் பதிலளிப்பாரா என்ற கேள்விக்குறி எழுந்தது. ஆனால் விடாமல் என் கேள்விகளைக் குறியாக அவர் மீது தொடுத்தபோது அவருடைய பதில்கள் என்னை ஆச்சரியக்குறி போட வைத்து விட்டன! அவர் சொன்னார்: "நான் இயக்கிய படங்களிலேயே எனக்கு மிகவும் பிடித்தமான படம் "புவளு ஒரு கேள்விக்குறி". நல்லவன்போல் தோற்றமளிப்பவன் உன்மையில் கெட்டவனாக இருக்கலாம்; கெட்டவன் போல் இருப்பவன் உன்மையில் நல்லவனாக இருக்கலாம் என்பதுதான் இப்படத்தின் மையக் கருத்து. இப்படத்துக்கு சிவகுமார் தந்த ஒத்துழைப்பை

நான் மறக்கவே முடியாது. படக்கதையை அவரிடம் தெரிவித்தோம். உங்கள் "இமேஜ்" இதனும் பாதிக்கப்படாது என்று நான் மட்டுமல்ல எல்லோருமே எடுத்துக் கூறினோம். அவர் துணிந்து அந்தப் பாதிரமேற்று நடித்தது பெரிய விஷயம். எனக்கு இந்தப் படத்தில் திருப்தி அளித்த இன்னொரு அம்சம் ஒரு புகழ் பெற்ற நாவலாசிரியரின் கதையை மாற்றாமல் சிதைக்காமல் படம் எடுத்தோம் என்பது. மனநிறைவு அளித்த மற்றொரு புதுமை, திரைச்சீலை ஒன்றையே ஒரு கதாபாத்திரமாக ஆக்கியிருந்தோம். தனது நண்பன் செய்த தவறினால் வருசிக்கப்பட்ட மல்கைக்கு வாழ்வளிக்கிறான் ஒருவன். ஆனால் அவனை ஒருமுறை கூட தவறான எண்ணத்தோடு அவனால் நெருங்க முடியவில்லை. அவனைத்

எஸ்.பி.முத்துராமன்
8பட்டி

தடுப்பது திரைச்சீலை! 'நான் உன்னையே திருமணம் செய்து கொள்கிறேன்' என்று அவன் அவளிடம் கூற, 'உங்களால் முடியுமானால் இந்தத் திரைச்சீலையைத் தாண்டி வந்து என்னை அடையுங்கள்' என்று அவள் கூறுகிறாள். வலுவான கதவுகளோ, பூட்டுக்களோ தேவையில்லை; ஒரு திரைச்சீலை கூட மனோநிடத்துக்கு உதவ முடியும் என்பதை இப்படத்தில் காட்டியுள்ளோம்."

"'புவனா ஒரு கேள்விக் குறி' 'மகரிஷி' யின் கதை. ஓர் எழுத்தாளரின் கதையைப் படமாக்குவது சிறந்ததா? இல்லை சினிமாவுக்கென்றே கதை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் பல பேர்களின் கதையைப் படமாக்குவது சிறந்ததா?"

"ஒரு இயக்குனருக்குத் தேவை நல்ல கதை தான். இது யாரிடமிருந்து வருகிறது என்பது முக்கியமில்லை. ஆனால் பொதுவாகச் சினிமாவுக்கென்றே எழுதுபவர்கள் இந்த மீடியத்தை நன்கு புரிந்து கொண்டு எழுதுவதனால் அது திரைக்கதை அமைப்பவர்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கிறது. நல்லது எங்கிருந்தாலும் அதை எடுத்துக் கொள்வது தான் எங்களைப் போன்றோரின் வேலை."

"நீங்கள் முதன் முதலில் கதை எழுத விரும்பித்தான் படவுலகில் பிரவேசித்தீர்களாமே?"

"உண்மை: நான் கவியரக கண்ணதாசனின் 'தென்றல்' பத்திரிகையில் உதவி

ஆசிரியராக இருந்தேன். ஒருசமயம் மதிப்புக் குரிய ஏ. வி. எம். செட்டியார் அவர்களைப் பார்த்து 'உங்கள் கதை இலாகாவில் என்னை யும் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று கேட்டேன். அவர் என்விடம், 'கதை இலாகா என்று எங்களிடம் தனியாக ஒன்றும் கிடையாது. நீ எடிட்டிங் கற்றுக்கொள். திரைப்பட உலகில் நன்கு முன்னேற முடியும்' என்றார். 'சரி' என்று நானும் முதலில் எடிட்டிங்கில் சேர்ந்தேன். அன்று எனக்கு அவர் காட்டிய வழிதான் இன்று நான் ஓர் இயக்குனராக உங்கள் முன் நிற்கிறேன்."

"ஒரு டைரக்டருக்கு படத்தொகுப்பு, ஒலிப்பதிவு, ஒளிப்பதிவு, இப்படிக் திரைப்பட விஷயங்கள் எல்லாமே தெரிந்திருக்க வேண்டியது அவசியம்தானா?"

"ஒரு இயக்குனருக்கு நீங்கள் சொன்னது மட்டுமல்ல, பட சம்பந்தமான எல்லாமே தெரிந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அவை எல்லாவற்றையும் அவரே இயக்கி நிர்வாகம் பண்ண வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. என்னைக் கேட்டால் ஒரு இயக்குனருக்கு முக்கியமாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டியது படத்தொகுப்பு வேலைதான் (Editing). திரைப்பட அம்சங்கள் எல்லாமே ஒருங்கிணைந்து கடைசியாக இந்த எடிட்டிங்கில் தான் நிறைவு பெறுகின்றன. தவறுகளைத் திருத்தும்முறை, திருந்தினது தெரியாமல் திருத்தும் அழகு இவற்றை ஒருவன் உணர்ந்து கொண்டால் அவன் சிறந்த டைரக்டராக முடியும் என்பது என் எண்ணம்."

✧ புவனா ஒரு கேள்விக் குறி படத்தில் ஜெயா, சிவகுமார், ரஜினிகாந்த்

“புவனா ஒரு கேள்விக்குறி”யில் சிவ குமாரை வில்லனாக்கிவிட்டதாகப் பலபேர் வந்து குறைப்பட்டுக் கொண்டார்களாமே?”

“ஒரு நடிக்கப் பல் வேறு விதமான பாத்திரங்களையும் ஏற்று நடிக்க வேண்டும். நல்லவனாக மட்டுமே நடித்துக் கொண்டிருந்தால் அனுப்புத் தட்டி விடும். இப்போது நானாவது படத்துக்கு ஒப்பந்தம் ஆகியுள்ள சிவகுமாரைப் பொருத்தவரை இந்த என் கருத்தை அவர் ஒப்புக் கொண்டு, புவனா படத்தைச் சிறப்பாகச் செய்து முடித்திருக்கிறார். ரசிகர்களும் தங்கள் அபிமான நடிகரைப் பல்வேறு வித்தியாசமான பாத்திரங்களில் பார்த்து ரசிக்கப் பழக வேண்டும் என்பதுதான் என் விருப்பம். ரசிகர்கள் ஒப்புக் கொண்டால்தான் நாங்களும் துணிந்து இந்த மாதிரி மாறுபட்ட பல வேடங்களை நடிக்க நடிகைகளுக்குக் கொடுத்து நடிக்க வைக்க முடியும்.”

“வெற்றி பெற்றால் ‘நான் இயக்கிய படம்’ என்று கூறித் தோல்வியுற்றால் வேறு பல காரணங்களைச் சுட்டிக் காட்டுவீர்களா?”

“டைரக்டர்தான் சினிமாக்கப் பவின் தளபதி. அவர் இஷ்டப்படித்தான் எல்லாமே நடக்க வேண்டும். எல்லாரும் நடிக்க வேண்டும். வெற்றி தோல்வி எல்லாவற்றுக்கும் முழுப்பொறுப்பானவர் டைரக்டர்தான். எந்த இயக்குனருமே தோல்விப் படம் எடுக்க வேண்டுமென்று எடுப்பதில்லை. நாங்களும் ரசிகர்களும் ஒத்துப் போனால் வெற்றிப்படம். இல்லை என்றால் தோல்விப்படம்தான்.”

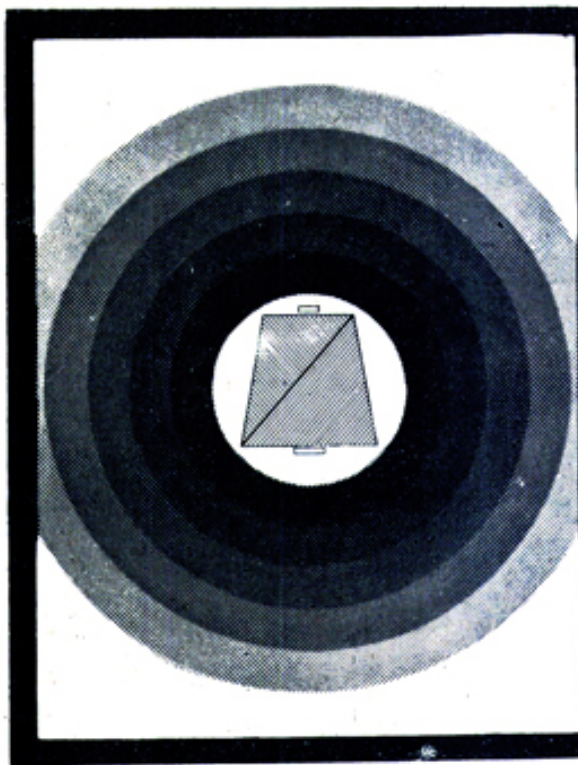
“உங்களைப் பொறுத்த வரையில் டைரக்டர் என்ன?”

“ஒரு கதையை மனத்திரையில் படமாக நமக்கு நாமே போட்டுப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். பின்னர் அதை வெள்ளித்திரைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். இதற்குச் சம்பந்தப்பட்ட கலைஞர்களிடம் உள்ள முழுத்திறமைகளையும் பயன்படுத்தி ரசிக்கத் தக்க படமாக வழங்குவவர்தான் டைரக்டர்.”

“ஒவ்வொரு டைரக்டரும் தமக்கென்று ஒரு தனிக்குழு (Unit) அமைத்துக் கொள்வதால் மற்ற கலைஞர்கள் பெறக்கூடிய வாய்ப்புக்களை இழந்து விடுவதாக நினைக்கவில்லையா?”

“கண்டிப்பாக இல்லை. யூனிட் முறை ரொம்ப காலமாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. இது நல்லதுதான். தொழில் நுட்பக் கலைஞர்களான டைரக்டர், ஒளிப்பதிவாளர், ஒளிப்பதிவாளர், உதவி இயக்குனர், எடிட்டர் ஆகியோர் மட்டும்தான் யூனிட் ஆக இருக்கிறோம். பாட்டு, இசை, நடிப்பு, திரைக்கதை வசனம் ஆகியவற்றையெல்லாம் கவனிக்கும் வேறு கலைஞர்களை, ஒவ்வொரு படத்திலும் மாற்றிக் கொண்டுதான் படமெடுக்கிறோம். சிறந்த படங்கள் உருவாக இத்தகைய ‘டெக்னிகல் யூனிட்’கள் உதவும் என்றால் அதனை ஏற்க வேண்டியதுதானே?” என்று ஒரு கேள்விக்குறியுடன் முடித்தார் எஸ். பி. முத்தராமன்.

“அவர் கூறுவது சரிதானே?” என்று நானும் இந்தப் பேட்டியைக் கேள்விக் குறியுடன் முடிக்கலாமில்லையா? — சலன்

For BEAUTY and ELEGANCE

Use—
Century's Spun Dyed Yarn

AVAILABLE IN
Green, Peacock Blue,
Apple Green, Golden
Yellow, Guru, Red &
Black in 75, 120 & 180
Deniers

CENTURY RAYON,
Industry House,
159, Churchgate Reclamation,
Bombay-400 020.

காமதேனுவின கூசன்கள்

“பல வருடங்களாக நீங்கள் இங்கு வந்து எல்லாப் பொருட்களையும் வாங்கிப்போகுமளவுக்கு உங்களை இங்கு கவர்ந்த அம்சம் எது?” என்ற தோலட்கமியின் கேள்விக்கு திருமதி பட்டம்மாள் சொன்னார்:

“நான் அலுவலகத்தில் வேலை பார்ப்பவள். முழு தேர்தலையும் கிச்சனில் என்னால் செலவிட முடிவதில்லை. சில சமயங்களில் ‘சர்வே’ செய்ய நான் பல மார்க்கெட்டுக்குப் போகும்போது கொத்தவால் சாவடியில் மொத்த விலைப் (Wholesale) பட்டியலை ஆராய்ந்து பார்க்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டதுண்டு. இங்கே காமதேனுவில் அதே விலைக்கு எல்லாப் பொருள்களும் கிடைப்பதுதான் என்னைக் கவர்ந்த முக்கிய அம்சம். மேலும் இங்கு அனைத்துப் பொருள்களும் மிக நன்றாகச் சத்தம் செய்யப்பட்டு பாக்கெட்டுகளில் கிடைக்கின்றன. நாம் மறுபடியும் கிளீன் செய்ய வேண்டியதில்லை. அப்படியே பாத்திரத்தில்

(ஜெனரல் மாணேஜர் உரையாடல்)

1966ம் ஆண்டு அக்டோபரில் சென்னை தேனும்பேட்டையில் டி. டி. சி. எல்.லின் கிளை யாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்தப் பல்பொருள் சிறப்பங்காடி வாழ்வின் அன்றாடத் தேவைகளை - குறிப்பாக, பெண்களின் சமையலறைத் தேவைகளை நியாய விலையில் தந்து வருகிறது என்பதெல்லாம் தெரிந்த செய்திகள்.

‘காமதேனு’வின் ரெகுலர் வாடிக்கையாளரும், காப்பி போர்டில் பணி புரிபவருமான திருமதி பட்டம்மாள் ராதா கிருஷ்ணனும், டி. நகர் வாசியும் குடும்பத் தலைவியுமான திருமதி தோலட்கமி செல்வகுமாரும் காமதேனுவின் ஜெனரல் மாணேஜர் திரு கயம்பிரகாசம் அவர்களைச் சந்தித்து உரையாடிய போது உபயோகமான பல செய்திகள் தெரிய வந்தன:

கொட்டி அடுப்பில் ஏற்றிவிடலாம். எவ்வளவு செனகரியம் பாருங்கள்..”

திரு. கயம்பிரகாசத்தைப் பார்த்து, “இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு உங்க ளிடம் ஒரு குறையை வெளியிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஒவ்வொரு தடவையும் இங்கு வந்து வாங்கிப் போவது என்னைப் போலவே பலருக்கும் சிரமமாக இருக்கிறது. நீங்கள் ஏன் டோர் டெலிவரியை ஆரம்பிக்கக் கூடாது?” என்றார் பட்டம்மாள்.

க. பி. : இப்போது கூட நாங்கள் ஒரே தடவையில் 500 ரூபாய்க்கு மேல் பணிகைப் பொருட்கள் வாங்குபவர்களுக்கு ஹோம் டெலிவரி செய்கிறோம்.

பட்டம்மாள்: இது என்ன சார் நியாயம்? எங்கள் வீட்டில் நாங்கள் கணவன் பணை

இரண்டு குழந்தைகள். மொத்தம் மாதத் துக்கு 200 அல்லது 250 ரூபாய்க்குத்தான் அரிசி உட்பட வாங்குகிறோம். இது போன்று பல குடும்பங்கள். உங்கள் விமீட்டை 200 ரூபாய் ஆக்கலாமே!

க. பி. : இந்த விஷயத்தில் நான் விரைவில் கவனம் செலுத்துகிறேன்.

தோலட்கமி: மற்ற தனியார் கடைகளுக்கும், காமதேனுவுக்கும் உள்ள மிக முக்கியமான வித்தியாசம் என்ன?

க. பி. : உதாரணத்துக்கு ஜவுளியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நாங்கள் தயாரிப்பாளரிடமிருந்து நேரிடையாகவே துணிகளைப் பெறுகிறோம். குறைந்த லாபத்தைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு விலைகளை நிர்ணயிக்கும்போது அவை நிச்சயமாகத் தனியார் கடைகளை விட மலிவாகத்தான் இருக்க முடியும். இப்படியேதான் பெரும்பாலான பிரிவுகளிலும் நாங்கள் செயல்படுகிறோம். இதுதான் முக்கிய வித்தியாசம்.

பட்டம்மாள்: நான் கூட சமீபத்தில் 135 ரூபாய்க்கு (பட்டஜெட்டுக்குப் பிறகு) ஒரு டெர்ன் புடவை வாங்கினேன், வெளிக் கடையில். இன்று காலை இங்கு விசாரித்தேன் அதே துணி. தரம் எல்லாம், விலையை ஏற்றாமல் 124 ரூபாய்தான் என்றார்கள்.

க. பி. : இவ்வளவு ஏன்? பட்டஜெட் வெளியானதும் பெட்ரோல் விலை விட்டருக்கு 8 காசுகள் ஏற்றினார்கள். அப்போது ஆள்வார்ப்பேட்டையிலிருக்கும் காமதேனுவுக்குச் சொந்தமான பெட்ரோல் பங்க்டாங்கில் ஏழாயிரம் விட்டர் பெட்ரோல் இருந்தது. ஏற்றப்பட்ட விலையில் விற்பி ருந்தால் எங்களுக்குக் கிட்டத்தட்ட 3500 ரூபாய் லாபம் வந்திருக்கும். ஆனால் நாங்கள் பட்டஜெட்டுக்கு முந்திய விலையிலேயே அந்த ஸ்டாக் முழுவதையும் விற்போம். கார்ப்கள் கியூவில் நின்று நிரப்பிக்

கொண்டு போயின: கஸ்டமர்களுக்கும் மகிழ்ச்சி.

தோலட்கமி: இங்கே சுற்றி வந்தபோது தராக ஒன்று பொதுமக்களுக்காக இருப்பதைப் பார்த்தேன். எந்த அளவு அதை வாடிக்கையாளர்கள் உபயோகப் படுத்திக் கொள்கிறார்கள்? எடை குறைவு என்று புகார்கள் வந்தால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறீர்கள்?

கயம்பிரகாசம் பதில் சொல்லு முன் திரும்பி பட்டம்மாளே முன்வந்து தமது அனுபவத்தை விவரித்தார்.

"தோ, ஒருமுறை நான் இங்கே சர்க்கரை வாங்கினேன். அப்போது சர்க்கரைக்கு ரேஷன் இருந்தது. எடை குறைந்தது போல ஒரு உணர்வு எனக்கு. உடனே மனிலைக் பகுதி ரூபர்வைலரைப் பார்த்துச் சொன்னேன். அவர் கொஞ்சமும் தயங்காமல் சாவியை எடுத்துத் திறந்துவிட்டு, தராசில் வைத்துச் சரிபார்த்துக் கொள்ளச் சொன்னார். சரியாகத்தான் இருந்தது.

க. பி. : மக்களுக்கு எங்கனிடம் நம்பிக்கை ஏற்படுத்த இது ஒரு திட்டம். இதுவரை அந்த நம்பிக்கை பொய்க்கவில்லை.

தோ: காமதேனுவுையும் உள்ளிட்டுப் பல கிளைகள் டி. யூ. சி. எஸ்ஸிற்கு இருக்கின்றன. எல்லா இடத்திலும் தரம், எடை, விலை ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறதா?

க. பி. : நிச்சயமாக. ஏன் சந்தேகம்? எல். ஆர் ஸ்வாமி கம்பெனிக்கு எதிரில் உள்ள கிடங்கில்தான் எல்லாப் பொருட்களும் கத்தம் செய்யப்பட்டுச் சேமிக்கப் படுகின்றன. இங்கிருந்துதான் எங்களுக்கும் சேர்த்து எல்லாக் கிளைகளுக்கும் பொருட்கள் விநியோகிக்கப்படுகிறது. எல்லாக் கிளைகளிலும் தரமும் விலையும் ஒன்றே.

தோ: Self Service Counter என்ற தானே இயங்கும் பகுதி எப்படிச் செயல்படுகிறது? இங்கு வருபவர்கள் எல்லோரும் நேர்மையாகத்தான் நடந்து கொள்கிறார்களா?

க. பி. : ஆம். இந்தக் கவுண்டர் ரொம்பவும் வெற்றிகரமாக நடந்து வருகிறது. காரணம் ஒரு ஆள் இருந்து கேட்டதை எடுத்து மடித்துக்கொடுப்பதைவிட, தானே சென்று வேண்டியதை எடுத்துக் கொள்வதை மக்கள் விரும்புகிறார்கள். ஒரு லென்ஸ் ஆஃப் இன்வால்வ்மெண்ட் ஏற்படுகிறது. குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்படி எந்தத் தகராறோ, ஏமாற்றத்தலோ இதுவரை இல்லை.

தோ: அப்போ, மக்கள் வளர்ந்து வராமல் கன்னுதான் அர்த்தம். காமதேனு தான் வளர்வதுடன் மக்களுடைய மன வளர்ச்சிக்கும் உதவி வருவதாக அர்த்தம். மக்களை நம்பி மக்களின் நம்பிக்கைக்கும் பாத்திரமாகிறது. சரி, நேரமாகிறது நாங்க ஷாப்பிங்கை முடிச்சுண்டு கிளம்போம்.

கட்டுரை: ஏற்பாடு சிஜஸ் நீரிமல், புகைப்படம்: எல். எஸ். மணியன்.

"அர்ஜெண்டாகப் பல் செட் பொருத்தனும் என்றாயே யாருக்கு?"

"போன வாரம் பிறந்த என் தம்பிக்கு!"

அற்புதங்கள் புராண காலத்தில்தான் நடக்கும் என்பதல்ல. இந்தக் காலத்திலும் நடப்பதுண்டு. தமிழ்த் திரையுலகம் 'புதிய அலை'யின் சூழலில் சிக்கித் திரைமாறிப்போய்க் கொண்டிருக்கும்போது ஒருபுறம் பக்திப்படங்களும் தோன்றிக் கொண்டிருப்பது அதிசயம் தானே! அதுவும் வியாபார ரீதியில் - பக்தியில் நம்பிக்கை இல்லாமல்-அதிலும் அசம்பாவிதங்களைப் புகுத்தி ஆத்திகர்களின் முகச் சுளிப்புக்கு இலக்காகாமல் பாகவதத்தையும் பக்த விஜயத்தையும் படிப்பது போன்று ஒரு படத்தை எடுப்பது அதிசயமில்லையா? காழகனாகவும் கல்நெஞ்சனாகவுமே தோன்றி வில்லன் முத்திரை குத்திக் கொண்ட நம்பியார், மறைந்த நாகையாவைப் போல் பரம பக்தராகப் பிரதான பாகமேற்று நடிப்பது அதிசயமில்லையா?

சிங்கப்பூருக்கும் மலேசியாவுக்கும், ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும், அமெரிக்காவுக்கும் போய்ப் படமெடுப்பதுதான் ஃபாஷன், பாக்ஸ் ஆபீஸ் என்றிருக்கும் போது பாரதத்தின் புண்ணிய ஸ்தலங்களை யெல்லாம் - திருவனந்த புரத்திலிருந்து நேபாளம் வரை புள்ளவைஷ்ணவத் தலங்களை யெல்லாம் தரிசிக்கும் தலயாத்திரை போலப் படமெடுத்திருப்பது அற்புதமில்லாமல் என்ன?

காரோட்டமும் கராத்தேயும் காதல் காட்சிகளும் மலிந்து விட்ட திரைப்படங்கள் கனிகை நதியையும், காவிரியையும் கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப் படார் என்ற தத்துவத்தையும் காட்டுவது எத்தனை பெரிய அதிசயம்?

திருமானுக்குக் கோயில் கட்டப் படாத பாடெல்லாம் படுகிறான் பெருமாள் (நம்பியார்) தம்பி நாரர்

யணனை (ஜெய்கணேஷ்) இதற்காகச் சிற்பம் கற்று வர அனுப்பி வைக்கிறான். பாரதத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் கர்ண பரம் பரையாக வழங்கும், கடவுள் நம்பிக்கை சூட்டும் சம்பவங்களை யெல்லாம், தல புராணக் கதைகளையெல்லாம் கற்பனை யோடு தொடுத்துக் கொஞ்சம் காதலையும் கலந்து சுப்ரபாதம் கதையாக உருவாக்கி இருக்கிறார் திரு எஸ். ஜெகதீசன். நட்சத்திரப் பட்டியலிலும் சோடையில்லை. லதா, கே. ஆர். விஜயா, விஜயகுமாரி, முத்து ராமன், மனோகர், ஸ்ரீபீயா, நம்பியார், அசோகன், ஜெய்கணேஷ் - போதாதா? பக்தனுக்கு உதவப் பூவுலகுக்கு வரும் பரத்தாமனாக வரும் முத்துராமன் நடிப்பு எடுப்பாக இருக்கிறது. துலுரிடும் காட்சி ஒன்றையும் நயமாகப் புகுத்தியிருக்கிறார்கள்.

அந்தக் காலத்தில் '12 பாட்டுக்கள் 18 - பாட்டுக்கள்' என்று விளம்பரப் படுத்து வார்கள். பண்டையப் பெருமையை விளக்கும் இந்தப் பக்திப் படத்திலும் ஏராளமான பாட்டுக்கள், பாசரங்கள், சுப்ரபாதங்கள், தோத்திரங்கள், ஆழ்வார் துதிகள் - கண்ணதாசனும் கதறி இருக்கிறார் கண்ணன் புகழை. படம் செமித்தியான படம். - முழுசாக மூன்று மணி நேரம் ஒடுகிறது. ரசிகர்கள் கொஞ்சம் நெளிந்தாலும் கூட எழுந்திருந்து போகவில்லை. அனுப்புத் தட்டாதபடி ஏராளமான கதையை இயக்கியிருக்கும் கே. சங்கரையார் பாராட்டத்தான் வேண்டும். கலரும் காட்சிகளும் இந்தப் பக்திப் படத்துக்குக் கைகொடுக்கின்றன.

ராமஜெயம், ஸ்ரீகுடிஷ்ண ஜெயம்! நாராயண - ஹரிநாராயண! -கௌசிகன்

கிபூபாதம் யுகிசனம்

சுபகமொழி ஆராய்ச்சி

சீமீபத்தில் தமிழ்நாட்டில் நாட்டுப்

பாடல்களுக்கு மவுஸ் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. நாளும் ஒரு நாட்டுப் பாடல் புத்தகத்தைத் தொகுக்கலாம் என்று எழுத்தாளர் ஏகாம்பரம் நினைத்தார். ஆனால் அவரைப் பலர் முந்திக் கொண்டு விட்டால், சரி நம்முடைய பழந்தமிழ் நாட்டின் பழந்தமிழ் பழமொழிகளைத் தொகுத்து அவைகளுக்கு விளக்கவுரைகளை எழுதி வெளியிடலாம் என்று எண்ணினார். எழுதியும் முடித்தார். சிவீமா டெரெய்லர் மாடிரி சில கவையான பகுதிகளை அளிக்கிறோம்.

மாமியார் உடைத்தால் மண்கலம்; மருமகள் உடைத்தால் பொன்சூடம்.

யாரோ ஒரு மாமியார் விரோதி, அருமை யான, உயர்வான, மாமியாருக்கு மதிப்பு அளிக்கும் இந்தப் பழமொழிக்குத் தவறான விளக்கத்தைத் தந்து அதை மக்கள் உண்மையென்று நம்பியும் வருகிறார்கள்.

ஆழ்ந்து ஆராய்விட்டது, ஒரு மாமியாரின் உயர்ந்தப் பண்பையும், மருமகள் பேரில் அவள் கொண்டுள்ள பாசத்தையும் நேசத்தையும் இந்தப் பழமொழியைப் போல் எதுவும் தெரியப்படுத்தவில்லை என்பது விளங்கும். பொன்சூடம் எங்காவது பார்த்திருக்கிறீர்

மயிலே மயிலே என்றால் இது போடுமா? இந்தப் பழமொழியில் உண்மை உருவத்தைப் பற்றி அறியப் பல காட்டுகளுக்குச் சென்று மயில்களின் நடை, உடை பாவனைகளை ஆராய்ந்தேன். மயிலாப்பூர் வாசிகளுக்கு ஏதாவது தெரிந்திருக்குமோ என்று அங்கும் விசாரித்தேன். தமிழ் நாட்டில் பல மைல்கள் பயணம் செய்தேன், மயிலைப் பற்றிய உண்மைத் தகவலை அறிய, கடைசியில் குயிலம்பட்டியில் காக்கைப் பாடினியாரின் வம்சத்தில் வந்த கூகைப் புலவர் இதற்குச் சரியான விளக்கம் கூறினார். "இந்தப் பழமொழியின் உண்மையான ரூபம்: "மயிலே மயிலே என் மேல் இரக்கப்படு, அம்மா!"

களை? வெள்ளிக்குடமே அழர்வம். ஆகவே மருமகளிடம் பொன் சூடம் இருப்பதற்கு வாய்ப்பே இல்லை. அப்படி இருந்தாலும் அது மாமியாரின் பெருந்தன்மையைத் தான் காட்டும், மருமகள், இளம் பெண்ணாயிற்றே! பெருமையாகப் பொன் சூடத்தை எடுத்துக் கொண்டு போகட்டும், நாம் சாதாரண மண் சூடத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற தாராள குணத்தைத்தான் வெளிப்படுத்துகிறது.

அடுத்தது, பொன் சூடம் எங்காவது உடை யுமா? கீழே விழுந்தால் நகங்கூடம்.

மேலும் ஒன்று, அது உண்மையிலேயே பொன்சூடம் அல்ல என்று வைத்துக் கொண்டாலும் மாமியாரின் பெருமையைத்தான் அதிகரிக்கும். மாமியாரைப் பொறுத்தவரை, மருமகளின் ஒவ்வொரு பொருளும் பொன் போன்றது. அவைகளுக்கு அவ்வளவு மதிப்பு தருவாள். அதே சமயம் தன் பொருள்களை வெறும் மண்ணாகக் கருதுவாள்.

கத்த பெருமானின் வாகனமான மயிலின் காலின் கீழ் உள்ள பாம்பு இப்படிக்கூறுகிறது. "என்னை உன் காலில் மிதித்து அழுத்தாதே. என் கஷ்டகாலம் உன் காலின் கீழ் அகப்பட்டிருக்கொண்டு இருக்கிறேன். தாய் போன்ற அன்பு கொண்டு என்மேல் இரக்கப்பட்டு என் கஷ்டத்தைத் தவிர்ப்பாய். உன் தலைவனின் தந்தையின் தலையில் என் சகோதரன் தான் இருக்கிறான். அவன் ஜாதகம் அப்படி. அதனால்தான் என்மேல் இரக்கப்படுகிறேன்."

"நேற்று உச்சியிலிருந்த குடும்பம் இன்று தரையில் இருக்கக்கூடும். இன்று தரை மட்டத்தில் இருப்பவர்கள் நாளைக்குக் கோபுரத்தில் இருக்க வாய்ப்புண்டு. ஆகவே, மனிதர், காலின் கீழ் உள்ளவனை மிதிக்காதே. மதி. அதுதான் ஆத்ம நிம்மதி அளிக்கும்."

அடி உதவுகிறது போல அண்ணன் தம்பி உதவ மாட்டார்கள். யாரோ வன்முறையாளர் எழுதி வைத்த விளக்கத்தை மறந்து விடுங்கள். காந்தி பிறந்த நாட்டில் அடியாவது உதையாவது, அடியே என்று யாரைக் கப்பிடுகிறீர்கள்? 'அடி' என்பது உங்கள் மனைவியைத்தானே குறிக்கும்? மனைவி உதவுகிறது போல் உடன் பிறந்தவர்கள் உதவ மாட்டார்கள். மனைவிதான் உங்களுக்கு உறுதுணை. ஆகவே அவளுக்கு உற்ற மதிப்பையும் அத்தன்மையும் அளிப்புகள்.

மிகச் சிறிய விஷயங்கள்தான் எங்களுக்கு மிகப் பெரிய பொறுப்பினை அளிக்கின்றன.

7ர்-9ரேக் ஆக்சவேஷன் சாதனங்களின் முன்னோடிகளான சுந்தரம்-கிளேட்டனுக்கு பாதுகாப்பு என்பது ஒரு அர்த்தம் உறுதிமொழி அல்ல. எங்கள் சாதனங்கள் முழுமையான பாதுகாப்பிற்கு உறுதியளிப்பதற்கேற்ப உருவாக்கப்பட்டவை.

உங்கள் பாதுகாப்பு
எங்கள் தொழில்

ஒவ்வொரு நாளும் ஆயிரக்கணக்கான பெற்றோர்கள் அவர்களுடைய அன்புச் செல்வங்களைப் பள்ளிக்கு அனுப்புகின்றனர் — வர்த்தக வண்டிகளில் பொருத்தியுள்ள பாதுகாப்பு சாதனங்களில் எம்மீக்கை வைத்தே.

இந்த பாதுகாப்புச் சாதனங்களை உருவாக்கிய நாங்கள் பெருமீதமான உறுதியுடன் இருக்கிறோம். இந்தநிபேதிலும் இது ஒரு மிகப் பெரிய பொறுப்பு. முழுமையான காற்று மற்றும் காற்று-உதவி 9ரேக் சாதனங்களின் ஒவ்வொரு சிறிய உறுப்பினையும் மிகவும் நுணுக்கமாகக் கவனித்தோம். இதனால்தான் அனேகமாக ஒவ்வொரு நெய்-டீயூடி வர்த்தக வண்டியும் எங்களுடைய 7ர்-9ரேக் ஆக்சவேஷன் சாதனங்கள் அசல் உறுப்புகளாகப் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. இது ஒரு அந்நாயகியான தேவையும் கூட.

உங்கள் பாதுகாப்பிற்கு எங்கள் உத்திரவாதம்

தொடர்ச்சியான ஆய்வுகள், அபிவிருத்தி மற்றும் தரக் கட்டுப்பாடு — இவைகள் முழுமையான பாதுகாப்பினை அளிக்கும் ஒரு 9ரேக் சாதனத்திற்கு வித்திடுகின்றன.

நாங்கள் உங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கின்றோம் — அதனைப் பாதுகாக்கவும்

CD-TVS' அளக்கும் முழுமையான காற்று மற்றும் காற்று-உதவிகளோட 9ரேக் சாதனங்களின் உறுதியான பாதுகாப்பு எப்பொழுதும் உங்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு உங்கள் சாதனத்தை முறையாகப் பராமரிக்கவும். மற்றும் எப்பொழுதும் அசல் CD-TVS உறுப்புகளையே வாங்கி உபயோகிக்கவும். இதனை அடைவதில் செய்ய வேண்டாம். உங்கள் நன்மைக்காகத்தான் சொல்கிறோம்.

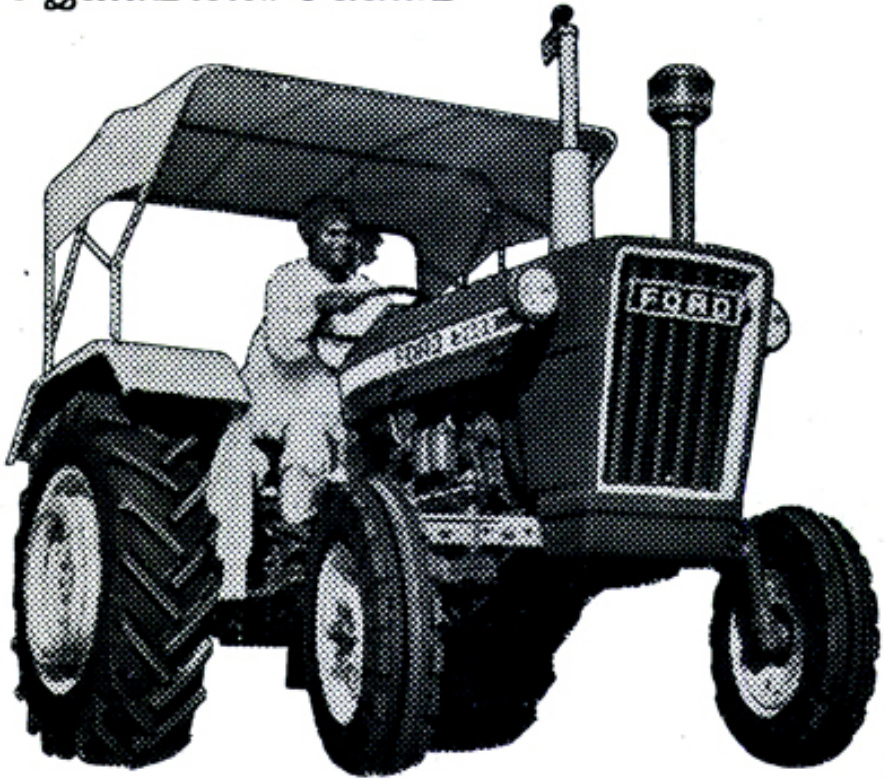
சுந்தரம் -
கிளேட்டன்
லிமிடெட்

பாடி, சென்னை 600 050

எல்லா தேர்வுகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றது! ஃபோர்ட் 3600

- இணையில்லா செயல் திறன்
- இணையில்லா நம்பிக்கை
- இணையில்லா சிக்கனம்

எஸ்கார்ட்ஸ் லீமிடெட்

ஃபார்ம் எக்ஸ்ப்ளெண்ட் டிவிஷன்,
18/4 மதுரா ரோடு, ஃபரீதாபாத்